

NOVI TAVČAR GLASNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

POUK DO 27. JUNIJA

Na republiškem zavodu za šolstvo so se dokončno dogovorili, da se bo pouk v osnovnih šolah pričel tako kot doslej s 1. septembrom, zaključil pa se bo 27. junija. Zimske počitnice bodo trajale tri tedne. Prvomajski prazniki ne bodo več podaljšani od 27. aprila, temveč bodo pouka prosti dnevi le 27. april ter 1 in 2. maj. Ena delovna sobota pa bo namenjena obrambnemu dnevu.

Ne bi sedaj ocenjevali ali je odločitev pravilna ali ne, to nam bo pokazalo naslednje šolsko leto. Vsekakor pa je prav, da so se naši pedagogi še pred pričetkom pouka zedinili tudi o šolskem koledarju. Spomnimo se le, koliko zapletljajev je bilo lani, zlasti ob prvomajskih počitnicah, ko do zadnjega nihče ni vedel, ali so podaljšani prvomajski prazniki ali ne.

Kako se bodo odločili v srednjih šolah, pa je vprašanje, ki ostane do nadaljnega odprto. Vsekakor si bodo tudi tu morali prizadevati, da svoj koledar prilagodijo tako osnovni šoli kot tudi združenemu delu.

VVE

VVE

TITOV SKLAD

MALO MLADIH DELAVCEV

Raje na delo kot v šolo?

Na oddelku za štipendiranje pri skupnosti za zaposlovanje v Celju, kjer zbirajo prijave tudi za štipendije iz Titovega sklada iz občin Celje, Laško, Šmarje in Konjice, se je prijavo le osem kandidatov iz vrst mladih delavcev. Kljub podaljšanemu roku za prijave in akcijah, ki so v tem času potekale po delovnih organizacijah, niso uspeli zbrati dovolj interesentov. Učencev in študentov, ki so zaprosili za Titovo štipendijo pa je 15, kar je še enkrat več kot je na razpolago štipendij zanje.

Na zavodu za zaposlovanje so dobili 5 prijav delavcev za študij ob delu in iz dela iz celjskih delovnih organizacij, čeprav bi, glede na število zaposlenih, lahko podelili 7 štipendij. Iz šmarske občine so se prijavili trije mladi delavci, podelijo lahko le 2 štipendiji. Dosti več pa se je prijavilo učencev in študentov. V Celju se je prijavilo 7 učencev in študentov, štipendijo pa lahko dobijo le štirje, v Laškem se je prijavil en kandidat za redni študij, iz Konjske občine dva, štipendijo pa lahko dobi samo eden. V Šmarju se je prijavilo 5 kandidatov, štipendijo pa lahko dobijo le dva.

Kdo vse bo od prijavljenih kandidatov dobil štipendijo pa je seveda odvisno od pogojev, ki naj jih Titovi štipendisti izpolnjujejo. Mladi delavci, ki se odločijo za izobraževanje ob delu ali iz dela, morajo imeti najmanj dve leti delovne dobe in ne smejo biti starejši od 30 let. Z delom, prizadevnostjo in ustvarjalnostjo na delovnem mestu morajo pokazati nadpovprečne rezultate. Morajo biti družbenopolitično aktivni v družbenopolitičnih, samoupravnih organizacijah, v družbenih organizacijah in društvih. Prednost pa imajo kandidati iz vrst neposrednih proizvajalcev v materialni proizvodnji in tisti ki se odločajo za nadaljnje izobraževanje v smeri svojega osnovnega poklica in so glede na svojo materialno stanje v slabšem družbenoekonomskem položaju.

Študenti in učenci, ki zaprosijo za štipendijo iz Titovega sklada morajo biti redno vključeni v usmerjeno izobraževanje pred vstopom na delo. Učni uspeh v srednji šoli mora biti odličen, v višjih in visokih šolah pa najmanj prav dober. Tudi ti kandidati morajo biti aktivni in dejavni v družbenopolitičnih in drugih organih in organizacijah. Prednost pa imajo tisti učenci in študenti, ki se izobražujejo na tehničnih smereh, na deficitarnih pedagoških usmeritvah in za poklice v splošnem zdravstvu. Prednost imajo otroci iz delavskih družin in tisti, ki so glede na svoj materialni položaj, v slabšem družbenoekonomskem položaju.

Vzrokov, da se mladi iz de-

lovnih organizacij težko odločijo za študij, kljub temu da bi imeli možnost za Titovo štipendijo, je več. (Mimogrede, štipendije za izobraževanje iz dela so podelili v višini povprečnega osebnega dohodka v Sloveniji, za izobraževanje ob delu pa v višini 50 odstotkov lanskega povprečnega osebnega dohodka v Sloveniji). Eden temeljnih je najbrž pogoj za povprečno oceno odlično v srednji šoli in prav dobro v

višji ali visoki šoli. Drugi je ta, da v nekaterih delovnih organizacijah ne jamčijo, da bodo svojega delavca po končanem izobraževanju vzeli nazaj v delovno razmerje. Nedvomno je za nizek odziv »kriva« tudi stabilizacija saj marsikdo od mladih delavcev ima že družino in se mu materialno bolj izplača delati, kakor da bi se podal v dvojno življenje študenta in delavca.

VVE

POKAL IZROČILA MILKA SKOK

Zena pokojnega Ferda Skoka Milka Skok izroča spominski pokal zmagovalcu v memorialni disciplini teku na 100 m Bernhartu Hoffu iz NDR pokal in spominsko darilo. Drugi je bil Aleksander Evgenijev iz SZ in tretji Lescek Donecki iz Poljske. Vsi trije so prvici prejeli tudi spominske medalje 5. slovenske udarne brigade Ivan Cankar, katere borec je bil Ferdo Skok. Spominske medalje je izročil podpredsednik odbora te brigade general major Alojz Hren.

TV - Foto: TONE TAVČAR

NOV HMELJARSKI PAR

Uspešen Dan hmeljarjev v Braslovčah je tudi letos dal novega starešino in spremljevalko. Tokrat sta to hmeljarski starešina Anton Goropšek iz Griž in spremljevalka Renata Cokan iz Sempetra. Tako se tradicija hmeljarske prireditve nadaljuje in ostaja več ali manj v svoji vsebinski in organizacijski obliki nespremenjena za razliko od vsakoletne hmeljske letine, ki pa se iz leta v leto spreminja.

Letos si obetajo hmeljarji pridelek nekje pri številki 3500 ton in razmišljajo, da bi v prihodnjem letu lahko pridelali še več hmelja. Na 14. strani berite še nekaj prispevkov posvečenih hmeljski problematiki.

Foto: T. Tavčar

PRAZNIČNA PLANINA

Občani šentjurske občine so skupaj z aktivisti in borci Kozjanskega v nedeljo, 16. avgusta z osrednjo prireditvijo počastili praznik šentjurske občine.

Slavnostni govornik je bil član predsedstva CK ZKJ Andrej Marinc, ki je v svojem govoru med drugim dejal, da danes Kozjansko ni več zaostalo in zapostavljeno področje. Povzetek iz njegovega govora berite na 2. strani.

Foto: M. PODJED

V imenu aktivistov in borcev Kozjanskega je predsednik skupščine občine Šentjur Stanko Lesnika podelil predsedniku predsedstva SFRJ Sergeju Kraigherju listino častnega občana šestih kozjanskih občin.

Foto: T. Tavčar

BORCI IN AKTIVISTI NA PLANINI

KOZJANSKO ŽIVI

S. Kraigher častni občan Kozjanskega

Telovadnico osnovne šole so v nedeljo na Planini do zadnjega kotička napolnili borci in aktivisti Kozjanskega ter gostje iz sosednjih občin. Vsi so prisrčno pozdravili predsednika predsedstva SFRJ Sergeja Kraigherja in članico sveta federacije Lidijo Šentjuro. Prisotni so z zanimanjem prisluhnili besedam tovariša Kraigherja. Med drugim je dejal, da ne smemo pozabiti na dolg do tistih ljudi in krajev, ki so v času največje preizkušnje veliko pripomogli in prispevali, da so bili premagani udarci mnogo močnejšega sovražnika. Zato, je poudaril, naj bo ena izmed nalog udeležencev zbora tudi skrb za ohranitev zgodovine v teh krajih. Brez zavednih kmečkih družin bil bi boj na Kozjanskem brezupen, vendar pa je še vse premalo zapisano o aktivnosti kmečkih fantov, žena in deklet, ki so pod svojo streho sprejemali komuniste in borce.

Zaradi industrializacije ne smemo zanemarjati kmetijstva, je v svojem govoru na-

daljeval Sergej Kraigher. Zato moramo v Sloveniji in v celi Jugoslaviji izkoristiti vse možnosti za razvoj kmetijstva na sodobnih osnovah in ustvariti družbene pogoje, da se bo kmetijska proizvodnja razvijala tako, da se bo lahko vključevala v razvoj kmetijske proizvodnje drugod. Doseči je treba boljše povezovanje kmetov v zadrukah, povezovanje teh z drugimi proizvodnimi obrati v dolinah, povsod, kjer se računa na pridelke iz teh področij. Kmetijski proizvajalci ne smejo biti prepuščeni sami sebi, še posebej v oddaljenih krajih ne. Kmet je treba zaščititi pred prekupčevalci in posredniki in mu omogočiti, da bo tudi v teh oddaljenih krajih njegovo delo pomenilo prispevek k našemu nadaljnemu skupnemu gospodarjenju. Zavzeti se za malega človeka mora postati naša skupna skrb, je še dejal tovariš Kraigher več stotim borcem in aktivistom šestih kozjanskih občin in se jim iskreno zahvalil za podelitev listine častnega občana.

MATEJA PODJED

ZBRANIM NA PLANINI JE GOVORIL ANDREJ MARINC

SOCIALIZEM PO NAŠI MERI

Za vsebino revolucije se je treba nenehno boriti

Krajani Planine, občani šentjurske občine, borci, brigadirji, pohodniki po poteh Kozjanskega odreda, ukradeni otroci, ki so se pred tem zbrali na krajši slovesnosti pred Doberškovo domačijo, predstavniki pobratene občine Požega in drugi, so se v velikem številu udeležili osrednje slovesnosti ob prazniku občine Sentjur na prireditvenem prostoru pred osnovno šolo na Planini. Tako so v nedeljo ob prazniku skupaj počastili tudi 40-letnico vstaje slovenskega in jugoslovanskih narodov in obudili spomin na osvobodilni boj in revolucijo ter na tiste, ki so darovali svoja življenja in prenašali nadčloveške napore, da bi prispevali svoj delež za veličasten socialistični razvoj.

Slavnostni govornik je bil član predsedstva CK ZKJ Andrej Marinc. V svojem uvodnem govoru se je ozrl na težke dni iz časa NOB, ko se je tudi v ljudeh na Kozjanskem krepilo zaupanje v lastno moč, da si bodo ustvarili možnosti za boljše življenje predvsem z lastnim prizadevnim delom.

Obnova Kozjanskega in napredek v povojnem razvoju, je nadaljeval Andrej Marinc, sta povezana s celotnim

razvojem Slovenije in Jugoslavije. Danes Kozjansko ni več zaostalo in zastopano področje. Z lastnim delom in solidarnostjo so zrasli novi domovi, šole, ceste, zdravstveni in kulturni domovi. Večina delovnih ljudi je našla zaposlitev v industriji in ostalih dejavnostih. Zaustavljen je proces odseljavanja. Kmetijstvo se modernizira in postaja vse bolj pomembna veja našega razvoja. Ljudje so ponosni na vse, kar so dosegli in na svoj delež v narodnoosvobodilnem boju. Zlasti kmetijstvu, je dejal Andrej Marinc, bo potrebno posvetiti več pozornosti: okrepiti vlogo zadrug, modernizirati, specializirati in povečati proizvodnjo in produktivnost.

V nadaljevanju je Andrej Marinc govoril o nekaterih sedanjih aktualnih vprašanjih o naši gospodarski situaciji, ki ni rožnata. Zasluži pa našo pozornost, je dejal, kajti čas, ki ga živimo je poln nevarnosti, ki v še bolj zaostrenih razmerah lahko ogrožajo našo svobodo, neodvisnost in napredek. Kljub vsem uspehom nas danes pesti inflacija, zmanjšuje se učinkovitost gospodarskega razvoja. Gospodarska uestalitev se težko prebija. Se ve-

S šopkom rdečih vrtnic so se tudi pionirji Planine zahvalili Sergeju Kraigherju za njegov obisk na Planini

čno želimo živeti čez mero, ki nam jo omogoča ustvarjeni dohodek. Prav tako so nas resno vznemirili in zaskrbeli dogodki na Kosovu.

Se enkrat se je potrdila zgodovinska resnica, da svoboda in socializem nista podarjeni, niti nekaj, česar ni treba varovati ali razvijati dalje. Za vsebino revolucije in za naše socialistično samoupravljanje se moramo

nenehno in vedno znova boriti. Gradimo socializem, ki je po naši meri in je torej izraz naših posebnih zgodovinskih, političnih in gospodarskih ter kulturnih razmer. Smo večnacionalna skupnost in to velja tudi za vse naše republike in obe pokrajini. Sožitje je zato mogoče samo v razmerah, ko so si narodi in narodnosti enakovredni in v pogojih, ko gradimo socializem na samoupravnih osnovah. V naših razmerah ni mogoča prevlada enega naroda ali pa oblast centralistične in birokratske strukture. Zato se vsakršna slabost - gospodarska ali politična - izraža v mednarodnih odnosih.

Tudi mi smo na prehodu iz agrarne industrijske v industrijsko družbo, je ob koncu govora dejal Andrej Marinc. Tak razvoj pa postavlja pred nas nove naloge. Odločiti se bomo morali za proizvodnjo, ki je konkurenčna na tujem, izboljšati organizacijo dela, povečati individualno in družbeno produktivnost.

Toda najtežje, je zaključil Andrej Marinc, smo vedno uspeli premagati, ker smo bili odločni, enotni in ker smo zaupali v ljudsko ustvarjalnost in iniciativnost kot bistvo našega socialističnega samoupravnega sistema in tudi NOB.

MATEJA PODJED

V soncu in vetru plapolajoče zastave so že v zgodnjih jutranjih urah naznanjale lep praznik. Na prostoru pred osnovno šolo Kozjanski odred se je slovesnost ob občinskem prazniku pričela ob pol najstih dopoldne. Pred tem so si mnogi gostje in občani z zanimanjem ogledali razstavljene izdelke ročnih del v prostorih šole in razstavo fotografij o Planini v prostorih zdravstvenega doma.

SLAVA KOVAČIČ

Učiteljica s srcem je že dolgo. Vse od tedaj, ko je leta 1952 končala učiteljske. Tedaj je bila z dekretom dodeljena v Dobrino pri Žusmu. Doma je iz Hrastnika in ni bilo lahko kar čez noč oditi v oddaljen majhen kraj. Toda že od vsega začetka je vedela, da se mora lotiti ob rednem poučevanju še kakšnega drugega dela, da bi bili dnevi bolj izpo-

polnjeni. In tedaj se je začelo njeno delo in udeleževanje na kulturnem področju. Dnevi v skromni dvorani, kjer je začela delati z dramsko skupino, so dobivali svoj smisel. Kot tisti, ko je še kot učiteljska bila veliko na športnih stezah in na rokometnem igrišču. Rada se spominja na tista štiri leta, ki jih je preživela v tem majcnem kraju. Srčnost ljudi, se spominja, ji je živo ostala v spominu. Odrasli in otroci so tudi v večernih urah in tudi pozimi od daleč hodili na vaje in si z leščerbami osvetljevali pot.

Potem pa jo je pot zanesla na Ponikvo, kjer tamkajšnje otroke poučuje zgodovino in zemljepis. Takoj se je tudi na Ponikvi pri Grobelnem vključila v delo na kulturnem področju, saj se ji je le-to vraslo pod kožo. Bila je tudi predsednica prosvetnega društva Oton Župančič na Ponikvi, pa režiser, mentor mlajšim, pedagog in vzgojitelj vsem, ki so delali z njimi. Ob družini in rednem delu na šoli ji je kmalu začelo zmanjkovati časa za tako

OBRAZI

razgibano in aktivno delo v domačem kraju, čeprav se mu ni odpovedala. Medtem je namreč postala predsednica skupščine kulturne skupnosti Šentjur. Že drugo mandatno obdobje so ji delegati zaupali to funkcijo, ki jo vestno in požrtvovalno opravlja. Prizadeva si za rast amaterske kulture v vseh večjih krajih. Ogreva se za sodelovanja med skupinami, za gostovanje in medsebojno pomoč. Želi si, kot vsi amaterski delavci v občini, da bi bilo kulturno življenje še bolj polno, da bi se našla sredstva za nedokončane kulturne domove in da bi tam, kjer jih imajo, bile dvorane vselej polne.

Slava Kovačič je za svoje delo na kulturnem področju dobila že več priznanj. Tako med drugimi nagrado Srebrni venec ZKO Slovenije. Ob pravkar minulem prazniku občine Šentjur pa je prejela plaketo »18. avgust«. Cestitamo!

MATEJA PODJED

A. MARINC V UREDNIŠTVU NT-RC

V torek je zgodaj popoldne obiskal uredništvo Novega tednika in Radia Celje član predsedstva CK ZKJ Andrej Marinc. Odzval se je (kljub dopustu) vabilu uredništva, da bi obliki intervjuja odgovoril na nekaj vprašanj današnjega družbenopolitičnega trenutka skoraj dveurnem pogovoru z novinarki Novega tednika in Radia Celje je ponovno izpostavil vse bistvene stabilizacijske in razvojne elemente. Beseda je tekla tudi o vlogi in odgovornosti Zveze komunistov in drugih pomembnih vprašanjih. Intervju bomo objavili v prihodnjih številki Novega tednika.

Foto: T. Tavcar

KOMENTAR

Veliko besedi je bilo že napisanih na račun anonimnosti, pa jo je še vedno veliko. Zadnje čase se temu pridružujejo tudi pisma, ki so podpisana s tujim naslovom. Nekdo, ki si ni upal podpisati s svojim imenom, je »namočil« drugoga. Prizadeti se je oglasil in potem bi rabili detektiva, ki bi našel pisca.

In še tretja podobna zadeva je, ki ima z gornjima dvema veliko skupnega.

V našo novinarsko hišo prihajajo ljudje, ki nam povedujejo največkrat o slabih socialnih razmerah ljudi, o osamelih starčkih, ki jih je vse zapustilo živijo odmaknjeni od sveta. Takoj moram dodati, da smo vsakega takega sporočila veseli. Ko pa gremo po sledi omenjenih sporočil, se velikokrat izkaže, da ta

VEDNO VEČ ANONIMNOSTI, ZAVAJANJA IN ŠE KAJ

zmere niso tako hude. Včasih že, zgodilo pa se mi je že tudi, da sem v najbolj razdrapani bajti našla najboljšo srečno ženico. Ko so jo na silo dali potem v dom, je od hrepenenja po starem umrla. Še in še bi lahko pisala o takih primerih.

Tudi pred kratkim sem šla po sledi naslova, ki ga je pustil pri nas v uredništvu neki človek. Večkrat je bil pri nas in dejal je, da starčka, za katera gre, živita v strašni bedi, mlada dva pa jih zaničujeta. Še to je dodal, da do njih ne bomo prišli, zato pa se naj oglašimo na naslovu, kjer bomo vse zvedeli.

V šmarni občini naj bi se to dogajalo in tam sem se tudi napotila. Poiskala sem omenjeni naslov, kjer niso ničesar vedeli o vsem, predvsem pa so zatrjevali, da oni niso tisti, ki bi hodili pravit v naše uredništvo. Njihov naslov nam je torej nekdo podtaknil. Se k sosedu sem skočila in mimogrede poizvedela, ali se res tako hudo dogaja s starčkoma, ki živita v bližini. Prvi in drugi so mi zardili, da ni tako. Da sta stara, so rekli in od tod izvirajo njune tegobe.

Pa sem stopila še do njiju in ju našla doma. Resnično stara, temu primerno betežna, a zadovoljna. Sama želita stanovati še dlje v stari s slamo skriti hišici, ne pa v novi hiši, ki jo je zgradil sin.

Še na socialno skrbstvo sem povprašala, pa niso nič vedeli povedati, da se pri tej družini dogaja kaj slabega.

Mislila sem si - je to tisto, kar je imel za obsojanja vredno človek, (ki je moral biti domačin), da je prihajal v naše uredništvo in klical na pomoč? Ali pa se za vsem tem skriva nekaj drugega, ker ni bil niti toliko iskren, da bi navedel svoj naslov. Najprej bi šli do njega, če je že imel tako razvit socialni čut, da je hotel pomagati »stari«? Kaj pa če je šlo za obračun z »mladimi« in to na najbolj nesramen in ogaben način? Oblatiti mlade, da ne skrbe dovolj za ostarele starše? Skratka - pri vsem tem sem naletela na umazanijo, šla po njeni poti, našla pa čist pogled. V srcu pa je ostala iskrica nezaupanja, čeprav mora novinar tudi to vzeti v zakup.

ZDENKA STOPAR

DR. ALEŠ BEBLER

se je rodil 8. januarja 1907 v Idriji, kjer je končal osnovno šolo, gimnazijo pa v Celju. V Ljubljani je pričel s študijem prava. Ze leta 1927 je bil sprejet v SKOJ, dve leti zatem v komunistično partijo. Študije je moral nadaljevati v Parizu, kjer je leta 1930 tudi diplomiral in kmalu zatem tudi doktoriral. Pozneje je v Sovjetski zvezi obiskoval tudi komunistično univerzo, leta 1937 je bil španski prostovoljec (Andre Kopal) in postal pomočnik političnega komisarja XV. internacionalne brigade. Dvakrat je bil ranjen. Leta 1939 se je vrnil v domovino. Kmalu je bil tudi aretiran in zaprt. Takoj po okupaciji je sredi organiziranja odpora. Kmalu postane pomočnik poveljnika glavnega štaba slovenskih partizanskih enot. Ves čas med NOB je posvečal organiziranju upora na Dolenjskem, Stajerskem in

seveda na Primorskem, kjer se je pozneje zadržal najdlje. Ukvarjal se je tudi s pisano besedo in organiziral izhajanje časopisa Slovenski partizan. Proti koncu vojne je postal urednik Ljudske pravice. Takoj po vojni je bil finančni minister, od decembra 1945 pa je bil v diplomatski službi. Najprej kot pomočnik ministra za zunanje zadeve, potem pa kot veleposlanik v Franciji in Indoneziji. Se pred tem je bil na mirovni konferenci v Parizu leta 1946 in jugoslovanski delegat na prvih šestih zasedanjih generalne skupščine Združenih narodov. Od 1963 dalje je bil sodnik ustavnega sodišča SRS, od leta 1967 pa član federacije. Mnogo se je ukvarjal tudi s publicističnim delom. Bil je nosilec partizanske spomenice in narodni heroj. Prejel je seveda tudi več drugih odlikovanj. Umril je 12. avgusta 1981.

STEVAN DORONJSKI

Nismo ga tako dobro poznali, vse do tistega 8. maja, ko je pred skupščino SFRJ v Beogradu izgovoril poslovilne besede našemu Titu v slovo v imenu jugoslovanskih komunistov. Bil je tedaj prvi predsednik predsedstva CK ZKJ. Takrat so nam njegove presunljivo človeško tople, a vendarle tudi za revolucionarja klene besede ostale v trajnem spominu. Nekaj podobnega je zdaj velo v nas iz njegovih toplih oči s časopisnih fotografij, črno uokvirjenih.

Stevan Doronjski se je rodil sredi vojvodinske ravnine 26. septembra 1919. leta v Krčedinu. Skojevca je postal na gimnaziji v Sremskih Karlovcih, kraju, ki je naši revoluciji dal še več znamenitih imen. Ze leta 1937 je vodil akcije s kmeti, delavci, dijaki in študenti v Stari Pazovi in v Sremskih Karlovcih. 1939 je bil na beograjski

univerzi, na veterinarski fakulteti in napredno gibanje tega vseučilišča je bilo tesno povezano z njegovim imenom. Ko se je začela druga svetovna vojna je bil politični komisar Prvega podonavskega partizanskega odreda in v tistem času se je ukvarjal s partizanskim tiskom. Kot večina revolucionarjev se je zavedal, da ob puški bije najodločilnejši boj tudi beseda, ki sega v srce in razum partizanskih borcev. 1943 je postal organizacijski, leto dni pozneje pa še politični sekretar pokrajinskega komiteja SKOJ in Vojvodine in član PK KPJ za Vojvodino. Po vojni je opravljal najodgovornejše družbene funkcije, zdaj pa je bil član predsedstva SFRJ in CK ZKJ. Je nosilec partizanske spomenice, narodni heroj, junak socialističnega dela in nosilec drugih odlikovanj. Umril je 13. avgusta 1981.

OB ZADNJEM SLOVESU JE NAJTEŽJE, TODA...

Ko pride do trenutka, ko je vsaka beseda zaman in preneha biti človeško srce, se vedno znova in znova ustavimo pred nedojemljivim dejstvom, pred zidom neskončne dimenzije. Nič ne pomaga človeški razum, nič ne pomaga v smislu kakršnega koli vračanja na današnji ali včerajšnji dan. Vse to je bilo, življenje se na novo rojeva, živi in odmrje. Nič drugače se ne more ta krog zaključiti in nič ne moremo zoper njegove zakonitosti. Lahko se le vedno znova vprašamo: zakaj že, zakaj tako hitro, zakaj sredi dela. To zadnje je pravzaprav odveč. Vsi imamo v mislih dva revolucionarja, ki smo ju izgubili v zadnjih dneh prejšnjega tedna. Kdaj revolucionarji ne delajo? Kdaj so odložili svoje orožje v nenehnam boju za lepše in bolj vredno človeka človeško življenje? Takrat pač, ko omahnejo v smrt, ko jim zaključenost kroga med rojstvom in

smrtjo zapre oči. Nemara nam je zaradi tega še težje, ker se zavedamo, da s takšnimi osebnostmi izgublamo dobre ljudi same po sebi, torej prave človeške veličine. A vendarle ostaja zadoščen. Nihče ni delal zaman. Ostala je zapuščina v tej domovini, v teh ljudeh, tovarnah in vaseh, časnikih in knjigah, ostale so besede in spomini, vse je ostalo za človekom v enem samem duhovnem izročilu naslednji generaciji. Velikem, revolucionarnem (kako sveta beseda tega svetovnega trenutka) izročilu. Kakšen veličasten smisel in teža ima življenje posvečeno boju za druga še boljša in vrednejša. Tak je kruh revolucionarjev, Titovih partizanov, graditeljev novih socialističnih odnosov. Tako je njihovo življenje in smrt. Ko se spominjamo njihovih imen, dodajmo v svojem vsakodnevnem ravnanju vsak svojo drobtino k temu kruhu.

STRANICE

NISO POZABLJENI

Celovita ureditev grobov talcev

Ze vsa povojna leta sta grobova 100-talcev na Stranicah lepo oskrbovana. Pridne roke pionirjev tamkajšnje osnovne šole urejajo cvetlične nasade, skrbe za čistočo in očuvanje jablan ob glavni cesti. To je jablan, ki so bile nema priča grozotnega zločina storjenega nad slovenskim narodom, ono mrzlo jutro 12. 2. 1945, ko so gestapovci in nemški nacisti ob pomoči Wehrmachta obešili 100 talcev. Drevesa polagoma odmirajo, toda grobova ob cesti sta živ opomin, da čuvamo svobodo...

Da bi očuvali celoten prostor poznejšim rodovom takšen kakor je bil tisti nesrečni dan, je Krajevna skupnost Stranice ob praznovanju 40-letnice vstaje in oboroženega upora slovenskega ljudstva pokrenila akcijo za ureditev širše okolice masovnih grobišč. Tako so se na to hvalevredno pobudo sestali predstavniki krajevne skupnosti s predstavniki družbenopolitičnih organizacij kraja in občine, združenja borcev NOV iz Stranic in Frankolovega, združenega dela KONUSA iz Slov. Konjice ter Zavoda za urbanizem iz Velenja enota Slov. Konjice. Predstavniki KONUSA so bili voljni prevzeti trajno pokroviteljstvo za vzdrževanje in urejanje grobov 100-talcev

in širše okolice tako, da s tem ne izključujejo sodelovanja tudi drugih delovnih organizacij v občini ali izven nje. Zavod za urbanizem je brezplačno izdelal načrte za celotno kompleksno ureditev ožje in širše okolice. Ze letos bo urejen parkirni prostor, steze do grobov, napisne table in ojačana razsvetljava. Spomladi bodo začeli zdraviti obstoječe jablane, na izpraznjena mesta nasadili mlada drevesca in jih cepili s poganjki - cepiči dreves na katerih so viseli talci. Tako bodo dolina Tesnica, njive, travniki in gozdovi ter jablane ob cesti obdržali prvotno sliko. Vsaka gradnja ali nasilna sprememba kultur v okolju grobov je že dolgo prepovedana. Mladi, ki množično obiskujejo grobove, bodo hvaležni vsem, ki so voljni sodelovati pri obnovi in vzdrževanju grobov ter ureditvi okolice. Ob zaključku razgovorov je generalni direktor KONUSA tov. Pokorn Jure dejal: Stejemo si v čast in dolžnost, da lahko prevzame naš kolektiv trajno pokroviteljstvo, kajti na ta način gojimo tradicije NOB in vzgajamo mladi rod, da bo znal ceniti žrtve, ki so padle za našo svobodo...

Mrtvi tovariši nas zavezujejo...

KONRAD SODIN

ŠMARJE: GRADNJA TELEFONSKIH OMREŽIJ

Na področju PTT dejavnosti se bo v prihodnjem letu v šmarški občini pričela izgradnja PTT objekta v Rogaški Slatini in v Šmarju. Pričeli bodo tudi z gradnjo krajevnih telefonskih omrežij in sicer v naslednjih centralah.

V PODPLATU bodo gradili telefonska omrežja v krajih Kostrivnica, Sladka gora, Kristan vrhu in Mestinjah. V centrali PODČETRTEK bodo napeljevali telefon v samem Podčetrtku, Virštanju in Sodni vasi, v centrali BISTRICA OB SOTLI pa v Bistrici in Polju ob Sotli. V centrali ROGATEC bodo telefonsko omrežje razširili na kraje Rogatec, Dobovec, Donačka gora, v telefonski centrali v ŠMARJU se bodo omejili na Šmarje, v KOZJEM tudi samo na Kozje, v telefonski centrali v ROGAŠKI SLATINI pa bodo razpeljali telefonsko omrežje v kraje Tržišče in Stojno selo.

Celotna vrednost izgradnje telefonskih omrežij znaša 26.700 tisoč dinarjev.

Rogaška Slatina bo v tem letu pridobila dve, Podčetrtek, Rogatec, Šmarje in Kozje pa po eno medkrajevno telefonsko govorilnico.

Z. S.

ALJAŽEV HRIB

NOV VRTEC

Danes otvoritev

Danes bo v krajevni skupnosti Aljažev hrib otvoritev novega vrta, ki pomeni pomembno pridobitev za ta del Celja. S tem bodo razbremenjene ostale vzgojno varstvene organizacije, pa tudi starši. Nič več jim ne bo treba voziti otroke v oddaljene in polne vrtece.

Predsednik sveta KS Aljažev hrib Slavko Marinčič je povedal, da so sredstva za izgradnjo zbrali s samopripevkom. V vrtcu pa bo našlo prostor približno šestdeset malčkov, to pa pomeni, da bodo potrebe krajevne skupnosti zadovoljene. Balo so se celo, da bo premalo zanimanja za sprejem otrok v vrtcu, vendar je bila bojazen odveč. Objekt bo zato lahko

služil tudi otrokom iz Zagrada in iz KS Center.

Najmlajši ne bodo prikrajšani niti za igro na prostem, saj so pred vrtcem postavili precejšnje število lesenih igračk, ki bodo malčkom v veselje. Še lepši videz pa dajejo vrtcu sadna drevesa, tako da tudi zelenja ne manjka. Poleg tega je v bližini velik športni prostor, torej se ni bati, da otroci ne bi imeli kam na sprehod.

Z izgradnjo vrta se tako odpravili velik problem te krajevne skupnosti, česar so zlasti veseli otroci in njihovi starši, ki so pokazali, kako se s prizadevanji vse težave rešijo. Upajmo, da bo takšnih in podobnih korakov še več. M. G.

POGLED V SVET S KOVINOTEHNO

LANSKI AVGUST SE NI PONOVILO

Kmalu po devetem, izrednem kongresu poljske združene delavske partije je kazalo, da se bo Poljska znašla v vrtincu stavk, protestnih pohodov, kar vse bi utegnilo temeljito zamajati že tako načete družbene odnose in privedi do hudega konflikta, s posledicami, ki jih po vsej verjetnosti ne bi bilo mogoče več razrešiti s mirnimi sredstvi. Položaj se je še zlasti zaostрил zaradi napovedanega pohoda na Varšavo.

Ko je bilo videti, da novi sindikat Solidarnost ne bo popustil, je prišlo do vrste sestankov, katerih skupna značilnost navznoter je zmaga načela družbenega dogovarjanja, razreševanja problemov s političnimi sredstvi. V ta krog sodi sestanek med sekretarjem partije Kania in poljskim primasom, nadškofom Glompom. Potlej je Glomp posredno obsodil protestne pohode. Obenem je vlada napovedala, da bo odločno preprečila vsakršno kršenje reda in miru v deželi. In naposled je tudi Solidarnost sporočila, da protestnih pohodov ne bo.

Obenem je prišlo do obiska sekretarja poljske partije Kania in ministrske

ga predsednika, generala Jaruzelskega na Krimu, kjer sta se sestala s predsednikom ZSSR in generalnim sekretarjem sovjetske partije Brežnjevom in več drugimi člani ožjega sovjetskega vodstva.

Drugače kot poletni obiski drugih voditeljev varšavske zveze na Krimu, so obisk poljskih voditeljev označili kot delovni. Sad tega obiska je bil, da je sovjetsko vodstvo bolj kot doslej

Piše: JOŽE ŠIRCELJ

izreklo zaupnico poljskemu vodstvu in stališčem, ki jih je sprejel deveti, izredni kongres PZDP. Obenem je Sovjetska zveza odgodila Poljski plačilo dolgov za naslednjih pet let.

Obisk na Krimu je sovpadal s prvo obletnico sindikata Solidarnosti lanskega avgusta. Sirene so tulile in vozila so se ustavila za eno minuto v počastitev obletnice 14. avgusta, ko so v ladjedelnici v Gdanskju začeli stavko, ki je temeljito pretresla poljsko družbo in zanesla s svojimi nasledki začetke

temeljite prenove te družbe, začetke odstranjevanja starih struktur in starih metod dela, ki so v povojnem socialističnem razvoju Poljske bile velikanška zavora in povzročale hudo nezadovoljstvo delavskega razreda in delovnih ljudi.

Stavka v Gdanskju, ki so ji sledile druge in novi sindikat, ki je nastal, sta bila pod geslom neodvisnosti, samopravljavanja in resnične demokracije. V burnem letu dni vsega tega seveda ni bilo mogoče uresničiti, toda poglavitno je, da temeljne, najbolj napredne sile v poljski družbi težijo po družbeni prenovi. Kako hitro bo le-ta potekala, kakšna polena ji bodo metali pod noge, je težko napovedati, drži pa, da je to začetek pomembne poti, ki ni brez odmeva tudi v drugih deželah tako imenovanega realnega socializma.

Zato svet, posebej pa še Evropa razumljivo še naprej pozorno spremlja dogajanje na Poljskem, tako zaradi mesta te države v Evropi kakor - ali predvsem - zaradi novih procesov v oblikovanju socializma, ki so se tam začeli pred letom dni.

CELJE

NEIZPOLNJENI NAČRTI

Visoka inflacija, težave z reprodukcijskimi materiali

Polletni rezultati gospodarjenja v občini Celje niso v celoti izpolnili pričakovanja. Visoka inflacija, težave v preskrbi z reprodukcijskim materialom, zastoji proizvodnje zaradi različnih okvar ter še drugi problemi s katerimi se ta čas spopada gospodarstvo so povzročile, da je bila gospodarska rast v prvem polletju relativno nizka.

Dohodek je porasel le z indeksom 130, kar je daleč za stopnjo inflacije, pa tudi porabljen sredstva so z indeksom porasta 140 precej nad rastjo dohodka. Tudi neplačana realizacija, ki jo je bilo ob polletju za okoli 950 milj. din ne spreminja dejstva, da gospodarstvo ni doseglo nikakršne realne rasti dohodka, če primerjamo letošnje z lanskim polletjem.

MALO IZGUB

Bolj razveseljujejo je to, da v industriji ni bilo večjih izgub, saj so brez izgub zaključile vse večje delovne organizacije v občini, kot npr. Emo, Cinkarna, in Železarna Štore. V industriji se je izguba pojavila le v Topru - TOZD Lahka konfekcija v višini 2.736.000 din in v Celjski mesni industriji v višini 26.421.000 din. Kot nosilci izgube so se tokrat pokazale temeljne organizacije s področja gostinstva in turizma - Hotel Evropa, Zdravilišče Dobrna, Hotel Celeia, gostinstvo in turizem v Merxu ter Izletnikova turistična agencija. Nekaj te izgube gre na račun visokih anuitet s katerimi so obremenjeni novi objekti zgrajeni v bližnji preteklosti. Vseh izgub je bilo v gospodarstvu občine za 45,9 milj. din, v gospodarstvu pa 12,5 milj. din (brez zdravil-

lišča Dobrna), kjer večinski delež nosijo temeljne organizacije združenega dela s področja zdravstva.

Izvoz tudi v polletju še vedno zaostaja za lanskimi dosežki. Z 43 milj. \$, računajoč po uradnem tečaju, je še vedno za 10% nižji kot v lanskem polletju, izvozni plan za leto pa je izpolnjen le z 38%. Uvoz je dosegel vrednost 53. milj. din tako, da je uvoz pokrit z izvozom 81 odstotno. Še slabša je t. im. regionalna struktura izvoza, saj smo v razvite industrijske dežele izvozili 42%, v socialistične dežele 53% in v dežele v razvoju 5%, medtem ko smo uvozili iz razvitih industrijskih dežel 67%, iz socialističnih 15% in iz dežel v razvoju za 18%. Več kot lani ob polletju so izvozile delovne organizacije Emo, Žična, Aero, Toper in Zlatarne. Vse kaže, da izvozni plani letos ne bodo v celoti izpolnjeni in da se bo potrebno precej potruditi, da bodo doseženi lanski rezultati.

Da to pomeni, zaradi pomanjkanja deviznih sredstev, slabšo oskrbljenost s surovinami iz uvoza, pa tudi s tistimi domačimi, kjer je potrebna devizna udeležba, ni potrebno posebej poudarjati. Upajmo, da bodo novi ukrepi za spodbujanje izvoza spodbudili tudi tiste izvoznike, ki si zaenkrat zaradi dobrih prodajnih možnosti doma nočejo zmanjšati dohodka z izvozom, istočasno pa tarnajo, da nimajo deviz za redno preskrbo proizvodnje.

Spoznanje, da je izvoz v sedanjem položaju edina realna pot iz nakopičenih težav pač še ni prodrl do vseh. Fizični obseg proizvodnje je bil v prvih šestih mesecih za 1,8% višji kot lani v enakem obdobju. Okoli 0,7% iz-

pada proizvodnje gre na račun okvare elektroobločne peči v Železarni Štore. Ker proizvodnja v vseh delovnih organizacijah tudi do konca leta ne bo delala s polno paro, verjetno resolucijski cilj za leto, za 3,5% višja proizvodnja, ne bo dosežen.

V tem trenutku je najbolj potrebno zagotoviti nemoteno proizvodnjo nosilnih programov v vsaki delovni organizaciji, tudi na račun zmanjševanja ali celo popolne ustavitve manj pomembnih proizvodnih programov.

PREVERJANJE NALOŽB

Vse naložbe v teku, pa tudi morebitne nove, bodo v skladu z novimi predpisi, ponovno preverjene. Za gospodarstvo občine je v tem trenutku najpomembnejše zagotoviti normalno izgradnjo objektov v Cinkarni - žveplene kisline, v Železarni Štore - jeklovlek in v Libeli - finomehanika in elektronika. Na področju negospodarstva pa bo težišče prizadevanj na dokončanju referendumskih objektov in nemotenem nadaljevanju izgradnje regionalne bolnišnice.

Drugo polletje, po vseh napovedih, ne bo nič lažje od prvega. Morda celo težje. Zato bo potrebno z nezmanjšanim tempom razreševati probleme še naprej, hkrati pa nemudoma pričeti zastavljati izhodišča poslovne politike v prihodnjem letu. Pravčasni dogovori o ciljih in o poteh za njihovo uresničitev v letu 1982 na vseh ravneh, bodo lahko v marsičem pripomogli k realnejšemu planiranju in k doseganju boljših rezultatov.

J. T.

ZRCALO

NA MORJE 000 000 Z MORJA 000

HPH VELENJE

RESNO DO DELA

Izboljšati tudi kadrovsko strukturo

Delovna organizacija za hidrogradnjo, gradnjo prometnih objektov in hortikulturo, HPH Velenje, ki deluje kot samostojna delovna organizacija (prej TOZD Nizke gradnje pri KOC Velenje) od začetka letošnjega leta, je ob polletnem računu beležila poslovne uspehe, ki so navidez ugodni in pozitivni. Če ne bi prišlo v prvih, težavnih zimskih mesecih do zaostajanja za načrtovanim dohodkom, bi poslovanje kljub mnogim težavam celotne gradbene panoge ostalo zgledno in pozitivno. Tudi zaostanek za planskimi načrti v mesecu juniju pomenijo v skupni beri uspehov izpad dohodka, katerega bo le težko nadoknadi v naslednjih mesecih. Največji problem predstavljajo stroški, ki rastejo precej hitreje, kot pa je bilo načrtovano.

Ob polletnem računu, ko so delavci opravili analizo vzrokov

za zaostajanje za zastavljenimi nalogami, so sklenili še ostreje ukrepati ob ugotovitvah nepravilnosti, izboljševati kvaliteto dela, kadrovsko strukturo, zmanjševati stroške porabe energetskih in reprodukcijskih materialov in čim bolj izkoristiti delovni čas. Ni mogoče mimo ugotovitve, da so gospodarski ukrepi (npr. zmanjševanje obsega investicij v gradbeništvu) dosegli tudi panogo nizkih gradenj in da bo potrebno v zaostreni konkurenci in minimalni ponudbi storiti resnično vse, da bi se obdržali med najupornejšimi. Tega se delavci HPH Velenje zavedajo in bodo storili vse, da ostanejo delovna organizacija, ki naj bo nosilec dejavnosti nizkih gradenj, določen s srednjeročnim načrtom občine Velenje, pa tudi dostojen partner na širšem območju celjske in koroške regije.

JOŽE MIKLAVC

DOBRO JE VEDETI

V Sloveniji razpolagamo danes s 50 kubičnimi metri čiste vode na sekundo. Do leta 2000 bo ta količina povsem porabljena. Tako se vodni gospodarstveniki vedno znova ozirajo na tiste vode, ki so v naši republiki že tako onesnažene, da doslej ni bilo moč računati nanje. Če že ne zaradi človeka, bo treba zaradi potreb industrije znova usposobiti zastrupljene vire pitne vode.

En sam kvadratni meter zelene površine bukke proizvede vsako uro tri kubične metre kisika. En hektar bučkovega gozda proizvede v enem letu 21 ton kisika. 50 do 100 metrski gozdni pas zniža temperaturo cementne asfaltne klime mest za 3,5 stopinje Celzija.

V. CIGLARSKO TEKMOVANJE V LJUBEČNI

BIL JE NEPRIČAKOVAN ODZIV

1500 obiskovalcev si je ogledalo zanimivo tekmovanje

Preteklo nedeljo je bilo v Ljubecni živo kot že dolgo ne. Več kot 1500 obiskovalcev si je namreč ogledalo ročno izdelovanje opeke na V. ciglarskem tekmovanju. Priraditev se popestrili še pevci iz Šmiklavža in harmonikarji iz Luubečne.

Znova so po Ljubecni zadoneli udarci »modelov« z glino iz katerih je nadvse hitro prihajala lepo oblikovana ročno izdelana zidna opeka. Ob značilnih šumih »šinklov« se je marsikateri obiskovalec nehote vrnil desetletja nazaj, ko je ta značilna »pesem dela« bila prisotna pod skoraj vsako »uto in pečnico« v Ljubecni in njeni okolici. Marsikdo si je s tem težkim in za mnoge »umazan« delom prisluzil dodaten dinar za boljše življenje v trdih časih med obema vojnama. Mnogim je bilo izdelovanje opeke dodaten vir za služka še pred nekaj leti. Le redki pa si danes na ta način služijo večji kos kruha.

Pa tudi če bi si hoteli, si tega ne morejo. Pred deset-

letjem so namreč poljske opekarne začele hitro propadati. Med obema vojnama jih je bilo okrog 50. Po drugi vojni le še 24. Pred desetimi leti še devet. Danes pa delajo le še redke.

Hitro je propadla značilnost kraja. Značilnost, ki je v pravem pomenu besede ponesla ime in sloves kraja širrom domovine. Mojstri zidarji iz avstrijskega Gradca, iz južne Ogrske, Zasavja in Posavja, Hrvaškega Zagorja in še kje so si želeli »handšlager« iz »cigonc« v okolici Ljubecne. Dobra prodaja je držala tudi te cigonce dolga desetletja.

Umetnost pripravljanja glin, izdelovanja opeke in žganja je prehajala iz roda v rod. Bili so to zlati časi, kot poreče sedaj edini pravi ciglar Franc Naglič. Sedaj tega ni več. Le redki so še, ki znajo to obrt. Med njimi so Franc Koštomaj mlajši in starejši, Ivan Stunf, Milko Hojnik, Dani Rezar, Kopitarjevi, Ivan, Marjan, Bogdan, Ernest Zalerjev. Se je kdo

med njimi vendar le težko bi jih našli več kot dvajset.

Zato ni čudno, da si v Ljubecni želijo ohraniti to obrt. Če ne drugače, vsaj kot etnografsko zanimivost. To jim bo uspelo s pomočjo marljivihi gasilcev, ki so preteklo nedeljo pripravili že V. CIGLARSKO TEKMOVANJE.

Najprej se je deset tekmovalcev pomerilo v hitrostnem nakladanju in prevozu opeke. Kar petdeset opek je bilo potrebno prepeljati po 25 metrski poti. Najhitrejši je bil Kopitarjev Marjan. Sicer mlajši a že z dolgoletnim ciglarskim stažem. Čeprav si sedaj služi kruh kot sofer avtobusa pri Celjskem Izletniku, še ni pozabil na ciglarske veščine. Ko si gledalci še niso dodobra odpočili oči od hitrihi tekmovalcev so se obrnili proti Faniki Kerševi in Justi Rezarjevi, ki sta prikazali ročno izdelovanje strešne opeke. Za vse je bila to prava zanimivost. Že desetletja nazaj namreč ročnih strešnikov ni več moč dobiti. Niso bile redke besede gledalcev, ki so govorile o tem, da tega še niso videli. Priljetni ženci sta pobrali zasluženi aplavz za velik prispevek k temu ciglarskemu dnevu.

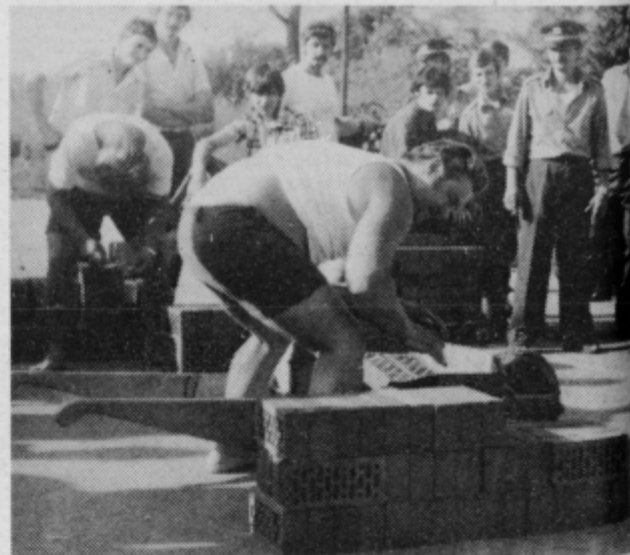
Prisrčni aplavz pa so poželi tudi »fantje iz Šmiklavža«, ki so na tej priraditvi prvič javno zapeli.

Nič manj zanimivo ni bilo prikazovanje izdelovanja zidne opeke. Teh izdelovalcev

je še kar nekaj. Zato ni čudno, da se je na treh mizah zvrstilo kar sedem ekip. V vsaki so trije. Eden dovaža »mort«, drugi oblikuje opeko v »modelu«, tretji, po navadi ženska, pa »odnaša« - nosi in zлага narejeno opeko.

V prvi »zborovski pesmiudarjanja modelov so uživali vsi. Mnogi so navijali za to ali drugo ekipo. Vsak je želel, da bi tisti za katerega navijajo naredil največ in najlepšo opeko. To se je posrečilo le znanemu staremu ciglarju sedaj žgalcu v delovni organizaciji »LJUBEČNA« Daniju Rezarju. Ob pomoči Marjana Kopitarja in Anice Cature je naredil največ. Postal je pravi zmagovalac in ljubljenec publike. Mnogi so že tedne pred tem tekmovanjem stavili nanj. In ne zaman. Dani je pokazal kaj zna. Zelo blizu so mu bili za petami še drugi. To je naredilo tekmovanje še bolj zanimivo. Starejši se niso pustili mlajšim. Pozabili so na revmo in druge težave. Hoteli so pokazati kaj še zmorejo in kaj znajo. Uspeli so. Uspeli pa so tudi mnogim pokazati, da kruh zaslužen s »ciglarijo«, le ni bil tako tanek in umazan. Za to jim gre vsa zahvala. Tako kot si jo zaslužijo tudi marljivi gasilci in pokrovitelj delovna organizacija »LJUBEČNA«, ki skrupaj želijo ohraniti to ciglarijo tudi bodočim rodovom.

Tekst in foto: MILAN BRECL

Kopitarjev Marjan je pokazal, da še ni pozabil »ciglarskih veščin«.

Fanika in Justa sta pritegnili zanimanje. Mirno in priradno sta pokazali kako sta pred desetletji izdelovali naš tisoče strešnikov.

MGZ O GOSPODARSTVU

V torek se je sestal izvršni odbor Medobčinske gospodarske zbornice Celje. Na dnevnem redu so bila nekatera aktualna gospodarska vprašanja, od oblikovanja regijske komisije za oceno investicij in izhodišč za njeno delo pri proučevanju investicijskih programov do obravnave ključnih kazalcev poslovanja gospodarstva v letošnjem prvem polletju.

Prav tako je izvršilni odbor zbornice potrdil zaključke o ukrepih za hitrejši razvoj manj razvitih območij celjske regije in sklepal o sredstvih za pospeševanje izvoza. UM

SPREHOD PO KNJIGARNAH

UČBENIKI SO ŽE

iz nižjih razredov prvi kupci

Novo šolsko leto se bo pričelo čez dobrih deset dni. S tem pa seveda nove skrbi in večji izdatki za šolarja. Polne knjigarnice nam pričajo, da kljub počitnicam, šolarji, zlasti tisti mlajši, že nestrpno priganjajo starše, naj jim vendar kupijo zvezke, knjige in še vse ostale šolske potreščine.

Kot vsako leto tudi letos ne bo težko nabaviti zvezkov vseh velikosti, s črtami ali brez, tudi barvic takih in drugačnih je na pretek, prav tako je dovolj šestil, ravnil, barvic, radirk in še vse ostalo kar vaš malček potrebuje, da bo torba težka kot se pač za šolarja spodobi.

Za razliko od prejšnjih let so tudi knjige, z nekaterimi izjemami, že na policah naših knjigarn. V kolikor niso, je temu kriva le nekoliko zapoznela pošiljka. Bodite brez skrbi, do pričetka pouka bo vse tako kot je prav.

Pa pogledjmo po vrsti, kako je s knjigami za vsak razred posebej. Za prvi razred lahko dobite vse učbenike, zanje boste odšteli okrog 500 dinarjev. Razen nekaterih delovnih zvezkov je možno dobiti vse tudi za drugi razred, učbeniki vas bodo stali 420 dinarjev. Za tretji razred dobite vse za okrog 450 dinarjev. Učbeniki za četrti razred so že nekoliko dražji, saj boste za komplet morali odšteti kar 800 dinarjev. V tisku pa je še »narava«, v knjigarnah pričakujejo, da bo še pred pričetkom pouka na policah. Kako dragocena je danes znanost pa nam pričajo tudi cene učbenikov za višje razrede. Komplet za peti razred stane 1200 dinarjev, v tisku pa je še učebnik za angleški jezik. Tudi angleščina za šesti razred je še v tisku. Za vse knjige za šesti razred pa boste morali kar globoko poseči v žep, saj stanejo le nekaj deset dinarjev manj kot 2000 dinarjev. Za sedmi razred je v tisku »ke-

mija« in nekateri delovni zveski, za vse pa boste plačali okrog 1700 dinarjev.

Komplet učbenikov za osmi razred stane okrog 1400 dinarjev, v tisku sta še učbenik za agnelščino in kemijo.

Strošek pri nakupu po nekoliko manjši, če ste že prejšnje leto kupili katerega izmed učbenikov, ki ga vaš učenec potrebuje še za naslednji razred. Vsekakor pa boste občutno prihranili, če vprašate starejše učence, ali so pripravljene odstopiti ali prodati učbenike, ki jih sami ne potrebujejo več. No, naši najmlajši bi ponavadi radi imeli vse novo in lepo, morda celo mislijo, da se iz starih učbenikov ne morejo tako dobro učiti kot iz novih. Vendar bodite prepričani, da se bo vaš nadobudnik enako dobro učil iz knjige z oguljenimi platnicami kot iz tiste čisto nove. Prihranili pa boste toliko, da mu lahko kupite nekaj kar resnično potrebuje. Naprimer nove čevlje, tiste, ki ste mu jih kupili spomladi, je že krepko prerasel!

V. V. E.

ZAMUDNIKI, POHITITE!

Na zavodu za zaposlovanje na oddelku za štipendije v Celju imajo v tem času več kot preveč dela. Vsakodnevno pride kar precej prijav prosilcev za štipendije iz združenih sredstev. Tiste prijave, ki jih učenci in študenti osebno predložijo, delavci na zavodu sproti kontrolirajo in takoj opozorijo prosilca, če ni predložil vseh potrdil, da to stori čim prej. Nekoliko težje je s prijavi, ki pridejo po pošti. Te sicer preverjajo, vendar opažajo, da je dokumentacija nepopolna. Zato naj vsak, kdor se prijavi za štipendijo iz združenih sredstev, dobro preveri, če je oddal vsa potrdila, kajti to lahko povzroči, da se bo obračun štipendij zaradi zamudnikov in nepopolne dokumentacije zavlekel in v skrajnem primeru, da nekateri upravičenci, zato ker niso predložili vseh potrdil, ne bodo mogli dobiti štipendije. Isto velja za stare štipendiste. Ti so bili obveščeni o tem, katera potrdila morajo naknadno predložiti in do kdaj. Rok za oddajo nekaterih potrdil (o premoženjskem stanju, o dohodkih...) je bil do 10. avgusta. Zamudnike, ki bodo v najkrajšem času oddali ta potrdila, bodo še počakali, ostali pa lahko imajo težave pri štipendiji za naslednje šolsko leto. VVE

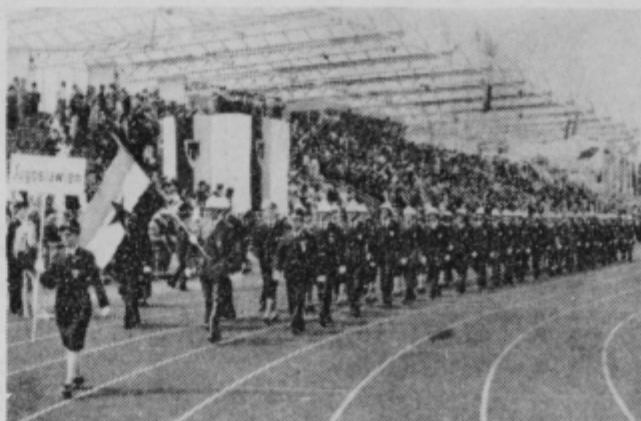
TONE SENTOČNIK, TRENER EVROPSKIH PRVAKINJ

MLADOST PROTI POŽAROM

Drugo najstarejše gasilsko društvo v Sloveniji je Laško

Celjani imamo znane športnike in trenerje, malokdo pa ve, da smo imeli tehničnega referenta in trenerja tudi v gasilskih vrstah in to na največjem evropskem tekmovanju, kjer so jugoslovanski predstavniki dosegli doslej svoj največji uspeh. Da je do tega prišlo gre zasluga tudi Tonetu Sentočniku iz Škofje vasi, sicer zaposlenem pri SIS za požarno varnost in načelniku štaba operativne pri Republiški gasilski zvezi!

»V Bööbingenu v ZRN je bila 7. gasilska olimpiada CTIF, kjer je nastopilo tudi devet desetin iz Jugoslavije, katero je spremljalo 12 spremljevalcev. Med moškimi prostovoljnimi ekipami »A« do 30 let je nastopilo 5 ekip iz Jugoslavije, štiri pa so osvojile srebrno medaljo. Nastopila so gasilska društva iz petnajstih evropskih držav. Največji uspeh smo dosegli pri ženskih desetinah, kjer smo od treh osvojili kar dve zlati medalji oz. prvo in tretje mesto, kar se doslej še ni zgodilo. Zmagala je ekipa DVD Mladost iz Kaštel

Na VII. mednarodnem gasilskem tekmovanju CTIF v Bööbingenu v Zvezni republiki Nemčiji je nastopilo tudi devet ekip iz Jugoslavije, katere tehnični referent in trener je bil Tone Sentočnik iz Škofje vasi pri Celju. Na posnetku vidimo prihod jugoslovanske ekipe na otvoritveni prostor, ob zastavonoši pa je Tone Sentočnik.

Sučurca pri Splitu, tretja pa je bila ekipa IDVD Sirela iz Bjelovarja.

Kako se je posrečil uspeh ekipi iz Slita?

»Zanimivo je, da so v Kaštel Sučuru zaradi številnih gozdnih požarov najprej ustanovili mladinsko gasilsko četo in iz nje se je kasneje ustanovilo pravo gasilsko društvo, ki se imenuje Mladost zaradi mladih članov, saj je poprečna starost 25 let. Imajo 128 članov, od tega 35 žensk, med vsemi člani pa je kar 36 članov zveze komunistov. So zelo prizadevni in si zdaj s prostovoljnim delom gradijo nov gasilski dom. Tudi opremo si sami kupujejo. Žensko desetino so ustanovili leta 1979, ko je postala prvak Dalmacije, naslednje leto prvak Jugoslavije in letos prvak Evrope!« To je prva jugoslovanska ekipa, ki ji je uspelo na tako velikem tekmovanju osvojiti prvo mesto in zlato medaljo.

Kakšni so bili pogoji za nastop?

»Slabi! Tako tekmovalni kot prehrana pa tudi pripomočkov za vajo nismo imeli. Zaradi vsega tega je naš uspeh še toliko večji in smo nanj ponosni!«

Kot dober poznavalec gasilstva v Sloveniji nas zanima, katera so najstarejša gasilska društva v naši republiki?

»Najstarejše gasilsko društvo v Sloveniji je v Metliki,

ki je staro 112 let, za njim pa je Laško 111 let, sledijo pa Ljubljana mesto 111, Ptuj 111, Krško 110, Ljutomer 110, Maribor 110, Rogatec v šmarni občini 110, Celje (nekdanje Celje mesto) 110 in IGD Tobačna tovarna Ljubljana tudi 110 let.

Katero gasilsko društvo z našega območja bo letos še slavilo pomembnejšo obletnico?

»Oktober bo v Celju proslava 110-letnice gasilstva. Pri Občinski gasilski zvezi v Celju je že ustanovljen poseben odbor za organizacijo proslave, vodi pa ga tajnik Občinske gasilske zveze Töne Mackošek. Pripravili bomo proslavo ter večjo vajo s spremljajočimi prireditvami. Vrpašanje parade je še odprto, ker ne vemo, kakšno bo vreme. Še letos pa bodo na celjskem območju praznovali v Rogatcu 110-letnico in v industrijskem gasilskem društvu EMO 45 let.«

TONE VRABL

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE!

MOZIRJE

ŠE PRAH OKOLI SMETI

V občini javna razprava o novem odloku

Prav je, da so se odločili za dvofazni postopek. Prav zato, da bi v javni razpravi v krajevnih skupnostih v resnici izoblikovali najboljše nove predloge in pobude, da bi končno odlok o obveznem odlaganju in odvažanju smeti in odpadkov v moziški občini ne bil več kamen spoteke, marveč nova in trdna stopnica tudi v bitki za čim lepše okolje.

Javna razprava o osnutku novih sprememb in dopolnitev odloka bo trajala do 20. septembra. Dovolj časa za dober premislek in tudi za

najboljšo sestavo predloga odloka. V bistvu se je zataknilo predvsem pri načinu zbiranja in odvažanja odpadkov in smeti. Krajanje v izrazito kmečkih predelih so za trjevali, da zanje manjše posode za smeti ne ustrezajo in da bi bilo veliko boljše, če bi uvedli kontejnerje. Utemeljevali so, da v kmečkih predelih ni takšnih smeti kot v mestih, da vse organske odpadke uporabijo za gnojila in podobno. Seveda je bilo potem sporno še plačevanje odvoza smeti in še kaj. Tudi ravnanje s posodami, skrb za

čistočo pri odvažanju smeti itd.

Po novem odloku naj bi zlasti krajevne skupnosti skupaj s komunalno delovno organizacijo določile predelne, kjer naj bi uvedli kontejnerje namesto manjših posod. Pri vsem tem pa so se pojavila nekatera vprašanja, na katera mora odgovoriti javna razprava. Predvsem gre za to, kdo naj kupi kontejnerje. Predlogov je bilo več. Kateri bo obveljal na koncu, je težko reči.

Prav tako se sprašujejo, kako naj bo urejen odvoz kontejnerjev? V kakšnih časovnih presledkih? Na poklic ali redno ob določenih časovnih presledkih? Kaže, da bodo v tem primeru določili termine, saj bi bil sicer drugačen odvoz dosti dražji. In ne nazadnje je še odprto vprašanje, kakšna naj bo cena za odvoz kontejnerjev? Zdajšnja cena za odvoz smeti je izračunana na osnovi odvoza, oziroma praznjenja manjših posod. Ali naj velja takšna tudi za kontejnerje?

Skratka, veliko odprtih vprašanj, na katera naj bi odgovorila javna razprava! In prav je, da bi, da bi za tem novi odlok sprejeli vsi kot skupen dogovor, kot obveznost!

M. BOŽIČ

Karolina Orač Grozdanka Bogdanov Ana Rožencvet Agica Majer-Hold

JESEN SE BLIŽA

OZIMNICA MORA BITI

Trgovine začnejo s prodajo 1. septembra

Družinske kleti in shrambe se v teh dneh verjetno že polnijo. Treba je poskrbeti za ozimnico. Pri Merxu pravi, da so dobro pripravljene, saj nameravajo prodati 1500 ton krompirja, 300 ton paprike, 100 ton čebule in zelja, jabolka pa bodo naprodaj na plantažah v Sentjurju in na Mirošanu. Marsikdo pa je prisiljen kupovati sproti, saj v blokih ni dovolj prostora za ozimnico. Pa tudi izdatek za nabavo le-te je precejšen, saj se je na primer krompir podražil od lani za skoraj 100%. Zato so toliko bolj srečni tisti, ki imajo doma

košček zemlje, na katerem pridelajo najnujnejše. Takšnih je bilo tudi večina naših sogovornikov.

Karolina Orač iz Celja: »Stanujemo malo izven mesta in imamo nekaj zemlje, tako da nam vsega ni potrebno kupovati. Le krompir nabavimo v trgovini. Na srečo imamo tudi dovolj prostora, da pridelke spravimo.«

Grozdanka Bogdanov iz Celja: »Ozimnice sploh ne kupujem, ker je nimam kam spraviti, saj stanujem v bloku. Vsak krompir ali korenček moram kupiti sproti, malo pa mi pomaga mama,

kadar pride iz Vojvodine na obisk in prinese razne dobrote.«

Ana Rožencvet iz Šentvida pri Grobelnem: »Nam na srečo ni treba tekati po trgovinah, da bi nabavili ozimnico. Doma imamo kmetijo in vse sami pridelamo, letina pa bo letos kar dobra.«

Agica Majer-Hold iz Celja: »Vsako leto kupimo približno 50 kilogramov krompirja, ostalo pa pridelamo na vrtu. Upam le, da cene letos ne bodo previsoke in da bo do trgovine poskrbele, da bo vsega dovolj.«

T. P.

PLANINCI PREBOLDA NA KRNU

Člani Planinskega društva Prebold so za konec tedna organizirali delovno akcijo pri novogradnji planinskega doma pri Krnskem jezeru, ki ga gradi PD Nova Gorica. Koristno delovno akcijo so drugi dan zaključili s prijetnim izletom na Krn in od tu nazaj čez strmo ostenje Batognice, čez Pesce, za Lepočami in preko Bogatinskega sedla na Komno. Pot je nadvse zanimiva in vsepovsod so vidni ostanki prve svetovne vojne.

ZDENKA STRNAD

VINKO KOLENC - ŠESTDESETLETNIK

Konec preteklega tedna je ing. Vinko Kolenc dopolnil 60 let. Z ozirom na zasluge in osebne vrline zasluži, da se ga ob tem jubileju spomnimo.

Vinko Kolenc izhaja iz kmečke družine iz Ločice pri Polzeli. Tam tudi sedaj živi. Svoje delo je posvetil kmetijstvu, predvsem pa hmelju. S to grenko rožo ima dolgoletne izkušnje, zato je znan kot strokovnjak zanjo ne

le doma, temveč v vseh hmeljarskih državah. To dokazuje tudi to, da je bil letos imenovan za predsednika Mednarodnega biroja za hmeljarstvo.

Hmelj mu pušča vse skozi le malo prostega časa. Kolikor pa ga je, ga posveča družini in v veliki meri občini in krajevni skupnosti Polzela, kjer je dolgo opravljal funkcijo predsednika sveta krajevne skupnosti in še mnoge druge, sedaj pa je predsednik skupščine KS Polze-

TONE TAVČAR

V BESEDI IN SLIKI

FLUOROGRAFSKA AKCIJA V CELJSKI OBČINI

Fluorografska akcija v celjski občini teče. Pregledali bodo vse prebivalce, rojene do konca 1941 leta. Hkrati s fluorografiranjem pa bodo ugotavljali tudi razširjenost sladkorne bolezni. Zadnja fluorografska akcija je bila v občini pred štirimi leti. Takrat so pregledali 36.517 oseb, ponovno pa so poklicali na ponovni pregled 1666 oseb.

SREČANJE INVALIDOV V VOJNIKU

V nedeljo, 16. avgusta je pripravil aktiv invalidov iz Vojnika pod vodstvom predsednika Alojza Brečka in članice Danice Vrečer, srečanje invalidov v 'Vojniškem gaju'. Srečanje je bilo pripravljeno v okviru mednarodnega leta invalidov.

Na srečanju je nastopil vokalni kvintet iz Vojnika in ansambel Francija Zemeta, oba sta nastopila brezplačno. To je zelo pozitivno od obeh skupin, saj sta s svojim programom popestrili pusto življenje invalidov, ki si s svojimi skromnimi dohodki ne morejo privoščiti zabave dragih ansamblov.

Prisotne so tudi navdušile stare narodne pesmi, pa tudi sami so jih zapeli, saj je njihova želja, da se pristna ljudska pesem nespremenjena prenaša na mladi rod.

Srečanja v Vojniku so se udeležili tudi člani društva invalidov Celje, med njimi tudi predsednik Ludvik Pregel, ki vedno daje glavno moralno podporo, člani DPO Vojnik, za požarno varnost so poskrbeli člani GD Vojnik.

MILENA MARGUČ

Delavski svet delovne skupnosti skupnih služb DO LIBELA, Celje

razpisuje prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

VODENJE KADROVSKO-SPLOŠNE SLUŽBE

Kandidati morajo izpolnjevati poleg z zakonom določenih pogojev še naslednje:

- VS izobrazba pravne oz. organizacijske smeri,
- tri leta delovnih izkušenj pri opravljanju podobnih del oz. nalog,
- VS izobrazba pravne oz. organizacijske smeri,
- štiri leta delovnih izkušenj pri opravljanju podobnih del oz. nalog,
- da imajo pravičen odnos do samoupravljanja in so aktivni na družbenopolitičnem in samoupravnem področju.

Kandidati morajo predložiti tudi koncept lastnega pogleda na realizacijo nalog glede na razvojni plan DO. Kandidat bo izbran za 4 leta.

Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev se pošljejo na naslov: LIBELA Celje – kadrovska splošna služba z oznako »razpis« v 15 dneh po objavi!

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 8 dneh po izbiri. Informacije so na voljo osebno ali po telefonu 26-311 int. 56.

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE

razpisuje za nedoločen čas prosta dela in naloge

- 1 učitelja gradbenih predmetov
Pogoj: dipl. ing. gradbeništva
- 1 učitelja elektro predmetov
Pogoj: dipl. ing. elektrotehnike – elektronike
- 1 učitelja kemije
Pogoj: dipl. ing. kemije
- 2 učiteljev obrambe in zaščite
Pogoj:
a) visoka izobrazba – smer SLO
b) diploma vojaške akademije
c) visoka izobrazba katerekoli smeri s končano šolo za rezervne oficirje ter končan program za izpopolnjevanje

Delovno razmerje bo mogoče skleniti 1. septembra 1981 ali po dogovoru.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izobrazbi v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Tehniška šola Celje, Pot na Lavo 22.

FERDO JURISŠ

Spomini na Ferda Skoka

Zanj velja tisto, s čimer dajemo Štajerci mlademu človeku največje priznanje: »Fejst fant je bil!«

Res, lep fant, visok, vse na njem je bilo močno, živo, od atletskih mišic do toplega, odkritega pogleda rjavih oči. Zrasel je iz trdnih korenin, iz rodu, ki se je moral upirati viharjem: oče in mati sta bila s Tolminskega, garaški kmečki rod. Ker je očeta zaneslo med mornarje, se je Ferdo rodil v Pulju. Kot begunci med prvo svetovno vojno so prišli Skokovi najprej v Celje, potem je bil oče kočijaž na gradu Prežek, pozneje vrtnar na Mirošanu – skratka, preživljati je bilo treba družino, dve dekleti in sina. Dolgo so živeli na Polzeli, tam je hodil Ferdo v šolo.

Že na učiteljsku v Mariboru je bil Skok med najboljšimi športniki, pa tudi med najbolj politično razgibanimi dijaki. Taki, tedanjemu režimu slabo zapisani fantje niso mogli študija končati na državnem učiteljsku v Mariboru in so se zatekali v Čakovec; tam je tudi Ferdo maturiral leta 1931.

Potem je postal pravi Savinjec, tako se je kot učitelj vživel na Vranskem in na Polzeli. Bil je učitelj, kot so bili tisti vneti vzgojitelji, ne samo v šoli, temveč duša življenja v svojem kraju. Takoj je ustanovil godbo na pihala (seveda je iz svojega kupoval instrumente), vodil je pevski zbor doma, hodil na pevske vaje učiteljskega zbora v Ljubljano, sodeloval je z Radovanom Gobcem. No, pravi njegova žena Milka, tam sva se tudi spoznala.

Medtem je Ferdo Skok postal že vrhunski atlet, kot sprinter je tekmoval v jugoslovanski reprezentanci po Grčiji, Turčiji, Bolgariji, Čehoslovaški, Avstriji in Italiji. Kot sokolski vaditelj, vedno v najbolj naprednih vrstah, seveda vladnim režimom ni bil posebno ljub, pa so ga prestavljali na kazenski mesta. Prekmurje je veljalo za eno takih mest. A Ferdo je znal narediti življenje prijetno; kamor koli je prišel, že se je rodil pevski zbor, iz nič je nastala telovadnica. Tak mlad navdušenec najde neverjetno dosti časa za vse, Ferdo je tudi slikal in celo razstavljal.

Ob začetku vojne je postal Ferdo kot oficir nemški ujetnik, pa se je čez nekaj časa rešil v Ljubljano, zatekel se je k ženinim staršem. Nekaj časa je zavzeto komponiral, pripravljaj je otroško opero o palčkih. A v Ljubljani živeti pod Italijani ni bilo lahko. Ko so ga začeli siliti, naj bi postal kapelnik mladinske godbe pri fašistični organizaciji, se je z ženo hitro umaknil daleč od Ljubljane, šel je za učitelja v Loški potok.

Tam je še bilo mogoče ujeti košček sreče, tiste prve čase pred katastrofo, jeseni in pozimi leta 1942. Tu je bilo več učiteljev, ki so bili že povezani z osvo-

bodilno fronto, domačini pa so tudi bili zelo zavedni.

Prav v tisti nepozabni, hudi zimi smo bili največ s Skokovimi, zakaj moj mož je bil član okrožnega odbora za Kočevsko in je hodil tudi v Loški potok utrjevat organizacijo. Pot je bila naporna, v globokem snegu, v hrib s smučmi na rami, snega čez koleno in drevje je pokalo od mraza. Toda v loški šoli je bilo potem tako lepo toplo, od ognja v peči in od teh vnetih, navdušenih ljudi, ki so nas komaj čakali. Kako smo na glas peli, kako smo si nazdravljali, kot da tu sploh ni okupatorjev, kot da bo svoboda zasijala že kar spomladi. Moj mož ni tako naivno mislil, celo zelo ostro je opozarjal na previdnost, na nevarnost ovadustva, celo izdaje, saj je vodstvo organizacije imelo trdna stališča v zvezi s konspiracijo. Prav zdaj, ko to pišem, mi vstaja v spominu podoba Aleša Beblerja, kako je tiste čase prihajal z navodili k nam v Nemško vas, visok, vzravnar partizan, strog in odločen, pa vselej prijazen.

V italijanski ofenzivi tisto poletje 1942. leta so zagorele vasi v Loškem potoku, Hrib, Travnik, Resje. To je bilo takrat, ko se je zgodila tam tudi tragedija v jami Ogenjca. Legendarni dogodki, ko je po dogovoru bolničarka Mimica postrelila trinajst ranjencev in nazadnje sebe, so prav tako oživeli, ker je ekipa s Sašem Vugo, Dimitrijem Roplom in z režiserjem Drogom pravkar posnela film. Menim tudi, da je knjiga Ogenjca, pričevanje doktorja Petra Galeta, premalo znana našemu bralcu.

Loški učitelji so bili med prvimi izdani in so

jih Italijani ustrelili ter plitvo zagrebli v Mrtolazu, le dva, Vrtačnik in Skok sta pravi čas šla v partizane. Odločen in pogumen, kot je bil, je Skok postal komandant Cankarjevega bataljona in prišlo se ga je ime Ferdo Jurisš. V takem jurišnem napadu na Pleterje, ga je tudi zadela smrtonosna krogla. V partizanski bolnišnici temu življenja polnemu fantu strašne rane v trebuh niso mogli ozdraviti. Zadnjo pesem so mu peli dolenski gozdovi.

O Ferdu Skoku, športniku, pevcu in partizanu vedo mnogo povedati vsi, ki so ga poznali. Jaz se ga najbolj spominjam iz prvega leta vojne, ko smo kot begunci živeli v Nemški vasi pri Ribnici. Hišica mizarja Kluna stoji ob glavni cesti, čez gmajno pa je le dober streljaj do Brezja, do hoste in potem v Veliko goro. Od tam so skoraj vsako noč prihajali partizani. Prihajali so zaradi zveze, prinašali so literaturo, odnašali pa hrano in orožje. Ferdo je bil »zmrznjen« kot se temu reče. Takrat še ni imel uniforme, kaj prida tople obleke pa tudi ne. V naši hišici pa je voda cel v kuhinji zmrzovala. Fantje so spali kar na podu, na pogradih in Ferdo je hotel za pokrivalo kaj težkega, samo da je težko. Tako je moj mož natlačil v vreče z oblanjem in še s kakimi okleščki, da je bilo vsaj bolj težko, če že ne bolj toplo.

Spomladi, aprila, pa so mojega moža v bunkerju blizu Kočevja zaradi izdaje Italijani ujeli skupaj s sekertarjem Jožetom Šeškom. Bilo je strašno, brezupno. Pustila sem otroka, obe majhni punčki moji mami in sem se nekako prebila v Ljubljano, da bi kaj izvedela o

možu in drugih aretiranih. Prav tisti čas so množično srejalji v Gramozni jami.

Potrta sem se čez nekaj dni vrnila k preplašeni družini.

»Nikar ne joči!« me je tolažila mama, »saj ni vseh dni konec. Melč si bo že znal pomagati, še zmerom si je znal.« Moja mama je bila kmečka žena in je vedno znala človeka pomiriti. Oče pa ne, čeprav je bil razgledan politik in je bil celo poslanec v ustavodajni skupščini Kraljevine SHS. Pred njim smo marsikaj rajši prikrili, da ni bilo preveč besed.

»Se tebe bodo zaprli,« je godrnjal, »spet so hodi- li ponoči neki ljudje okoli hiše.«

»Ah kaj,« je rekla mama, »lisica je bila, pa je pes lajal!«

»Ne,« se je oglasila petletna Breda, »sem šla k oknu, so imeli puške, pa zvezdo na kapi.«

»Kaj ti veš, saj sanjaš podnevi,« jo je zavrnila mama, meni pa je namignila vstran. »Saj so bili,« je tiho povedala, pa niso imeli več klobukov, vsi v uniformah. Tisti najlepši, veš, tisti iz Loškega potoka, je imel pa rožo na kapi. A nas vidite, mama, se je posmejal, Melču smo se prišli pokazat. Pa sem mu povedala, kako je z Melčem in se je odkril in prav solzo si je obrisal s kapo. Potlej so pa kar nazaj odšli čez Brezje, samo listek mi je dal zate, pa ni rekel nič.«

Tudi jaz dolgo več nisem slišala za Ferda Skoka. Ko sem izvedela, da je padel, sem povedala mami.

»Oh, škoda,« je vzdihnila, »nargorši partizan je bil, zmerom z rožo na kapi.«

D. J.

Padli potoški učitelji. Z leve na desno: Lado Vrtačnik, Ladislav Čuk, Ferdo Skok, Janko Benedičič in Pavle Šilovinač

XXVI. SKOKOV MEMORIAL V CELJU

MNOGOKRAT BOLJE KOT V ZAGREBU

3000 gledalcev - 8 držav - Boris čop zmagal v skoku v višino

Predsednik AD Kladivarja Stane Mele je ob zaključku prireditve podaril najboljšemu celjskemu športniku na letošnjem 26. Skokovem memorialu posebno kristalno vazo. To je prejel tokrat Boris Čop za zmago v skoku v višino in rezultat 213 cm.

Dva odlična skakalca ob palici Sovjetske zveze Konstantin Volkov in Vladimir Poljakov sta dejansko prava mladince. Ko sta skupaj s trenerjem celjskih skakalcev Romanom Leškom prišla na razglasitev rezultatov so jih nekateri zamenjali za mladince, ki so pravkar končali tek na 1000 metrov. Oba skromna sta z veseljem potrdila, da je celjsko skakališče zelo primerno za vadbo in da bi lahko najboljši sovjetski skakalci ob palici prišli prihodnje leto na enomesečni trening v Celje. Seveda bi ob tem lahko najboljši Jugoslovani vadili z njimi. Do realizacije je še dolga pot, kajti naša zveza mora zaprositi za »menjavo« športnikov. Oče in trener Volkova pa je kljub temu dejal, da so možnosti. Morda bi le veljajo poizkusiti!

Med vsemi tekmovalci je ponovno požela velika priznanja svetovna prvakinja Ilona Slupianek, ki je bila tokrat sicer za 103 cm krajša od lanskega leta in je vrgla svoje orodje - kroglo - »le« 21,33 m. Toda vseh šest metov je izkoristila dobro in dosegla rezultate 21,21, 21,17, 21,18, 21,33, 21,04 in 21,24. Čudovita serija in potrditev vrhunske forme.

Na letošnjem Skokovem memorialu je bilo doseženih kopica dobrih rezultatov. Toda celjski štadion je v zadnjih tridesetih letih dobil toliko dobrih tekmovalcev, tako da le težko dosežejo udeleženci nove rekorde štadiona in tekmovanja Ferda Skoka. Tokrat beležimo nove rekorde v naslednjih disciplinah:

V skoku ob palici je Volkov s 550 cm popravil rekord Finca Kalliomaka 543 iz leta 1973, drugi moški rekord pa je bil dosežen v teku na 5000 metrov po Ennu Selliku iz Sovjetske zveze - rezultat 13:36,42, prej Harald Norpoth (ZRN) 13:47,80 iz leta 1973.

Letos so bile bolj uspešne tekmovalke. Zlasti v teku na 400 metrov je kar trojka uspela izboljšati rekord Avstrijke Karoline Keifer 52,36 in to Dagmar Ruebsam 51,54, Martine Steuk 51,89 in Kerstin Simon vse iz NDR 52,03. Od dveh sester Walter je Gesina postavila nov rekord na 200 metrov - 23,14, medtem ko je Annelies bila za las prekratka z 23,37 od prejšnjega rekorda Eilen Streidt 23,26 iz lanskega leta. V listo rekordov pa se je vpisala tudi sovjetska tekmovalka, simpatična Tamara Sorokina v teku na 1500 metrov - 4:02,91, prej Natalia Maracescu (Rumunija) 4:09,2. Boljše od rekorda so bile še številne tekmovalke.

V imenu pokrovitelja Delovne organizacije Kovinotehna Celje je tekmovalce, goste in gledalce pozdravil generalni direktor Herman Rigelnik.

Prvič so se v spominsko tekmovanje vključili tudi nekdanji soborci Ferda Skoka iz brigade Ivana Cankarja. Tokrat je govoril general major Alojz Hren.

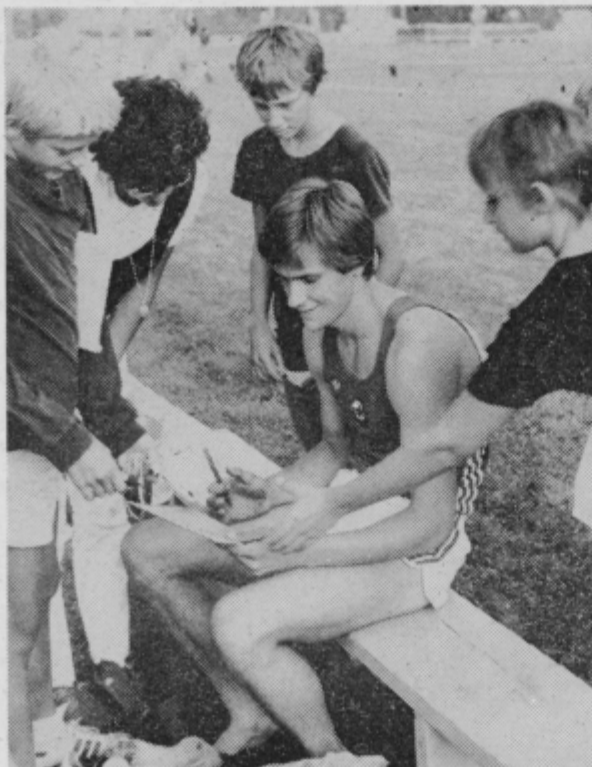
Stanka Prezelj, odlična celjska atletinja, ki nas je zastopala tudi na AKE v Zagrebu ter osvojila osmo mesto s solidnim rezultatom 181 cm.

Njen mož, Dušan Prezelj, je bil tokrat slabši, saj je v Celju v skromni konkurenci osvojil četrto mesto, preskočil pa je »samo« 205 cm.

Edino celjsko zmago je osvojil Boris Čop pri skoku v višino (preskočil je 213 cm) in za to dobil lepo ter praktično nagrado - kolo.

Mnogo mladih ljubiteljev atletike je tudi tokrat zbiralo podpise znanih atletov, ki so prišli v Celje. Skupino vidimo okoli uradnega svetovnega rekorderja v skoku ob palici Polonija iz Sovjetske zveze, ki pa je v Celju moral priznati premoč neuradnega svetovnega rekorderja rojaka Volkova.

Atrakcija celjskega mitinga je bil nesojeni svetovni prvak v skoku ob palici Volkov iz Sovjetske zveze (584 cm), ki ga vidimo na posnetku v družbi očeta in nekoč odličnega celjskega atleta, skakalca ob palici, Romana Leška. Naj povemo, da je Volkov izredno hiter, saj preteče 100 m v času 10,4, kar pomeni, da bi lahko nastopal tudi v naši članski državni štafeti!

S Skokovega memoriala poročajo:
TONE VRABL
JOŽE KUZMA
TONE TAVČAR

Stadion Kladivarja je bil tudi tokrat popolnoma poln, na posnetku pa vidimo enega najbolj množičnih tekov mladincev.

Tudi tokrat je stopila na najvišjo stopnico. Ilona Slupianek iz NDR, ki je lani v Celju postavila v metu krogle svetovni rekord. Darilo ji je na stadionu ob proglasitvi zmagovalcev izročil predsednik odbora za kvalitetni šport pri ZTKO Celje in direktor Novega tednika ter Radia Celje Boris Rosina.

150-LETNICA ROJSTVA DR. GUSTAVA IPAVCA

DRAGOCENA ZAPUŠČINA

Glasbenik, narodnjak in razumnik

15. avgusta je minilo 150 let, odkar se je v Sentyurju rodil skladatelj dr. Gustav Ipavec, 20. avgusta pa 73 let, odkar je umrl.

Naš veliki pesnik - epik Anton Askerc, Gustavov prijatelj, ki je kot kaplan služboval v Šmarju pri Jelšah, se ni nič zmotil s svojimi verz, ki so vklesani na Gustavovem nagrobniku, med katerimi pravi: »Smrt le telo je tvoje strla, a pesem tvoja sladka ni umrla, z njo vred med nami danes še živi!«

Pa res živi med nami, ne nehno živi med nami, ko zapojemo: Kje so moje rožice, Le predi dekle predi, Iz stolpa sem mi zvon doni, to je le

nekaj izmed skladb, ki so ponarodele.

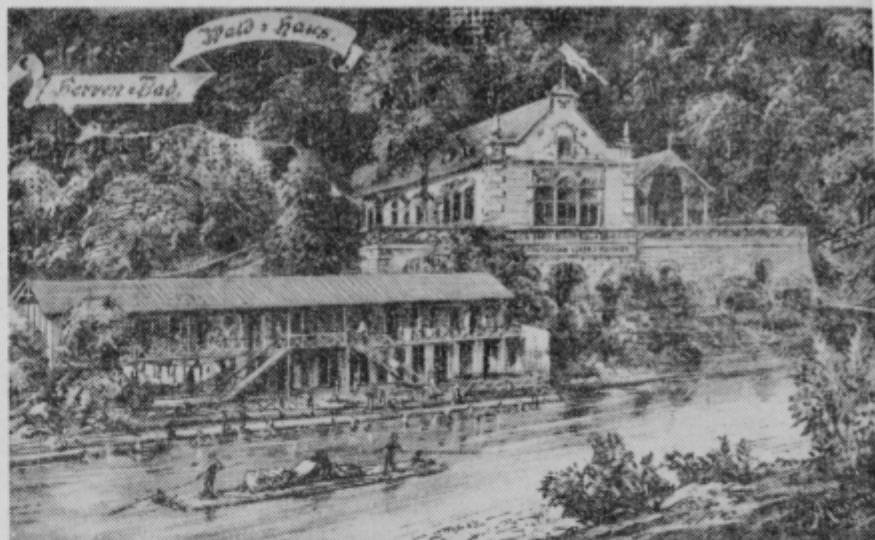
Med četverico skladateljev in zdravnikov Ipavcev Alojzem, Benjaminom, Gustavom in Josipom, je Gustav za Sentyur najzanimivejši, saj je po promociji na medicinski fakulteti na Dunaju leta 1858. kar 50 let preživel kot zdravnik v Sentyurju. Tu je bil 30 let župan trške občine, pobudnik za ustanovitev gasilskega društva, član šolskega odbora, ki je sprožil gradnjo nove šole in ustanovitev Kmetijske šole, napreduje sadjar in se bi lahko naštevati.

Gustav Ipavec je bil navdušen narodnjak. Prav po njegovi zaslugi je postal

Sentyur narodnozaveden. Takrat, ko so v večini štajerskih mest in trgov govorili pretežno nemško, zlasti tako imenovani »boljši krogi«, so v Sentyurju govorili slovensko. Narodno zavest je Gustav izražal tudi z budnicami, kot so: Slovenec sem, Budnica, Sokolska, Zdravica in druge. V osemdesetih letih je v Sentyurju ustanovil mešani pevski zbor. Za ta zbor je napisal pesem Lahko noč. Sentyurjski zbor je bil takrat pomemben, saj še v bližnjem Celju niso imeli podobnega. Sentyur se ima za svojo stoletno pevsko tradicijo zahvaliti prav dr. Gustavu Ipavcu.

ERNEST REČNIK

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

NEKDANJE KOPALIŠČE OB SAVINJI V CELJU

Nihče si ni mogel misliti, da še obstaja originalne perorisbe, katere je leta 1890 naredil Alojz Kasimir v Celju za izdajo zloženke, ki je ob koncu preteklega stoletja propagirala zanimivosti Celja in okolice, vabljuje za turiste in domačine. Zloženko je založil F. Rasch v Celju, tiskal pa A. Pappermann v Gradcu. V izdaji je prikazanih 7 predelov Celja, Logarska dolina in Okrešelj. Avtor vseh risb, po katerih so tiskali izbrane motive, je bil Alojz Kasimir.

Do pred nekaj leti je bila pri nas očuvana samo tiskana zloženka, s prodajo delne zapuščine Martina Perca iz Celja pa se je izkazalo, da še vedno obstajajo skoraj vse originalne perorisbe omenjenega slikarja. Te risbe je odkupil Celjski muzej.

Na eni izmed teh risb je upodobljen pogled na desni breg Savinje v Celju z leseno stavbo ob vodi, ki je bila namenjena moškim kopalcem in se je zato tudi imenovala »moško kopalništvo«. Vidimo, da je Kasimir narisal to kopalništvo poleti, saj opazimo živahne kopalce v vodi, na balkonu in drugje. Opozoril je tudi na tovarni promet po Savinji, ki ga opravlja večja splavarja. Desno nad kopalniščem je stavba, takrat imenovana »gozdni dom«, kjer je bila restavracija s kavarno in je nudila kopalcem pa tudi

sprehajalcem, ki so prihajali do park ali Seidlovega studenca in odhajali p vzpetini med drevjem, krepčila vse vrste. Ta stavba stoji še danes.

Moško kopalništvo so v Celju zgradili leta 1871, ženskam pa so namenili i moralnih razlogov enako stavbo, malo nižje ob bregu. O kopanju v Savinji se tudi pisali... Naša Savinja - ta bise naravne krasote Celja - nudi našemu prebivalstvu, pa tudi tujcem, ki semka prihajajo v polnem obsegu, božanski užitek. Pestra slika se ti nudi, zlasti ob nedeljah, če zreš s savinjske brvi prot kopalniščema, kjer mrgole stotine kopalcev v valovih Savinje ali pa se sončijo med kopanjem na obrežju...

Zaradi neuporabnosti so moško kopalništvo porušili leta 1956, žensko pa že dosti prej.

Avtor mikavne in dokumentarne risbe Alojz Kasimir je bil rojen na Dunaju leta 1852, umrl pa je v Ptuj, kjer je dal časa živeti in je tam tudi prevzel naročilo za izdelavo celjskih risb. Ustvaril je celo vrsto portretnih in pokrajinskih podob, vadut in panoram naših krajev. Tako tudi Celja. Njegovo delo sta nadaljevala na Dunaju njegova hčerka Else in zlasti njegov sin Luigi, ki je bil sloveč grafik in slikar.

MILENA MOŠKON

30 LET OD SMRTI LOUISA ADAMIČA

ZNANSTVENI SREČANJI

Prvo v Minneapolisu, drugo v Ljubljani

Septembra letos bo minilo trideset let od tragične smrti Louisa Adamiča. Smrt je nasilno posegla v življenje in delo našega rojaka, ki se je iz skromnega priseljencea dvignil v sam vrh ameriške književnosti in je s svojimi pogledi na ameriško družbo kritično prispeval k preoblikovanju zavesti sodobne Amerike.

Kot književnik je Adamič pomemben ne le za slovensko in jugoslovansko temveč tudi za ameriško in celotno svetovno literaturo. V Ameriki je postal glasnik ogromnih množic priseljencev, ki so prihajali iz cele Evrope in s svojim trdim delom gradili blagostanje ameriške družbe. Se posebej je Adamiča zanimal prispevek slovenskih in jugoslovanskih priseljencev v Ameriki. Tako je postal Adamič pomemben oblikovalec moderne izseljenske zavesti, pobudnik za nove poglede na mesto izse-

ljencev v svetu, borec za demokratske odnose v svetu, za pravice človeka, naroda in delovnega razreda.

Adamičevo življenje in delo je tesno povezano z usodo naših narodov in narodnosti. V svojih delih je bil oster kritik razmer v predvojni Jugoslaviji, med vojno pa je vsestransko podprl Narodno osvobodilno borbo ter organiziral pomoč našim narodom v boju proti okupatorju. V svojih stikih z vrhom ameriške administracije, tudi s predsednikom Rooseveltom, je utiral pot za nove odnose med novo Jugoslavijo in ZDA. V času stalinističnega pritiska na Jugoslavijo pa je podprl boj jugoslovanskih narodov za ohranitev neodvisne in neuvrščene Jugoslavije ter njenega enakopravnega položaja v svetu.

Letos sta predvideni dve znanstveni srečanja, ki naj vsestransko osvetlita življenje in delo Louisa Adamiča.

Prvi simpozij je bil maja v Združenih državah v Minneapolisu pod pokroviteljstvom tamkajšnje univerze. Ta simpozij namerava osvetliti predvsem Adamiča kot ameriškega književnika ter njegov prispevek k spoznavanju ameriške družbe, zlasti njenih etničnih prvin.

Drugo znanstveno srečanje bo sredi septembra 1981 v Ljubljani pod pokroviteljstvom ljubljanske univerze. Ljubljanski simpozij naj bi prvenstveno osvetljeval Adamiča v odnosu do rojstnega kraja, do slovenske in jugoslovanske družbe. Posebej naj bi razčlenjeval Adamičev prispevek in pomoč narodnoosvobodilni borbi jugoslovanskih narodov ter oblikovanje nove Jugoslavije ter njenega mesta v povojnem svetu. Poleg znanstvenih prispevkov naj bi pri tem simpoziju imeli posebno mesto tudi osebni spomini sodobnikov na Adamiča.

ODMEV NA GOSTOVANJE

RAZIGRANA GRUZIJA

Dobro pripravljene nastopi so vedno zaželeni

Obiskal nas je Državni akademski ansambel plesa Gruzije. Kdaj? V četrtek. Kje in ob kateri uri je nastopal? V SLG Celje ob 20-ti uri. Kdo je organiziral prireditve? Zavod za kulturne prireditve Celje. Kaj je izvajal ansambel? Izvajal je gruzijske ljudske pesmi in ples. Koliko je bilo obiskovalcev? Na balkonu in v parterju skoraj da ni bilo praznega sedeža. Ali je tako velikemu obisku botrovala dobra reklama? Ne, reklama je bila zelo borna. Ali je primerno, da se takšne prireditve odvijajo v poletnem času? Ne vem, moral bi vprašati obiskovalce. Vprašaj jih še, kako jim je ugajal nastop ansambla iz Gruzije. Ali vam je... Kaj vas je... Ali sodijo takšne prireditve...?

VANJA PRESEKAR: Najbolj me je navdušil ples, vendar sem tudi glasbenim točkam z zanimanjem prisluhnila. Opazila sem, da je njihova folklorja precej podobna folklori naših južnih republik. Plesalci in plesalke so bile čudovite. Obutev jih pri plesu ni niti malo ovirala. Škoda, da si zaradi poletja niso ogledali prireditve vsi, ki bi jo želeli videti. Takšnih prireditvev ni nikoli dovolj.

Vse premalo je priložnosti, da bi spoznali folkloro in glasbo iz drugih držav.

MATIJA KOVAČIČ: Prireditve me je navdušila zlasti, ker o ansamblu nisem ničesar vedel in temu primerno nisem pričakoval kaj posebnega. Najbolj me je navdušil ples s sabljami. Takšne prireditve bom tudi v bodoče z veseljem obiskal. Ne glede na letni čas.

ANA VUJANOVIČ: Nastop ansambla iz Gruzije mi je ugajal že zato, ker so bili plesalci dobro pripravljene. Vsi ansambli, ki pridejo k nam iz Sovjetske Zveze, so zelo dobro pripravljene. To je že četrti ansambel, katerega nastop sem si ogledala. Ker zelo rada obiskujem takšne prireditve, hodim tudi v Križanke v Ljubljano. Poleti bi lahko bilo tudi v Celju več takšnih in njim podobnih prireditvev. V današnjem nastopu me je najbolj navdušila zadnja scena.

AVGUŠTIN PINIČ: Vse me je navdušilo. Prepevanje, metanje nožev, skakanje, vrtenje in ženske. Ker gredo poleti ljudje na morje, bi bilo bolje, da bi se takšne prireditve dogajale jeseni. Vsekakor so zaželeni tudi poleti, vendar bi se morale odvijati

na ulici, ker je muka vzdržati v zaprtem prostoru. Meni je bilo danes zelo vroče in sem temu primerno tudi nastop spremljal manj pozorno. Za današnji nastop je bil prostor kljub temu pravilno izbran. Vendar temu vedno ni tako. Za nekatere stvari bi bilo primernejše, da bi se odvijale na Tomšičevem trgu ali v Atriju. Primeren bi bil tudi Stari grad.

METKA KOVAČIČ: Najbolj so me navdušile plesalke. Drugače pa mi je bila prireditve v celoti všeč. Menim, da obisk določene prireditve ni tako zelo odvisen od letnega časa, temveč od ustreznosti reklame in propagande. Nastop ansambla iz Gruzije bi bil ob boljši reklami vsekakor bolj obiskan.

ANDREJ AŠKERC: Z veseljem si ogledam vsako folklorno prireditve, če le imam možnost. V današnjem nastopu me je najbolj navdušil ples s sabljami. Nasploh so mi bili plesi, ki imajo v sebi tudi element grobosti, zelo všeč. Menim, da moje mnenje ne bo osamljeno, če rečem, da bi moralo biti v Celju še več podobnih prireditvev. Tudi poleti.

VILI EINSPIELER

PESEM ZA JUBILEJ

Bilo je nepričakovano, zato toliko lepše. Iskreno, tovarsko, toplo...

Večeri se je že, ko se je med hišicami na Hudinji, na le urejeni trati, oglasila pesem. Naša domača, slovenska. Sedaj, če fantje zapoje na vasi, pod oknom...

In tako je bilo pred kratkim. Prišlo jih je za dober oktosicer pa članov Komornega moškega zbora. In tako so pri oknom zapeli svojemu tovarišu Mirku Črepinšku in mu tak na najlepši način zaželeli vse lepo, zlasti pa dosti zdravja šestdesetletnico.

Zapeli so človeku, ki je bil med prvimi člani Komornega moškega zbora. In zdaj je v zboru še edini od tistih devetdesetki so začeli pot pod vodstvom prof. Egona Kuneja.

Pesem je sledila pesmi in tako tudi priznanje za opravljen delo v zboru. Mirko Črepinšek je v njem ne samo družni, temveč tudi bančni delavec, tudi zborov blagajnik. Je nosilec zlatega Gallusovega znaka in živi leksikon uspešne razgibane poti, ki jo je zbor opravil vse od 1949. leta. V zboru je še vedno aktiven, čeprav bo v kratkem stopil v zaslužbeni pokoj.

Se veliko zdravja in dobre volje, sreče, Mirko Črepinšek (Na sliki peti z leve),

M. BOZJAN

BOGATA ŽETEV V VOJNIKU

128 nastopov, prireditve in sodelovanj so izvedli v času od januarja do junija prizadevni člani prosvetnega društva France Prešeren iz Vojnika. To njihovo ljubiteljsko poslanstvo bodo seveda nadaljevali v novi sezoni, ki je že pred vrati. Pri tem pa ne gre zgolj za kvantitativnost nastopov. Rast društva, oziroma posameznih sekcij, se zrcali tudi skozi kvaliteto nastopov, delavnost in prizadevnost slehernega posameznika.

Krajani Vojnika bi močno pogrešali domače kulturne delavce, če bi njihova aktivnost zamrla. Kljub mnogim težavam s katerimi se srečujejo, ostajajo zvesti svoji publiki, pa tudi v drugih krajih so jih že spoznali. Tako je godba na pihala v minuli sezoni imela kar 18 nastopov. Največ, če izvzamemo kino sekcijo, ki je pripravila 72 predstav. Pevci so imeli 13 nastopov, dramska sekcija 8, likovniki pa so pripravili 2 razstavi. Mešani oktet Lokvanj je imel 8 nastopov.

MATEJA PODJED

LAŠKO

LAHKO BOLJE?

Avtobusni prevozi niso urejeni

V laški občini so z avtobusnimi prevozi in zvezami zadovoljni, slabše povezave so le z Zidanim mostom in Račami. Ne morejo pa se pohvaliti z urejenostjo postajališč. Poleg tega jih je še premalo, nimajo nadstržškov za čakajoče potnike, niti vozni redov. Izjema je postajališče v Brezah, ki so ga krajanji sami uredili. V Laškem upajo, da jim bodo kmalu uredili novo postajališče, s tem ko bodo obnavljali cesto.

Probleme jim zadnje čase povzročajo tako imenovani delavski avtobusi. Iz Brez in z Vrha se delavci vozijo v Laško brez večjih težav. Drugače pa je z avtobusom iz Reči-

ce, za katerega so se dogovorile samo tri delovne organizacije in sicer Bor, TIM in Dekorativna. Ostale pa so menile, da je financiranje posebnega delavskega avtobusa predrago.

Ze eno leto pa tečejo pogo- vori z Izletnikom in Emom, da bi bil avtobus, ki vozi iz Jurkloštra samo delavce Ema, namenjen tudi ostalim. Ti namreč zamujajo na delo, ker se morajo voziti z rednim avtobusom. Pričakujejo, da se bodo v prihodnjih dneh uspeli dogovoriti ali z Emom ali pa z Izletnikom, ki bi prilagodil vozni red rednega avtobusa, da delavci ne bi več zamujali.

TATJANA PODGORŠEK

JEZERO V ŽOVNEKU ZAŽIVELO

Turistično društvo Braslovce je v nedeljo, 17. avgusta organiziralo regato v jadraniu na deski na jezeru v Žovneku. Prireditev je bila v okviru hmeljarskega praznika. Nastopilo je 16 tekmovalcev iz treh jadranih klubov. Organizator se je resnično potrudil, da je prireditev uspela. Zmagovalci so bili: Branko Tajnšek, Zlatko Bobinac in Uroš Godec. Vsi trije so člani društva NIVO iz Celja. Med domačimi jadranci pa so bili najboljši: Igor Rojnik, Marjan Andjelič in Mitja Rak. Po besedah neutrudljivega organizatorja Jožeta Rojnika bo ta prireditev postala tradicionalna. In prav je tako!

ZLATKO BOBINAC

TEČAJ ZA MENTORJE PLANINSKIH KROŽKOV

Od 9. do 16. avgusta je potekal v Bavšici pri Bovcu tečaj za mentorje pionirskih planinskih krožkov. Udeležilo se ga je 24 prosvetnih delavcev iz cele Slovenije. Iz MDO Savinjska dva, in sicer iz OŠ Karel Destovnik Kajuh iz Šoštanja in eden iz Celja.

Čeprav se je vreme nekoliko poslabšalo, so bili pogoji za hojo zelo ugodni. Tečajniki smo se povzpeli na 3 vrhove v bližini Bavšice, in to na sedlo Osojnik, Rombon in na Bavški Grintavec. Kljub večerni hoji je večina tečajnikov uspešno opravila vse ture. Najzahtevnejši je vsekakor Bavški Grintavec, ki velja za enega najtežjih vzponov v Julijcih.

V vzgojnem centru PZS v Bavšici smo imeli tudi teoretična predavanja, na katerih smo se seznanjali z organizacijo izletov, vremenoslovjem, zgodovino planinstva, varstvom narave, GRS in drugo aktualno planinsko problematiko. O vzponu na Lhotse nam je pripovedoval ob barvnih diapozitivih Peter Podgornik, udeleženec te odprave.

Z organizacijo tečaja smo bili vsi nadvse zadovoljni. Planinsko znanje, ki smo si ga pridobili v teoretičnem in praktičnem pogledu bomo lahko uspešno prenašali na mlade planince. Zanimivo je bilo, da je bilo med najstarejšim udeležencem in najmlajšo udeleženko celih 50 let razlike v starosti.

F. P.

MILAN GOMBAČ

PREVENTIVNI PREGLEDI AVTOMOBILOV

REZULTATI SO PORAZNI

Največ napak na svetlobno-signalnih napravah

Avto-moto zveza Slovenije je, tako kot prejšnja leta, tudi letos opravljala za voznike osebnih avtomobilov brezplačne preventivne preglede njihovih vozil. Od maja do sredje julija so pregledali 1431 vozil in ugotovili, da je samo 243 osebnih avtomobilov brezhibnih.

Podatki vsekakor niso razveseljivi, če tudi upoštevamo, da so na te preglede pripeljali vozila predvsem tisti vozniki, ki so pričakovali, da bo kaj narobe z njimi. Veliko je namreč tudi takih, ki svo-

jim vozilom posvečajo bolj malo pozornosti in jih usposobijo samo pred rednimi tehničnimi pregledi.

Največ napak 38,8 odst. je bilo na svetlobnih in svetlobnosignalnih napravah, 17 odst. napak so našli na zavornih sistemih, 16. odst. na krmilnih mehanizmih, 7 odst. na gumah in kolesih ter 18 odst. na podvozju, notranji opremi itd.

V Celju in okolici je organizacijo teh pregledov prevzelo Avto moto društvo Šlander, ki bo tudi v bodoče

opravljalo preglede vsako soboto od 7. do 12. ure ter od 13. do 19. ure. Razen tega pa bodo v bolj oddaljenih krajih opravljali preglede s posebej opremljenim vozilom.

Čeprav število pregledanih avtomobilov raste, je kljub temu opaziti, da nekateri vozniki še vedno odklanjajo preglede, kljub temu, da se lahko samo na tak način prepričajo o brezhibnosti svojih vozil in tako prispevajo k večji prometni varnosti na naših cestah.

F. P.

MILAN GOMBAČ

BIFE ATOM PODČETRTEK

SLASTNE DOMAČE DOBROTE

Kdor ima rad izbrane jedi iz domače shrambe, ga bife ATOM v Podčetrtku ne bo izneveril! A da se razumemo: gre za domače salame, budjolo, pršut, v zimskem času tudi domače kranjske klobase.

Naj ta uvod ne izzveni pretirano, a kdor pozna gospodarja Renirja, ve, da so te besede resnične. Naj nam ne zamere, da je najboljši porok za te trditve on sam, kajti da-leč naokoli slovi po tem, da tudi sam rad spoštuje vse tisto, kar je dobro za pod zob in bi mu bilo resnično izpod časti, če bi pod domačo streho ne spoštoval gurmanskih pravil.

Kdor je bil enkrat gost v bifeju Atom in je poskusil domače salame, budjolo, pršut in klobase, zraven pa si še pogasil žejo z domačim

belim ali rdečim vinom iz Imenske gorce in virštanjskih vinogradov, potem ve, da ta besede niso za lase privlečene. Izvrsten okus je odlična omenjenih dobrot. V ustih se topijo kot je treba. Malo kje lahko naletimo na takšno kakovost. Ponavadi so v naših gostiščih obloženi kruhi opremljeni s stisnjeno sunko iz konzerve. Tega v Atomu ne poznajo.

Se nekaj domuje v lepo urejenem in skrbno negovanem gostišču: čistoča. To je v naših gostiščih najbolj pogrešana vrtilina, pravijo domači in tuji turisti. Atom pa je, kot se že samemu imenu spodobi, čist in urejen, da je v njem veselje prebiti urico ali dve. Poskusite! Lahko vsak dan od 7. do 21. ure, razen ponedeljka, ko je zaprto. Ne bo vam žal!

VSTAJA NA CELJSKEM OBMOČJU 1941

PRVA AKCIJA CELJSKE ČETE

20. julija 1941 je PK KPS za Štajersko določil naloge OK in partizanskim četam, ki nastajajo v skladu z ukazi Glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet o pričetku oboroženega boja proti okupatorju. Za OK KPS Celje je bilo določeno: »Požig vseh nemških gospodarstev, zasle-

Piše: JOŽE VURČER

dovanje kulturbundovcev, zasledovanje proti Slivnici pri Celju (misli na napad na orožniško postajo Slivnico).

Član PK KPS za Štajersko Leo Novak-Feliks je potem med 26. in 28. julijem s sklepi posvetovanja seznanil partijske organizacije v Celju, Savinjski dolini in Šoštanju. Na skupnem sestanku političnih vodstev Celja in Savinjske doline ter Celjske in Savinjske čete so se dogovorili o skupni akciji. Celjska in Sa-

vinjska četa pričeta istočasno vsaka na svojem področju požigati žetev na zaplenjenih posestvih, katerih lastnike so Nemci izgnali, upravljali pa so jih posebni komisariji.

Celjska četa je v noči na 4. avgust 1941 požgala gospodarsko poslopje na veleposestvu »Bežigrad« v Bukovžlaku pri Teharjah. Akcijo so izvedli Franjo Vrnč-Buzdo, Peter Stante-Skala, Karel Vovk in Hermina Seničar. Medtem ko je Seničarjeva v zasedi varovala skupino pred presenečenjem, so Vrnč in Vovk na drugem koncu podtikali gorste sveče v suho snopje, tako da je bil kožehitro v plamenih. Po končani akciji se je skupina neovirano vrnila v četno taborišče na Resevni.

Celjska izpostava državne kriminalne policije je dne 5. avgusta 1941 poročala uradu Državne kriminalne policije v Mariboru o požigu na posestvu Bežigrad.

Državna kriminalna policija
Urad Maribor
Izpostava Celje

Celje, dne 5. 8. 1941

Uradni zapisek

4. 8. 1941 so naš urad obvestili o požaru v Bukovžlaku pri Teharjah. Kot smo lahko ugotovili pri preiskavi, gre za posestvo »Bežigrad« v Bukovžlaku štev. 4, občina Teharje, okrožje Celje, ki je bilo nekdanj last Ivana Čaterja. Tega so 18. 4. 1941 aretirali, in ga pozneje skupaj z družino izselili. Posestvo meri približno 165 oralov obdelovalne zemlje in približno 40 oralov gozda. Sedaj ga upravlja ekonom Volbank Sigeneger, ki ga je postavil oddelek za poljedelstvo in gozdarstvo pri zemljiškem uradu v Mariboru. Prej, to je od 15. 10. 1940. pa ga je upravljal ekonom Ivan Bezjak, ki je še sedaj tam. Na posestvu dela trenutno stalno 14 moških in žensk, ki jih je po večini zaposlil že prejšnji lastnik. Gospodarsko poslopje s stanovanjsko hišo je na vzpetini in ga obdaja gozdiček in travnik. Vse štiri gospodarske zgradbe ležijo vsaka zase v skupni dolžini približno 250 metrov: Ogenj so podtaknili na spodnjem koncu gospodarske zgradbe, ki je dolga 100 m in namenjena za sušenje krme oziroma sena ter žita. Po ugotovitvah bi naj ogenj podtaknili sredi noči na 4. 8. 1941 in ga je najprej opazila orožniška patrulja. Ta je takoj alarmirala uslužbenca in delavce na posestvu in gasilce. Zaradi velike vročine so delavci lahko rešili iz vseh zgradb le voz sena. Približno 50 m od skednja je ogenj uničil 5 voz za seno in 2 stiskalnici za seno ter približno 10.000 kg sena in približno 3000 kg neomlačenega ječmena. Ostali so le zidani oporniki. Vsa škoda znaša približno 14.000 RM in jo bo krila zavarovalnica iz Zagreba.

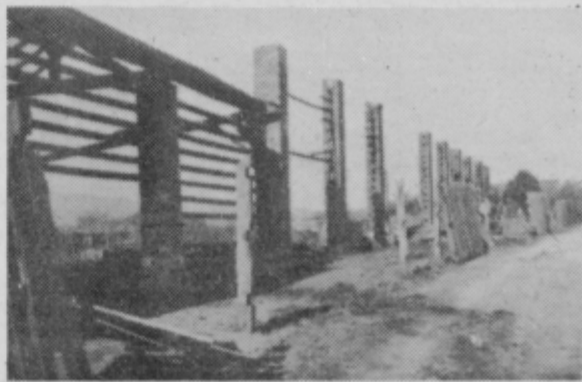
Orožništvo iz Stor, ki je prišlo na kraj požara, je zaslislalo vse osebe. Tri osebe, in sicer Ludvika Peršeta, Matijo Dolenc in Karla Mačuna pa je prijela, ker jih je osumila, da so podtaknili ogenj. 5. 8. 1941. jih je prevzela naša izpostava, ki jih bo še naprej zaslislavala.

HAHN
krim. sek.

Kravar Karl Mačun je bil zaprt v Starem piskru do konca januarja 1942 čeprav so Nemci najprej sumili, nato pa kmalu dognali, da je ogenj zanela Celjska četa. Kriminalni sekretar Hahn je že 7. avgusta 1941 ugotovil: »Glede požiga je vredno pripomniti, da je ta dan pri vseh požarih v Bukovžlaku, Levcu in Doberteši vasi ogenj izbruhnil v prostorih za hmelj, kjer najprej spravijo seno ali žito.

Lahko sklepamo, da je ogenj zanela organizirana banda, ki je gledala le na to da oškoduje posestva, ki jih upravljajo komisariji.»

O požigu v Bukovžlaku je tudi poročal »Slovenski poročevalec« 20. septembra 1941, ko je poročal o borbah in akcijah Pohorske, Celjske in Revirske čete v septembru 1941: »V Celju sta bila zažgana Majdičevo gosp. poslopje in graščina Bežigrad«.

Ostanki gospodarskega poslopja, ki ga je zažgala Celjska četa v noči na 4. avgust na veleposestvu »Bežigrad« v Bukovžlaku pri Teharjah.

OBISKALI SMO DOM UPOKOJENCEV V ŠMARJU

SVETLOBA JE RAZLITA VSEPOVSOD

Skrb za 150 varovancev ni majhna stvar

Kakšna razlika med nekdanjim Jelšingradom, domom za ostarele, kjer so bile sobane podprte s tramovi in sedanjim modernim poslopjem - Domom upokojencev v Šmarju! Zeleni kompleks trave in urejen vrt napravita še svoje, tako, da tisti, ki tu žive morajo biti zadovoljni.

Trenutno skrbijo v domu za 155 varovancev, od tega je 110 nepokretnih in 40 pokretnih. Za nje skrbijo: deset negovalk, štiri medicinske sestre in štiri strežnice. Radi bi imeli v svoji sredi tudi socialnega delavca, terapevta, ki bi skrbel za animacijo ljudi, da bi tiste, ki se lahko kaj delajo, zaposlili.

DENARJA PRIMANJKUJE

«Za namestitev terapevta nimamo denarja,» je dejal ravnatelj zavoda **SLAVKO ZUPANC**, ki že trideset let dela na področju socialnega skrbstva in se mu je najbrž zapisal za celo življenje. Nadaljuje: «Ko smo se leta 1976 vselili v ta lepi novi dom, so se oskrbovanci kar hitro privadili veliki razliki med prejšnjim in novim domom, ki je trenutno prenatrpan, prošnje pa še kar prihajajo. Oskrbnino težko povečamo, saj je že zdaj dovolj visoka. Oskrbna za nepokretnega stane mesečno 7000 dinarjev, za pokretnega oskrbovanca pa 4650 dinarjev. Od tega je samo 54 odstotkov samoplačnikov, za ostale pa nam dotira socialno skrbstvo. Varovance imamo iz vse Slovenije, 85 odstotkov pa jih je iz šmarske in šentjurske občine.»

SKORAJ VSAK VAROVANEC JE BOLNIK

To je ravnateljevo stališče in tako vzgaja tudi uslužbenke. Le tako lahko ohranja človeške metode, ki so v domu prisotne. Saj je res, da se med tolikimi varovanci najdejo tudi nergači, ki jim je težko ustreči. Enemu ni hrana povšeči, drugi bi rad mir, a vsem skušajo pomagati kakor vedo in znajo. Priluhnejo njihovim potrebam, stiskam, bolečinam. Veliko jih prihaja v dom kar naravnost iz bolnice, zato jim nudijo tudi zdravniško nego. Tudi

umrljivost je velika. Sicer pa se starost varovancev suče od 60 do 75 let, dvajset pa je mlajših od 40 let.

RADI SO SKUPAJ

Najraje se varovanci zadržujejo v skupnih prostorih, v pritličju, kjer je velika jedilnica in še večja sprejemna veža. Tudi zunaj se sprehajajo in posedajo na klopcih. Vsi skupaj pa žive v 54 sobah, od katerih je sedemnajst enoposteljnih, šestindvajset dvoposteljnih, ostale pa so tri in štiri posteljne sobe. Imajo še šest čajnih kuhinj, ki so združene s klub-

skimi prostori. V vsakem je televizija, imajo pa jo tudi posamezniki v svojih sobah. Najtežji oskrbovanci so v drugem nadstropju, kjer so pod posebnim nadzorom in zanje skrbi pet ali šest strežnic. Vsi pokretni prebivalci doma pa imajo prosti izhod. Nekateri obiskujejo svojce, nekaj pa jih gre vsak dan v «center».

Včasih, pa bolj poredko, zmotijo njihov mir različne kulturne skupine, ki pridejo v dom zato, da varovance zabavajo. Pa tudi domskim predstavam se ne odpovedo. Pripravijo jih ob državnih praznikih, ob pustu, Novem letu, itd.

Florjan se ukvarja s prašički in kurami. Zanje je poskoruzo in buče in vse mu prav dobro uspeva

PLETEJO, ŠIVAJO, KRMILJO

Nihče od varovancev se ni pritožil nad slabo hrano, nekateri še dolgočasje ne poz-

najo. Tisti seveda, ki so tako pridni, da šivajo, plečejo, krmijo prašiče ali pa čiščijo.

Da pomij ne mečejo steno, so si omislili nekaj prašičkih in kur, ki pojedjo vse odpadke, hkrati pa nekaj prirejajo k proračunskemu narju.

V domu gledajo na to, vsakega, če je le sposoben, nečim zaposlijo. Občutek, si še vedno koristno, je dobra terapija. Ostali pa, tega ne zmorejo, pa posedajo in čakajo, da se dan obrni.

Domovi za ostarele ljudi resnično potrebni. Tu je voljo vse, kar starostniki potrebujejo. Vse, kar jim lahko dajo tuji ljudje. Mnogi so srečni, veliko jih je, ki se koli niso živeli tako ugodno. Toda večina se je, četudi preponosna, da bi priznala ali pa je sploh sposobna priznati, spogledala s krcem življenja, ko je prestopila prag takega doma.

Eden takih, ki nudi udobnost, je tudi Dom upokojencev v Šmarju, kjer trudijo, da bi pregnali občutek odpisanosti in čakanja na konec.

ZDENKA STOPAR

Miha je čevljarji mojster in priklenjen na voziček. Pa še kar naprej čevljarji, celo za tiste, ki mu nosijo v pravo od zunaj

V svetli jedilnici je prijetno jesti

KOFIL FILTER

filter za čiščenje zraka
uporablja se za odpraševanje
v vseh vrstah industrije

KONUS

Konus
Slovenske Konjice

Večino nas, ki smo prišli sem, ne zanima več drugega kot naši otroci in naše službe ali posest. Pa če verjamete ali ne.»

Se nekaj se je zdelo reporterju vredno zabeležiti: vse te razprave, pa naj bodo v ožjem ali širšem krogu, imajo neki podton, kot da veljajo za vse Slovence, kar jih je na svetu. Ko namreč vodstva posameznih emigrantskih organizacij razpravljajo in polemizirajo o tem ali onem, je videti, kot bi bili resnični predstavniki vseh Slovencev, v domovini in v tujini, kot da bi govorili v imenu vseh. V resnici pa govorijo le v imenu nekaj ljudi! Toliko, kolikor se jih za te polemike še zanima, toliko in nič več.

Nihče med njimi se, na primer, niti za trenutek ne vpraša, kaj sodijo o teh razpravah Slovenci v domovini, ki so se že zdavnaj opredelili in se vsak dan znova opredeljujejo za to, v čemer živijo: za samoupravno, socialistično Slovenijo, ki je sestavni del Jugoslavije.

Emigrantskih »politikov« to ne zanima. Njihove razprave potiskajo argumente sem ter tja v ozračju popolne odtujenosti od slovenske in jugoslovanske stvarnosti.

Vse besede o suverenosti, konfederaciji, lastni državi in podobnem, s katerim polnijo strani svojih emigrantskih časopisov in revij, nimajo nobene, niti najmanjše težave, zakaj v najboljšem primeru lahko zadevajo samo nekaj v tujini živečih emigrantov.

Ampak to vodstev slovenske politične emigracije ne moti, celo nasprotno. S tem, ko na svojih odrezanih otokih osamljenosti razpravljajo o tako zvnečih votlih zamislih, ko gredo povsem mimo stvarnosti, skušajo v širšem svetu vzbuditi vtis, da za vsem tem res nekaj je, čeprav v resnici ni ničesar.

Recimo razpravljanje o anketah, s katerimi naj bi Slovence po svetu povprašali, kaj želijo. Se pravi, da bi nekaj tisoč anketiranih slovenskih političnih emigrantov (izmed katerih se jih za politiko dejansko zanima nekaj sto), raztresenih od Buenos Airesa do Toronta in od Londona do Melbourn, »odločalo« v imenu dveh milijonov Slovencev, ki v resnici o vsem odločajo... v svoji domovini!

In karkoli bi že sklenilo teh nekaj slovenskih emigrantov (pod pogojem, da bi sploh bili pripravljene izpolniti ankete lističe, kar je hudo dvomljivo, saj ima velika večina politike te sorte že čez glavo!), bi bilo kajpak čisto brez sleherne veljave.

Vodstvo emigracije, ki mora to dobro vedeti, se kljub temu ukvarja s takimi idejami. To vzbuja dodaten občutek neresnosti in ponekod v vrstah politično nedejavnih slovenskih emigrantov tudi odpor, omalovaževanje.

Po tridesetih letih brezplodnih razprav take vrste in nikoli uresničenih »obljub« se je v zadnjih nekaj letih začel

med slovensko politično emigracijo odločilen proces, ki ga ni več mogoče ustvariti.

Medtem ko se vodstva čedalje bolj vnamajo v netenju sovraštva do Jugoslavije in izgublja v medsebojnih prepričanjih o »pravilnih« smereh delovanja, napotkih in smernicah, se velika večina emigrantov ne zanima več za neobestavno in brezplodno politiziranje, marveč se ukvarja z mnogo bolj konkretnimi stvarmi - gmotnim uveljavljanjem

JANEZ ČUČEK

SRAMOTA UMIRA POČASI

SLOVENSKA POLITIČNA EMIGRACIJA

21

njem v okolju, v katerem živijo, in s počasnim približevanjem domovini.

Dokaz za slednje so čedalje številnejši obiski slovenske politične emigracije v Sloveniji (o čemer podrobneje kasneje), kar seveda vzbuja ogorčenje in nasprotovanje v vodstvenih krogih. Zdi se, da prav čedalje radikalnejša stališča vodstev slovenske politične emigracije poglobljajo prepad med njimi in drugimi iz vrst politične emigracije. Tako se odtujevanje med njimi pospešuje.

VLADA BREZ LJUDSTVA

Kdo so in kako so organizirani slovenski politični emigranti, kje in kako delujejo?

Za začetek bo treba povedati, da je slovenska politična emigracija izredno razdrobljena in da deluje v tujini v emigrantskih skupinah in organizacij, izmed katerih nekatere med seboj sodelujejo, nekatere ne, nekatere pa so si celo laseh - kakor priča na teh straneh že omenjena polemika.

Osrednja organizacija slovenske politične emigracije v tujini je »Narodni odbor za Slovenijo«, ki so ga ustanovili decembra 1944 na pobudo jugoslovanske emigrantske vlade v Londonu kot nekakšno slovensko vlado v domovini. Naloga te vlade naj bi bila pripraviti Slovence sprejem zavezniških armad, ko bodo prišle v Slovenijo. Vlada v Londonu je bila prepričana, da se bo lahko vrnila skupaj z zavezniškimi tanki ali tik za njimi.

V »Narodnem odboru za Slovenijo« so bili predstavniki vseh glavnih predvojnih legalnih meščanskih političnih slovenskih strank, odbor pa je kasneje, 3. maja 1945 v Ljubljani, razglasil Svobodno Slovenijo kot državo Federativne Jugoslavije, domobransko vojsko pa za »slovensko narodno vojsko«. Vodstvo je kajpak takoj po »razglasitvi« pobralo sila in kopita in zbežalo v tujino.

»Narodni odbor za Slovenijo, ki ga vodi sedaj predsednik Miloš Stare, se ima za koalicijsko »vlado v izgnanstvu« in predstavnika slovenskega ljudstva. Sedež je v Buenos Airesu.

Toda od leta 1944, ko je bil »Narodni odbor za Slovenijo« ustanovljen, do danes se je zgodilo marsikaj in v njem so samo še dve nekdanji slovenski meščanski politični stranki: klerikalna »Slovenska krščanska demokratična stranka« in liberalna »Slovenska demokratična stranka«.

Kajpak bi bilo zanimivo vedeti, kaj počne ta »vlada v izgnanstvu«, s čim se ukvarja in kako deluje.

Ker pač ta »vlada« nima ljudstva, da bi mu vladala, in ker tudi tisti, ki bi morebiti gledali na fizično navzočnost lahko predstavljali njeno »ljudstvo«, ne kažejo zanimanja za njeno početje, se »vlada« ukvarja s tistim, kar ji v takih okoliščinah ostane. To pa je samo propaganda in nič drugega... če seveda ne štejemo dolgovoznih razprav, ki se same sebi namen - o čemer je že bil govor. Poleg tega skušajo iskati in utrjevati stike z drugimi emigrantskimi skupinami v Združenih državah Amerike, Kanadi, Avstraliji in drugod.

VAŠA STRAN

P I S M A

ŠE ENKRAT: KAJ POMENI BITI ČLAN AMZS?

Pod tem naslovom je bil v 30. številki dne 30. 7. 1981 objavljen prispevek tov. Vinka Pečnika, v katerem je izrazil svoje nezadovoljstvo nad uslugami tehnične službe AMZ Slovenije v Ljubljani in Celju, ter sprašuje, kaj dejansko nudi AMZS svojim članom in zakaj je nudenje pomoči omejeno na dnevni čas in zakaj ni organizirana služba »Pomoč-informacije« tudi ponoči.

Oba dogodka, ki jih opisuje tov. Pečnik smo raziskali in ugotovili sledeče: tehnični center AMZ Slovenije v Ljubljani je res prejel poziv tov. Pečnika za pomoč na cesti med 19. in 20. uro. Ker so bila vozila tedaj na intervencijah in se še niso vrnila, delavni čas pa se zaključil ob 20 uri, tega dne tov. Pečniku ni bilo možno zagotoviti pomoči. Pomoč bi lahko dobil naslednjega dne ob 7. uri. Pri pominjamo, da so mehaniki AMZS tega dne opravili veliko število intervencij, ker je bil promet na cesti zaradi velikega števila turistov povečan.

Glede testiranja vozila v tehnični bazi AMZS v Celju pa smo ugotovili, da je tov. Pečnik naročil mehaniku naj mu pregleda delovanje motorja. Mehanik je vozilo pregledal in ugotovil, da kontakti prekinjalca nimajo predpisane razmaka, temveč, da so stisnjeni. Kontakti je pravilno nastavil in povedal stranki kaj je ugotovil. Predlagal je preizkusno vožnjo. Tov. Pečnik se po popravilu ni več vrnil zaradi česar je mehanik smatral, da je vozilo v redu. Če je po ca. 14 dneh in po vožnji na dopust ugotovil, da ima napako v razdelilniku, je zelo verjetno, da je ta napaka nastala kasneje. Dejstvo je namreč, da je bila napaka na kontaktih prekinjalca v razdelilniku ugotovljena in odpravljena. Nerazumljivo pa je, da se tov. Pečnik po preizkusni vožnji ni vrnil, če motor ni dobro deloval.

V zvezi z ostalimi vprašanji pojasnjujemo, da si AMZS že več let prizadeva, da bi razširila kapacitete službe »Pomoč-informacije« in uvedla nočno službo v vseh enotah, vendar tak razvoj zahteva velika finančna sredstva, ki jih sedanji nesistemski viri financiranja ne zagotavljajo. Nadejamo se, da bo k rešitvi tega problema pripomogel novi zakon o cestah, ki predvideva nov sistem financiranja te službe. Trenutno je služba »Pomoč-informacije« organizirana neprekinjeno, to je tudi ponoči, le na obeh avtocestah in v tehnični bazi Koper.

AMZ Slovenije je pričela opravljati službo »Pomoč-informacije« v letu 1959 in je v letu 1980 opravila ca. 35.000

intervencij na cesti. To dokazuje, da enega oz. posameznega neugodnega primera ne gre posploševati.

In kaj nudimo članom AMD? Člani AMD imajo sledeče ugodnosti:

- brezplačen prevoz v prometni nesreči poškodovanega vozila do 500 km,
- brezplačne usluge službe »Pomoč-informacije« v slučaju manjših okvar na cesti,
- prevoz okvarjenega vozila s popustom
- popust pri testiranju in ostalih tehničnih uslugah v tehničnih bazah AMZS,
- brezplačna kontrola zavor,
- brezplačno kontrolo in nastavitve žarometov, itd.

Poleg navedenega imajo člani AMD razne ugodnosti tudi na drugih področjih in sicer:

GARANTNO PIŠMO ZA TUJINO

Avtomobilisti in motociklisti, člani AMD, lahko kupijo garantno pismo za tujino, ki je v okviru mednarodnega sistema pomoči motoriziranim potnikom AIT ali FIA namenjeno za pomoč in zaščito v tujini. S kuponi iz garantnega pisma lahko v tujini križete stroške naslednjih storitev:

- vleke in popravila poškodovanega vozila,
- nabave rezervnih delov, nujnih za popravilo vozila,
- nakup železniških ali letalskih vozovnic za povratek v domovino, če vozilo ni sposobno za nadaljnjo vožnjo,
- prevoza v bolnišnico in zdravljenje zaradi poškodb v prometni nesreči ali nenadne bolezni,
- vrnitve poškodovanega vozila,
- sodnih ali odvetniških stroškov v primerih, povezanih z uporabo vozila na tujih cestah.

Nastale stroške plača član AMD po povratku v domovino v domači valuti.

TURISTIČNE STORITVE

Ob predložitvi članske izkaznice priznavajo avtokampi v SFRJ članom AMD popust pri kampiranju od 5% do 20%. Za kampiranje v tujini lahko člani AMD v turing servisih AMZS in AMD nabavijo mednarodni kamping kart (ICC). V teh turing servisih vam postrežejo tudi z informacijami o stanju in prevoznosti cest doma in v tujini ter z različnimi drugimi turističnimi informacijami. Člani AMD imajo popuste pri številnih gostinskih in obrtnih dejavnostih in pri najemu vozila »rent a car« organizacije »Kompas-Hertz«. Turističnih ugodnosti je še več, objavlja pa jih Motorevija.

V letu 1981 je prvič uveden tudi tako imenovani »klik v sili«. V ATP knjižici je poseben kupon, ki ga član AMD pred potovanjem izpolni in pusti pri sorodnikih ali sosedih. Če se v času odsotnosti člana zgodi kakršnakoli neprijetnost, bo član preko radijske postaje doma ali v tujini o tem obveščen.

ZAVAROVANJE

Članom AMD priznavata Zavarovalna skupnost Triglav in Croatia 10% popust pri sklenitvi kasko zavarovanja osebnih vozil.

PRAVNI NASVETI

Člani AMD imajo pri pogodbenih odvetnikih AMZS pravico do brezplačnih pravnih nasvetov.

MOTOREVIJA

Vsak član AMD letno brezplačno prejme 11 izvodov glasila AMZS-Motorevije.

AVTO-MOTO ZVEZA SLOVENIJE
inž. JANEZ VODOPIJA

UREDNIŠTVO: Hvala za odgovor in vsa pojasnila. Upajmo, da se bo z njimi strinjal tudi Vinko Pečnik, ki je problem načel in ga odprl.

POJASNILA K ČLANKU »ODMEV IZPOD DONAČKE GORE«

V Novem tedniku, 30. julija letos, je bil objavljen članek tov. Polajžerja pod gornjim naslovom. Ker je ta članek zelo pomanjkljiv, dajeta svet skupščine krajevnih skupnosti in predsedstvo KK SZDL Donačka gora nekaj potrebnih dodatnih pojasnil.

Kot prvo pomanjkljivost moramo omeniti trditve tov. Polajžerja, da so krajani povsem sami zgradili vodovod. Res so takrat maksimalno prispevali v denarju in delu, vendar pa je bila pri gradnji vodovoda udeležena tudi družbena skupnost z izdatnim deležem. Druga groba netočnost je trditve tov. Polajžerja, da je pet članov krajevnih skupnosti proti volji občanov podpisalo predajo vodovoda. Gotovo so pisec članka in še nekateri krajani hoteli ali nehoti pozabiti, da so bili v zvezi s predajo vodovoda v upravljanje komunalnemu podjetju trije sestanki koristnikov vodovoda in tudi drugih krajanov.

V občini Šmarje imamo odlok, da z javnimi vodovodi upravlja delovna organizacija, ki ima za to usposobljen kader. Na zadnjem sestanku je bila s strani merodajnih punudena tudi možnost, da upravlja z vodovodom krajevna skupnost s pogojem, da ima za to usposobljenega človeka, ki bo v polni meri odgovarjal za neoporečnost vode, saj sta na vodovod priključeni tudi dve šoli. Ker med krajani ni bilo nikogar, ki bi hotel za majhen honorar prevzeti to delo in odgovornost (to možnost je med ostalimi imel tudi tov. Polajžer), bi morala krajevna skupnost zaposliti usposobljenega delavca. Osebnih dohodek takega delavca in vse ostale zakonske dajatve bi bile takrat povzročile, da bi bila cena vode znatno višja kot je bila pri komunalnem podjetju. Tedaj 6 dinarjev za kubični meter. Krajanom je bil na sestanku posredovan točen izračun. Vsled tega je bilo odločeno, da naj z vodovodom upravlja komunalno podjetje.

Smatramo pa, da je danes, po večkratni podražitvi, cena 10,20 din za kubični meter, glede na visok prispevek občanov pri gradnji vodovoda in nerazvitost kraja, le previsoka.

SVET SKUPŠČINE KS,
PRESEDSTVO KK SZDL
DONAČKA GORA

UREDNIŠTVO: Da, da... tudi ta primer potrjuje, da je prav, če pogledamo in spoznamo obe strani medalje. Torej, hvala za odgovor in pojasnilo, kako je z vodovodom. Naj še dodamo, da smo že pri objavi omenjenega članka v prispisu predvideli, kako je s tem proble-

mom. Seveda pa se strinjamo z vašim mnenjem, da je deset dinarjev in dvajset par za kubični meter porabljene vode le preveč. To mnenje tudi izživlja Komunalno podjetje, da obrazloži kalkulacijo za ceno kubičnega metra vode za ta vodovod. Že v naprej hvala za odgovor!

ZAKAJ NI V NOVEM TEDNIKU MATIČNIH DEJSTEV?

Bralec Jože Podbornik iz Laškega nas vprašuje, zakaj v časniku ne objavljamo več podatkov o porokah, rojstvih in smrti. Ni sicer naročnik Novega tednika, ga pa vsak četrtek kupuje in ga zelo moti, če v časniku ne najde omenjene rubrike.

POJASNJUJEMO: Novi tednik je že pred dvema letoma poslal uradno pismo matičnim službam občin celjskega območja, da bi nam redno, torej tedensko pošiljale poročila za omenjeno rubriko in smo uslužbencem, ki so v matičnih službah zadolženi za to delo, obljubili tudi honorar. Sami lahko v Novem tedniku berete, katere so tiste matične službe, ki nam te podatke točno in vestno pošiljajo, sodelovanje pa nam je odklonila velenjska občina. To poročanje je bilo v poletnih mesecih nekoliko slabše zaradi letnih dopustov in upamo, da bomo lahko v mesecu septembru posredovali podatke iz vseh občin.

POROKE

ŽALEC

Zakonsko zvezo so sklenili: Cvetko FENDRE iz Orle vasi in Irena RUTAR iz Žalca, Stanislav VEBER in Jožica VIDENSEK oba iz Galicije, Bruno JEZERNIK iz Braslovca in Sonja ROZMAN iz Žalca, Franc ROŽIČ iz Zakli in Magda DREV iz Topolšice, Stanislav FAKIN iz Loga in Violeta KOROŠEC iz Kasaz, Stanko TURNŠEK iz Zgornjih Gorč in Ana SEVČNIKAR iz Slatine, Silvester VIDMAR iz Gornje vasi pri Preboldu in Marjana GORIČAN iz Polzele.

SLOVENSKE KONJICE

Zakonsko zvezo so sklenili: Franc MZDOVNIK, iz Vitanja in Bernarda OŠLAK iz Vitanja, Marjan REGORŠEK in Marijana PEZDIR oba iz Loč, Marjan STRNAD iz Slovenskih Konjic in Desa MLADJENOVIC iz Kranja, Zlatko JURŠE iz Slovenskih Konjic in Helena CUGMAS iz Suhadola, Boris GOLEŠ iz Zeč in Tatjana LAMUT iz Zreč, Janko REŠ in Marija LEVART oba iz Draže vasi, Peter BUKOVEC in Marica RAVNJAK oba iz Velenja.

SMRTI

ŽALEC

Umrli so: Franc JELEN, 41, iz Žalca, Jožef JELEN, 81, iz Poniške pri Žalcu, Francišek KLANŠEK, 66, iz Kasaz, Marija SLATINŠEK, 86, iz Loke, Marija SEDMINEK, 74, iz Podloga, Karel PETEK, 64, iz Žalca, Francišek GOLOB, 79, iz Vranskega, Marija POSINEK, 79, iz Perno-vega.

SLOVENSKE KONJICE

Umrli so: Franc KOKOL, 55, iz Zgornje Pristave, Ema TURK, 74, iz Slovenskih Konjic, Dora BEZOVNIK, 70, iz Slovenskih Konjic, Franc LJUBNIČ, 65, iz Tepanja.

PRIREDITVE

MUZEJ REVOLUCIJE

Muzej revolucije je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure in ob sredah tudi popoldne od 14. do 17. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno muzejsko zbirko.

POKRAJINSKI MUZEJ

Pokrajinski muzej je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure, ob sredah pa tudi v popoldanskem času od 14. do 16. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno arheološko zbirko, rimski lapidarij in stalno razstavo, ki prikazuje kulturno zgodovinsko zbirko.

GALERIJA TURISTIČNEGA DRUŠTVA

V Galeriji turističnega društva je v poletnih mesecih odprta prodajna razstava turističnih spominkov, ki je bila pripravljena v okviru turističnega tedna v Celju.

LIKOVNI SALON

Včeraj je bila ob 18. uri otvoritev slikarske razstave akademskega slikarja Albina Polajžerja, ki bo odprta do 2. septembra.

RAZSTAVNI SALON ROGAŠKA SLATINA

Delavska univerza Rogaška Slatina prireja v sodelovanju z občinsko kulturno skupnostjo in Turističnim društvom Rogaška Slatina razstavo fotografij članov Fotokluba Maribor. Otvoritev razstave bo danes, v četrtek ob 19.30 uri. Po otvoritvenem govoru bo koncert članov zdraviliškega promenade orkestra. Razstava, na kateri bosta razstavljala Lea Oset in Janko Jelnikar, bo odprta do 18. septembra.

KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA

V prostorih Knjižnice Edvarda Kardelja je odprta razstava upodobitev iz monografije Stare celjske upodobitve. Ogled razstave je možen v času, ko knjižnica posluje za bralce, razstava pa bo odprta celo poletje.

KINO VOJNIK

V kinodvorani v Vojniku bodo v soboto, 22. avgusta ob 19.30 uri in v nedeljo, 23. avgusta ob 17. in 19.30 uri predvajali italijanski glasbeni film Rock and troll.

ŠMARTINSKO JEZERO

Na Šmartinskem jezeru je možno čolnarjenje in jadranje z desko. Vsak dan pa lahko kupite tudi dovolilnice za športni riborov.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

V Zdravilišču Dobrna prireja v soboto, 22. avgusta ob 16. uri tradicionalno prireditev Noč pod Kostanji.

V avli hotela Dobrna pa je od-

ROJSTVA

ŽALEC

Rojstev ni bilo.

SLOVENSKE KONJICE

Rodili so se 4 dečki in 6 deklic.

prta prodajna razstava japonskih oljnih pastelov slikarke Stane Lušnič-Arsovske z naslovom Govorica kamna.

TRNAVČE PRI MOZIRJU

V Trnavčah pri Mozirju pripravljajo v soboto, 22. avgusta tradicionalni dan koscev in grabljic s pričetkom ob 14.30 uri, ko bo povorka vseh udeležencev krenila v Trnavče, kjer se bo tekmovanje pričelo ob 15. uri.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

Jutri, v petek 21. avgusta bo ob 20. uri v dvorani Zdraviliškega doma večer narodnih pesmi in plesov, na katerem bodo nastopili člani ZPD Prešeren iz Celja.

TRADICIONALNO GASILSKO TEKMOVANJE ŠKOFJA VAS

V soboto, 22. avgusta ob 13. uri prireja Gasilsko društvo Škofja vas V. tradicionalno tekmovanje za pokal Škofje vasi. Po tekmovanju pa bo vrtna veselica z bogatimi srečolovom.

PREBOLD

V okviru turističnega tedna se je zvrstilo že precej tekmovanj. Jutri zvečer bo v hotelu Prebold zabavna prireditev, v soboto zvečer pa bo planinski turistični ples v domu pod Reško planino.

ANSAMBEL HAZARD V CELJU

Zavod Golovec v Celju nas je ponovno presenetil. V nedeljo 23. avgusta namreč v dvorani Golovec prireajo od 17. do 23. ure veliko plesno prireditev na kateri bodo vsi ljubitelji prijetnih zvokov in popularnih popevk prišli na svoj račun. Igral bo namreč trenutno zelo popularen slovenski ansambel Hazard iz Ljubljane.

Kot posebnost naj navedemo, da je vstop prost. Organizator pa je pripravil tudi jedajo in pijačo po zmernih cenah.

Vabljeni v Dvorano Golovec.

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM

Dežurstvo med tednom: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure, glavni zdravnik od 15. do 6. ure zjutraj naslednjega dne. Ob sobotah je dežurni zdravnik od 15. do 12. ure naslednjega dne, ob nedeljah od 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. do naslednjega dne do 6. ure zjutraj.

VETERINARSKA POSTAJA

Neprekinjeno dežurstvo.

LEKARNE CELJE

Do sobote, 22. avgusta do 12. ure dežura Nova lekarna na Tomšičevem trgu, nato prične z dežurstvom lekarna Center v Stanetovi ulici.

TRGOVINE

V tednu od 17. do 22. avgusta dežura samopostrežba RIO v Prešernovi ulici vsak dan do 20. ure, v tednu od 24. do 29. avgusta pa bo dežurna samopostrežba SOČA v Stanetovi ulici.

**ZDRAVILIŠČE DOBRNA IN TURISTIČNO DRUŠTVO DOBRNA
ORGANIZIRATA TRADICIONALNO PRIREDITEV**

NOČ POD KOSTANJI

V SOBOTO, 22. AVGUSTA 1981, OB 16. URI

Družabnosti ne manjka tudi v stari planinski koči, ki je lepo vključena v hotel Planja

Tu je raj za graditelje vikendov. Odslej bo tovrstna gradnja morala potekati bolj načrtno.

Na Rogli je tudi precej počitniških hišic delovnih organizacij.

Hotel Planja na Rogli privablja vedno več gostov tudi poleti

POLETNI POTEK PO ROGLI

ZELENA LEPOT

Na Rogli je lepo in prijetno

Čudili so se ljudje v Celju in okolici, ko so slišali, da je hotel Planja na Rogli poleti zaprt. Že takoj v uvodu moramo zapisati, da so govornice o tem izmišljene. Rogla je sredi poletja skoraj prav tako živahna kot pozimi. In Rogla vam ponuja obilo možnosti za prijetne počitnice tudi sredi poletja. Tako nam je zatrjeval ob našem obisku v zreškem Uniorju Boris Klančnik, predstavnik Uniorjeve temeljne organizacije Gostinstvo in turizem. Da so njegove besede resnične, smo se lahko kaj kmalu prepričali. Z nami se je napotil na zreško Pohorje, seveda pa ni naključje, da smo s sabo povabili tudi sodelavca Novega tednika in Radia Celje Konrada Sodina iz Stranice, ki je pravzaprav živi leksikon, pozna domala vsakega človeka na zelenem Pohorju in tudi domačini ga poznajo, cenijo in spoštujejo.

RDEČE PLANJAVE MALIN

Sredi poti je Boris Klančnik predlagal, da se ustavimo in tega postanka nam ni bilo žal. Zapodili smo se na cesto ter uživali v nabiranju malin. Toliko jih je, da se nam kar čudno zdi, da nabiralcev malin nikjer nismo videli. Za vse bi jih bilo dovolj. Pa ne le maline. Tu je sedaj pravi čas za nabiranje borovnic in tudi gobarji ne bodo razočarani, pa čeprav pravijo, da letos ni prava letina za gobe.

KRAVE SO TUDI ZANIMIVOST

Med potjo nam Boris Klančnik pripoveduje, da

imajo pri hotelu Planja precej težav, saj se okrog tega objekta vsak dan pasejo krave. Gre za tako imenovano prosto pašo. Receptorji se jeze, ker jih morajo odganjati, pa še sledovi ostajajo, gostje pa so nad tem navdušeni, saj, še zlasti tisti iz mest, le redkokdaj vidijo takšno sliko. Okrog hotela so res postavili električnega pastirja, pa ta ne pomaga dosti. Kot da bi se krave nanj že navadile in jim ne more do živoga! Krave pa pridejo do zreškega Pohorja iz slovenjgraškega in mariborskega območja. Kakor koli že - kljub nekaterim neprijetnostim, ki jih povzročajo, lepo dopolnjujejo okolje.

ROGLA VABI TUDI POLETI

Kaj je tisto, kar privablja ljudi na Roglo poleti? Predvsem idealna nadmorska višina 1500 metrov. Zrak je primeren za srčne in astmatične bolnike ter za ljudi s slabo krvjo. Rogla privablja tudi vedno več športnikov, ker se jim na tej višini menja krvna slika in so ugodni pogoji za treninge. Ob našem obisku smo v hotelu srečali mladinsko državno reprezentanco v smučarskih tekih, atlete iz Osijeka in košarkarje. Rogla je zanimiva za starejše ljudi, saj jim nudi nešteto možnosti za opravljanje izletov. Od tu se lahko podajo na pot do Lovrenških jezer, na Pesek, Osankarico, Ribniško kočjo... Tudi v samem hotelu je obilo možnosti za preganjanje dolgčasa. Lahko se kopate v zimskem bazenu, tu je savna, trim kabinet, masaža... V hotelu je osemdeset

Irena Vidmar s svojimi prijatelji pri njih tudi več možnosti

ležišč v sobah visoke Bg gorije, k temu pa je treba dati še štirideset skupnih žišč, ter petindvajset let planinski kočij, ki je vključena v objektu hotelu Planja. Depandati jo sedaj gradijo, bo ko do prihodnje zime. Tu tu še več možnosti za naravi. Sprehodi po vseh in travnatih jasadah biti nekaj enkratnega. di pogovori s prijatelji kmeti, ki vas bodo po

Kaj je lepšega kot sprehodi med zelenimi iglavci in

BISER I ZDRAVJA

Letnih časih

Ko bo tudi ta odrasel bo kmečki turizem poletni.

z drugim ne, potem z odnim rženim domačim kruhom, ki se kar topi v ustih.

VEČ POSTELJ

Pa vendarle na Rogli ne ostane samo pri tem. Delan imajo srednjeročni letni razvoja. Izdelani so objekti nadaljnega razvoja, vsi načrtovani pa je seveda odvisna od tega, koliko denarja. Eno pa je kot na koncu - do konca leta 1985

Planjavah

morajo povečati število ležišč! Če so se tako odločili delavci Uniorja iz Zreč, potem ni bojazni, da naloge ne bi izpolnili. Kljub temu, da včasih pogrešajo pomoč vse občine. Navsezadnje razvoj takšnega rekreacijsko-turističnega centra nikakor ne more in ne sme biti le stvar Uniorja!

REKLAMA JE POMEMBNA

V tozdu Gostinstvo in turizem priznavajo, da so doslej še premalo storili za propagiranje svojih storitev in tudi za prodajo. To je pomembna naloga, ki jih čaka. Imajo pa že dobro sodelovanje s Generalturistom, Emono Globturjem, Izletnikom, Atlasom, Srem turistom in Unis turistom. Še več bo treba storiti, da bo na Rogli več turistov v izvensezonskih mesecih, aprila, maja, septembra, oktobra in novembra. Kajti tudi takrat je zreško Pohorje lahko pravo zatočišče za ljudi, utrujene od hitrega tempa življenja in iz onesnaženih urbanih središč. Tudi takrat vabijo čisto okolje in svojstveni prostrani iglasti gozdovi.

SMEROKAZOV JE PREMALO

Iz hotela Planja na Rogli nas je pot vodila do nekaterih kmetov. Med potjo smo opazili, da je premalo smerokazov, ki bi popotnike opozarjali, kod in do kam vodijo posamezne, sicer dobro urejene poti. Pohorje pa je takšno, da lahko v prostranih gozdovih človek mimogrede zaide.

PRI VIDMARJEVIH

V Resniku 22 je domačija Vidmarjevih, kjer je bil med drugo svetovno vojno sedež četrte operativne cone. Tu so se ustavljali borci prvega Pohorskega bataljona in VDV brigade. Znane mame Veronike ni bilo doma, zato pa sta nas prejela sin Rudi in njegova žena Irena. Beseda je kaj kmalu nanesla na kmečki turizem. Rudi in Irena sta povedala, da so bili pri njih predstavniki Gozdnega gospodarstva, obljubljali pomoč in še kaj, toda ostalo je pri obljubah. Nova hiša je že skoraj zgrajena in bi lahko nudila prostor turistom. Veronika in Rudi pa menita, da je pri njih doma premalo ljudi, ki bi se lahko poletni ubadali še s turisti. Konec koncev ti pričakujejo celega človeka, na kmetiji pa je poleti preveč dela. Navsezadnje imata hlev s trinajst glavami živine. Lažje bi bilo seveda pozimi, ko ni toliko dela. Morebitnim turistom bi lahko nudili zajtrk in večerjo, čez dan pa bi se itak smučali na Rogli ter imeli tam kosilo. Priznati je treba, da jih je takšen predlog Borisa Klančnika kar navdušil. Beseda je seveda nanesla še na druge stvari. Ne le Vidmarjeva, tudi drugi kmetje, pri katerih smo bili, so menili, da bi bilo prav, ko bi prišlo med kmeti in rekreacijsko-turističnim centrom do večje povezave. Navsezadnje lahko gre v tem primeru za obojestransko korist. Kolikor je v centru premalo ležišč, bi jih lahko nadomestili s kmečkim turizmom, kmetje bi lahko v hotel prodajali mleko, sir in kmetijske pridelke, pa tudi spominke, ki jih nekateri izdelujejo, hotel pa bi bil tako preskrbljen z domačimi stvarmi, ki jih gostje vsepovsod pogrešajo. Kmetje so si torej od novega centra več obetali. Ničesar se ni zamujenega. Za razvoj kmečkega turizma pa je potreben širši družbeni interes. Razvoj tega dela turizma ne bi smel ostati znova le na ramnih Uniorja.

IVAN PAČNIK IMA ŽE TRADICIJO

Zanimivo je bilo tudi pri Ivanu Pačniku, ki se s kmečkim turizmom ukvarja že dolgo vrsto let. Precej izkušen je ima s tem in ko smo ga povprašali, kakšni gostje prihajajo, nam je natrosil kup zanimivosti. So ljudje, ki z ničemer niso zadovoljni, še več je takšnih, ki se sem vračajo že nekaj let. Najbolj pa Ivana boli, ko vidi, da ljudje ne spoštujejo kruha. Nemaokrat otroci napravljajo iz kruha kroglice, se obmeta vajo z njimi, starši pa le

BORIS KLANČNIK, TOZD Gostinstvo in turizem: »Posebno pozornost bo treba nameniti še povečanju števila ležišč, okrepiti bomo morali propagando, še več storiti za kadre ter razviti kmečki turizem, ki je v obojestransko korist.«

VIKTOR BREZOVŠEK, trener državne mladinske smučarske tekaške reprezentance: »Rogla je kot nalašč za trening športnikov. Tu se izvrstno počutimo, osebje hotela lepo skrbi za nas in sem bomo se prihajali. Tudi naši fantje se izjemno dobro počutijo.«

VINKO GRAŠIČ, pomočnik trenerja: »Nismo vezani le na hotel Planja. Kadar imamo treninge v dolini (zaradi rokanja), imamo možnost prehrane v hotelu Dobrava. Tu so tudi travnati, mehki tereni, tako da do poškodb skoraj ne more priti.«

IVAN ČARMAN, državni reprezentant v smučarskih tekih: »Vsem v ekipi pomeni Rogla prijetno novost. Prej smo imeli treninge vedno na Gorenjskem. Hrana je odlična, lepo so nas sprejeli in prepričan sem, da bomo sem še prišli.«

LOJZE LISEČ: »Z dograditvijo še ostalih športnih objektov bo Rogla še zanimivejša, kot je, pa čeprav že sedaj nudi športnikom obilo možnosti. Za sodelovanje se dogovarjamo z Atletsko zvezo Jugoslavije, marca pa bomo organizirali tekmovanje v smučarskih tekih Kuričal.«

IVAN PAČNIK, kmet: »Mislim, da bi lahko Rogla privabljala še več ljudi. Za to pa bo treba več reklame. Širši družbeni interes mora biti za razvoj kmečkega turizma. Vesel sem, da je na Rogli nastal rekreacijski center, saj lahko nam kmetom prinese kvečjemu dobre stvari.«

dajo in ničesar ne rečejo. Ali gostje kdaj poprimejo za kakšno delo? Po navadi ne, pravi Ivan Pačnik. Pa tudi časa ni toliko, da bi jih gostitelji učili kmečkih del. Pa ne le časa. Delo v bregih je lahko nevarno. Ivan Pačnik ima veliko, kolikor se v tem svetu da, modernizirano kmetijo. Kmečki turizem je dodatni vir dohodka. Ni to kmetija, ki bi se izključna prelevila le v kmečki turizem, iz česar po navadi sčasoma nastanejo mali gorski moteli, kmetovanje pa zamre. Za goste Ivana ne skrbi, ker radi prihajajo, tako poleti kot pozimi. Nudi jim celodnevni penzion, srečo pa ima, da je pri hiši dovolj ljudi, tako da zmorejo vse.

Se nekaj domačij smo obiskali. Povsod so nas tople sprejeli. Prepričali smo se lahko, da je Rogla zares bisser, enako zanimiv tako pozimi kot poleti. Če pa bo vrlim delavcem Gostinstva in turizma uspelo in bodo izpeljali svoje načrte, potem bo tu sezona trajala dvanajst mesecev. Sedaj so na začetku, pa vendarle so opravili ogromno dela. Pozimi bo center okrepljen z novimi vlečnicami, v drugih letnih časih bodo ljudi privabljala tudi nova športna igrišča, vedno in zmeraj pa neposrednost, domačnost in lepote, ki jih lahko v tem predelu Slovenije odkrivamo vsakokrat, ko smo tu.

Po zreškem Pohorju so se potepali **KONRAD SODIN**, **BORIS KLANČNIK** IN **JANEZ VEDENIK**, ki je pripravil ta reportažni zapis.

Konrad Sodin (na levi) pozna domala vse ljudi na zreškem Pohorju. Lep poletni dan je bil tudi priložnost, da je poklepetal z Rudijem Vidmarjem, Rudijevi hčerki Bogdanci pa očitno pogovori niso bili zanimivi.

PRI VETERNIKOVIH

TUDI VISOKO JE HMELJ

Stroga specializacija ni za hribovske kmetije

Satlerjev Miha iz Prelog nedaleč od Polzele, in ki ga krajani bolj poznajo kot Vetrnikovega, je prava kmečka korenina. Star je 70 let, na 11 ha veliki kmetiji pa gospodari že od leta 1936 dalje, ko je to mesto nasledil po svojem očetu.

Pred kratkim smo Vetrnikove obiskali in oče nam je povedal, da spada njihova kmetija med hribovske. Od 11 ha, kolikor zemlje imajo, je nekaj gozda, pašnikov in vinograde, ostalo pa je obdelovalna zemlja. Čeprav je njihova kmetija nekoliko višja, je osnovna kultura hmelj. Imajo 2000 sadik goldinga in 1200 aurore. Ukvarjajo se tudi z živinorejo, tako da oddajo na leto kakih 2000 kg mesa in 20 tisoč litrov mleka. Čeprav je gospodar napreden kmet, pa vendarle meni, da stroga specializacija za hribovske kmetije ni. Zato pri Satlerjevih še vedno pridelujejo nekaj pšenice, krompirja, fižola in drugih poljščin, predvsem krme za živino. Kmetija je opremljena z vsemi kmetijskimi stroji, da je delo kolikor je le mogoče olajšano. Kljub temu je težko.

Čeprav je gospodar še krepak, pravi, da že marsičemu ni več kos. To ga ne skrbi, saj ima dobrega naslednika, sina Danija z ženo in otroki. Mlada dva tudi opravita najtežja opravila, lažjih, za očeta in mater pa tudi ne zmanjka. To so dela po hiši in okrog doma, včasih tudi na polju.

Pravijo, da zemlja ne potrebuje dela, semena in gnojna, temveč tudi ljubezni. Te ji pri Vetrnikovih ne manjka. Oče jo je znal v obilni meri prenesti na sina.

TONE TAVČAR

Hmelja bo toliko kot lani, pravi Miha Satler, ki hmeljari že od leta 1936.

KAMP DOLINA DOBRO OBISKAN

Kamp Dolina v Dolenji vasi pri Preboldu, ki ga upravlja zakonca Vozličeva tudi letos privablja veliko gostov. To niti ni čudno, saj vemo, da je bil ta kamp že večkrat proglašen za enega najlepših urejenih v Jugoslaviji. Gostje prihajajo iz mnogih evropskih držav, pa tudi iz Nove Zelandije, Avstralije, Združenih držav Amerike, Kanade in Maroka. Veliko je takšnih, ki se tu ustavijo le da bi prenočili, vedno več pa je tistih, ki v Dolenji vaši preživljajo svoj dopust. To še predvsem velja za Nizozemce. Gostom je na voljo tudi manjši, lepo urejen bazen. Hrano si seveda pripravljajo sami, Vozličeva pa pravita, da jima je kar neprijetno, ker nikjer v okolici Prebolda ni mogoče dobiti kakšnih domačih slovenskih jedi. Zrezkov pa so turisti že tako ali tako siti. Do prihodnjega leta bodo izdelali še turistično karto z opisom zanimivosti Savinjske doline.

Ko smo videli lepo urejen kamp Dolina, smo se zamislili nad kampom Savinjski log v Preboldu, ki je nekdanji privabljal toliko turistov, sedaj pa milo rečeno - propada. Ne zato, ker ne bi bilo denarja. Premalo dobre volje je in preveč dvotirnosti pri reševanju nekaterih problemov.

JANEZ VEDENIK

SVETOVNI KONGRES HMELJARJEV

ZAPREČI SONCE

Tudi 24 nazivov hmeljarskega viteza

Pred dnevi se je v Novem Sadu končal 29. kongres hmeljarjev sveta. Udeležili so se ga strokovnjaki iz 12 dežel članic Mednarodnega hmeljarskega biroja. Prišli so tudi predstavniki iz Argentine in Bolgarije, kot opazovalci. V središču pozornosti so bila vprašanja izrabe sončne energije pri pridelovanju hmelja. Na tem najvišjem zboru svetovnih hmeljarjev je prejelo 24 pridelovalcev naziv hmeljarskega viteza.

Albin Stepišnik

Jože Brežnik

Evropski hmeljarski biro v Strassbourgu podeljuje tudi najvišja priznanja hmeljarjem. Najvišje je hmeljarski komandant, sledi mu hmeljarski oficir in hmeljarski vitez. Na mednarodnem hmeljarskem kongresu v Novem Sadu je prejelo naziv hmeljarskega viteza tudi pet Jugoslovanov med njimi sta dva Savinjčana.

Albin Stepišnik iz Trnave izhaja iz družine, kjer je hmeljarjenje že tradicija in se prenaša iz roda v rod. Hmelj goji na treh hektarih in sicer golding, atlas in aurore. Čeprav se ukvarja tudi z živinorejo, pravi, da je hmeljarjenje najbolj donosno in trdno.

Jože Brežnik, ing, agronomije je vodja tehnološkega oddelka in glavni tehnolog hmeljarstva pri Hmezadu. Tudi on izhaja iz kmečke družine, kjer je hmeljarjenje tradicija. Večino dni, medtem ko hmelj raste in se razvija, preživi med hmeljskimi nasadi. Hmelj pozna do zadnjih podrobnosti in rad ga ima. Pravi pa, da je škoda, da se hmeljski nasadi krčijo

in, da bi morali v Sloveniji ostati vsaj na sedanji ravni. Čeprav je s hmeljem polno zaposlen po službeni plati, je še predsednik SOZD Hmezad, doma kmetuje, edini konjček, ki ni v zvezi s hmeljem pa je gobarjenje.

Tako Albinu Stepišniku kot Jožetu Brežniku za prejeto častna naziva čestitamo, obenem pa jima želimo še mnogo uspehov ob hmelju, tej nenavadni ovijalki, ki je znala omrežiti ne le pamet, temveč tudi srca hmeljarjev.

T. TAVČAR

KONEC SEZONE - KONEC TURISTIČNIH PRIREDITEV

S tako imenovano glavno turistično sezono se počasi izteka tudi program tradicionalnih turističnih prireditev na celjskem območju. Veliko jih je bilo, toda v bistvu nič novega, če pri tem izzamemo odprti oder v okviru celjskega turističnega tedna. Navzlic temu je treba izreči organizatorjem teh prireditev, to pa so v glavnem delavci v turističnih društvih, veliko priznanje. Tudi v teh prireditvah je bila potrditelj, kaj pomenijo turistična društva na našem območju. Brez njih bi bilo, vsaj kar tiče prireditev, veliko mrtvilo.

Do konca meseca bo še nekaj prireditev. Dve zanimivi bosta že v soboto, 22. t. m. Gre za noč pod kostanji na Dobrni ter za dan koscev in grabljic, za kmečki praznik, v Trnavčah pri Mozirju. Prvo prireditev pripravljata turistično društvo in zdraviliški kolektiv na Dobrni in se bo pričela ob štirih popoldne, drugo pa je v rokah mozirskega turističnega društva in Zgornjesavinjske kmetijske zadruge. Kosci in grabljice se bodo v Mozirju zbrali ob pol treh popoldne in nato krenili v Trnavče, kjer se bodo pomerili v košnji in grabljenju, mladi iz petih aktivov zadržnikov pa tudi v postavljanju senenih kop. In potem še vrsta drugih prikazov značilnih kmečkih opravil in podobno. Na posnetku: spomin na lanskoletno prireditev v Trnavčah.

MB

Po zaselkih, posejanih na bregovju Kozjanskega, je odmevala pesem mlaticev. Njim so se odzivali kosci z vriskanjem, ko so po osojnih pobočjih rezali še zadnjo travo.

Podvizati so se morali, mesec avgust je pokazal vse značilnosti poznega poletja, ko so se začeli zbirati kandidati za obiranje hmelja in so doma ostali le starejši ljudje in otroci.

Zaplotnikova Neža, že dokaj v letih, pa še vedno korenina in pol, je vsako leto zbirala ljudi v tem kraju. Imela je stalnega gospodarja, premožnega Savinjčana, kot je vedno govorila, poštenega pri meri in plačilu.

Sosedom Jožek jo je to leto prišel prositi, da še njega vzame v skupino obiralcev in ji obljubil, da bo pridno obiral, vstajal zgodaj kot ostali in bo z vsem zadovoljen. Neža je imela že slabe izkušnje s takimi fantalini; ocenjuje ga je pogledala in dejala: »Vzamem te s sabo, ali obiral boš z menoj, da te bom učila, kako se to dela.« Jožek je od veselja poskočil in najraje bi Nežo poljubil; končno bo tudi sam zaslužil denar in ne bo več treba beračiti pri očetu.

Francka, ki je to leto prvič šla obirat hmelj, ni vedela kaj vzeti na pot, zato se je posvetovala s Polono, ki je imela že veliko izkušenj.

»Skupaj bova obirali,« jo je povabila Polona. »Pokazala ti bom, kako se ga čimveč nabere.«

Polona je bila doma iz polproletarske družine, ker je bil oče zaposlen, vendar so ga večkrat odpustili iz tovarne, ker je hujskal delavce, da so se uprli izkoriščanju. Številno družino je pestila revščina, zato so otroci takoj, ko so odrasli odšli za zaslužkom.

Francka je bila doma na mali hribovski kmetiji. Kot pri Poloni, je tudi pri njih revščina trkala na vrata, njen oče pa je bil strog in zastarelih nazorov, da se ga je Francka bala. Sestre so se že poročile kot je želele oče, saj jim je on izbral ženine. Francka, še napol otrok, je čutila da niso srečne, a vprašati se ni upala; kdaj pa se je na kmetih sploh govorilo o sreči? Sreča je pomenila kruh in streho nad glavo!

Francka se je razvila v lepo dekle, oče je imel tudi zanjo izbranega ženina, le da Francki tega ni povedal, ker je smatral, da ima še dovolj časa. Dekletu pa je bil všeč Lojze, kajzarjev sin in veselj. Prvič sta se srečala, ko je na domačem odru igral vlogo »divjega lovca«. Nato sta se njuni poti še nekajkrat križali in kader ji je stisnil roko v slovo, je sramežljivo zardela. Ko je Lojze zvedel, da gre Francka v hmelj, mu je šinilo v glavo, da tudi on pojde, a ne z Nežino skupino.

FANI SVATINA

HMELJARJI

1

Zalokarjeva Meta je živela sama na mali krpi zemlje. Preživljala se je z dnino, ko pa je prišla »sezona hmelja«, se je vsako leto pridružila Nežini skupini. Poročila se je, ko ni bila več rosno mlada, v njej pa je bilo toliko neizživete strasti, da ni dosti premišljala, ko jo je zasnubil mlad fant. Predzakonskih izkušenj nista imela in ko se ji tudi na poročno noč ni približal, se je Meti zdelo malo čudno, ker pa je menila, da je njen mož sramežljive narave, upanja ni izgubila. Ko se po mesecu dni stvar ni premaknila z mrtve točke, je neke noči, ko je mož trdno spal, odkrila odejo in povlekla z njega tisti del oblačila, ki mu pravimo spodnjice in ostrmela. Uboga Meta je sedaj spoznala resnico. Poti nazaj ni bilo, saj mu je pred bogom obljubila zvestobo. Skupaj sta živela nekaj let, ko pa je nekega dne spravljala les v dolino, ga je ubilo. Sedaj je Meta živela sama in vedno upala na ponovno možitev.

V globači pod njeno hišo pa je živela Seuškova Kristina. Njej se je godilo še slabše kot Meti, saj je morala prenašati moža pijanca. Revščina je tudi njo prisilila, da je doma pustila betežnega moža in kožo in šla obirat hmelj.

Dan pred odhodom so se skupini pridružile še Katica in Pepca, ki od staršev niso dobile dovoljenja, ker so bili mnjenja, da se tam v Savinjski pohujša marsikatero dekle.

Na »velike maše dan« (15. avgust) se je Nežina skupina podala na pot. Hodili so bos, čevlje so nosili v eni roki, v drugi pa košare. Pred mestom so si v potoku umili prašne noge in obuli v edine čevlje, ki so jih imeli za pot.

Na železniški postaji se je nabralo ljudi, da jih redni vlaki niso mogli sprejeti, priklopili so živinske vagone in vanj strpali ljudi.

Nežina skupina se je v opoldanskem času pripeljala v Zalec, kjer jih je na postaji že čakal gospodar. Čim so se namestili na vozu, že je Lipar, kot se je po domače reklo pri hiši, počil z bičem in s konico očesa ošinil po svojih obiralcih.

Jožek in Francka, ki teh krajev še nista videla, sta občudovala leopto kraja. Na nepreglednih njivah je v opoldanski vročini venela ajda, v hmeljskih pa so prišleke pozdravljali obiralci.

»Kako je tukaj lepo,« je dahnila Francka, »vsi imajo gosposke hiše in vse so v vrsti, pri nas so pa kočje razmetane po bregih.«

Jožek se je zagledal v okolišnje hribe, ki so žareli v soncu, da ni slišal gospodarja, ki je ustavljal pred domačijo.

»Tako, pa smo doma,« je zaklical gospodar in že se je prikazal iz hleva hlapec, da izpreže konja.

Utrujeni od pešačenja in vožnje se je skupina posedla na klop pod lipo. K njim je pristopila gospodinja, podala roko Neži, ostale pa le bežno pogledala in dejala: »V verandi bo vaš prostor, kjer boste jedli, spali pa boste na marofu. Pripravila sem vam posteljnino, da si lahko kar posteljete, ponoči ne pustim svetiti.« Gospodar je prekinil nadaljnje besede: »Tako postreži jim vendar, saj veš da so lačni!«

Zenina oblast mu je presedala. Pred leti se je priženil k tej hiši, bolj po želji staršev, ki so videli vso srečo v velikem gruntu. Zena mu je dala vedeti, da je to njen dom in se temu primerno nosila. Otrok mu ni mogla roditi, večkrat pa mu je očitala, da rad pogleda po siromašnih deklinah, ki hodijo k njemu obirat hmelj. Malo resnice je že bilo v ženinih besedah, to je moral sam priznati. Čutil je, da tisti čas, ko po marofu odmeva dekliski smeh in na njivi poslušajo prijetno čebljanje, je tudi on drugačen človek.

Ko so obiralci poplaknili suha grla in založili domačega kruha, so se jeli razgledovati, Polona pa je sepnila ženskam: »Bodimo ponosne in ne dajmo občutka naduti gospodinji, da smo prišle sem beračit.«

Prvo noč Francka ni mogla zaspati, pa tudi na sosednjih ležiščih, je še dolgo v noč šumelo in se premikalo. Nočno tišino je motil tudi netopir, ki se je spreletaval po marofu, iz hleva pa se je slišalo prežvekanje in drgnjenje verige ob jasli.

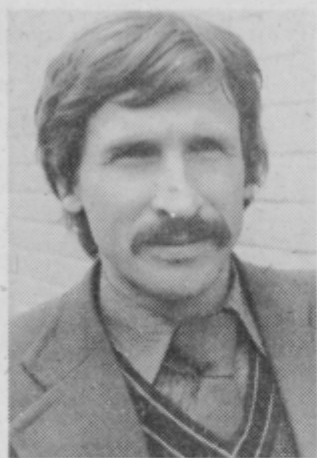
NOVI
tednik
35 LET

ZDRAVILIŠČE ATOMSKE TOPLICE

VSI POPRIMEJO ZA VSE

Stabilizacijski ukrepi niso potrebni

Zasedenost hotela Atomske toplice je 93 odstotna, kar je krepko nad republiškim povprečjem, ki je okrog 65 odstotkov, v zdraviliških in hotelskih in zdraviliških uslug so nižje kot drugod, kar seveda ne gre na račun kvalitete ponudbe. Letos, tako kot že nekaj let nazaj, pričakujejo uspešen zaključek poslovnega leta. Nedvomno so to dovolj tehtni razlogi, da smo obiskali direktorja temeljne organizacije zdravilišča Atomske toplice Bojana Albrehta.

B. Albreht: »Ko smo prebrunali cene za letošnje leto, smo upali, da se bodo vsi držali stabilizacijskih ukrepov. Znano pa je, da so se samo cene prehranbenih izdelkov povečale za okrog 50 odstotkov. Mi smo jih prebrunali nekoliko nižje. Pričakovali smo tudi, da se bo občutno zmanjšala kupna moč gostov. Vendar nas to ni prizadelo. Tudi letos bo naš hotel uspešno zaključil poslovno leto in pričakujemo 95 odstotno zasedenost kapacitet skozi vse leto, kar je več kot do sedaj.«

NT: Hoteli in zdravilišča pri nas v večini primerov računajo na prihod tujih gostov, pri vas so v glavnem domači gostje. Razmišljate o tem, da bi povečali število inozemskih turistov?

B. Albreht: »Struktura gostov, ki prihaja v naše zdravilišče je zelo raznolika. Okrog 25 odstotkov je takih, ki prihajajo na zdravljenje z nagnjenostjo, približno isto je število tistih, ki prihajajo iz delovnih organizacij na rekreativni oziroma preventivni

no stabilizacijsko obnašanje znotraj delovnega procesa. Kako ste se vi v vaši temeljni organizaciji vključili v stabilizacijska prizadevanja?

B. Albreht: »Menim, da če se stalno gospodarno obnašajo ni potrebno nobenih posebnih stabilizacijskih ukrepov. Od samega nastanka temeljne organizacije, torej od leta 1978. delamo v isto jakostjo in intenziteto, tako, da posebnih ukrepov nismo izvajali. Kot dokaz k temu je nov hotel, ki je že v prvem letu posloval brez izgube. Poleg tega mislim, da smo takoj vključili vse notranje vire in rezerve in na ta način uspešno kljubujemo inflacijskim tokovom.

Pri nas velja načelo vsi delamo vse. Se pravi, da ni problem, da ne bi kdo iz streme prijel za čopič in pobarval streho ali kaj podobnega, če je to potrebno. To velja za vse, tako zame, kot za receptorja ali natakara. Vsa vzdrževalna dela, ki jih lahko opravljamo izven delovnega časa, opravimo sami.

NT: Kako pa je z osebnimi dohodki v primerjavi z lanskim letom?

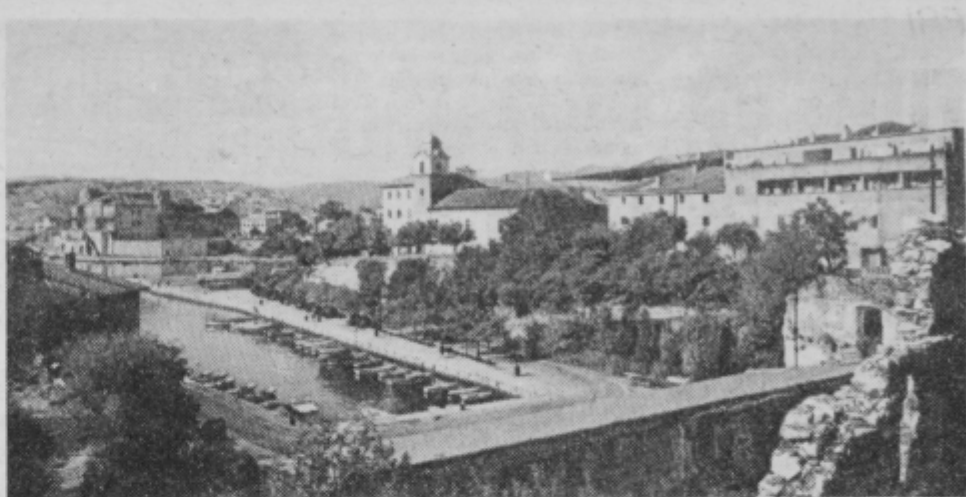
B. Albreht: »Osebnih dohodki v gostinstvu so poglavitje zase. To je panoga, ki je nizko akumulativna in osebni dohodki so nekje pri repu. V primerjavi s prejšnjimi leti nazaj ugotovimo, da so dohodki rasli znatno hitreje od ostalih temeljnih organizacij. Letna stopnja rasti je bila 30 do 35 odstotna. Vendar so tudi osebni dohodki rasli skladno z dohodkom temeljne organizacije. V. V. EINSPIELER

oddih, ostalo pa predstavljajo samoplačniki. Tujcev je enako število kot lani in jih je 15 odstotkov. Zakaj tako nizek odstotek? Tuji gost se odloči mesec ali dva prej, kam bo šel na oddih. Mi pa imamo kapacitete vsaj za pol leta naprej rezervirane. Če tak gost pride, gre v privatne sobe. Za prihodnje leto predvidevamo prodajo svojih uslug preko agencij v tujini. S tem bi povečali procent tujih gostov v našem zdravilišču.

NT: To bi najbrž pomenilo tudi več deviznega prihoda?

B. Albreht: »Letos se je povečalo število inozemcev, ki plačujejo v devizami. Mi dajemo na devizno plačilo 5 odstoten popust, kar je precej velik stimulans za gosta. Predvidevamo, da bomo letos imeli 40.000 deviznega prihodka, kar za nas predstavlja že lep znesek.«

NT: V vsaki delovni organizaciji pa je danes aktual-

SPOZNAVAJMO DRUGE KRAJE IN KRALJEVICA?

Mesto prijaznih ljudi

Kraljevica, majhno mesto, ki leži pod jadransko magistralo 22 km južno od Reke, je bilo prvič omenjeno leta 1525 kot del frankopanskih posesti na Hreljinu. Ti so leta 1650 tam zgradili svoj grad, ki še vedno stoji a je žal v zelo slabem stanju. Od 17. stoletja naprej, ko je bil zgrajen priključek na Karolinsko cesto (Karlovac-Bakar, Rijeka) pa do druge polovice 19. stoletja, je bila Kraljevica pomembna pomorsko-trgovski center. Ko pa so v 19. stoletju povečali zmogljivosti ladjedelnice (zgrajene pred 300 leti - njen prvi lastnik je bil Kraljevičan Arčanin) pa je Kraljevica postala tudi veliko ladjedelniško središče, ki je pričelo privabljati ljudi, predvsem ladjedelniške strokovnjake iz raznih evropskih držav. V ladjedelnici, ki sedaj zaposluje 1200 ljudi in nosi njegovo ime, je po dogovoru s pokrajinskim vodstvom KOJ za Hrvaško od septembra 1925 pa do oktobra 1926, ko je bil zaradi

organizacije stavke iz nje odpuščen, delal tudi tovariš Tito.

Danes se 2500 prebivalcev Kraljevice poleg ladjedelništva ukvarja tudi s turizmom, kar ji omogoča tudi njena lega. Leži namreč ob vhodu v Bakarski zaliv in je iz nje čudovit razgled na Kvarner in 1396 m visoko Učko. Da je turizem res ena od pomembnih dejavnosti pa govori naslednji podatki: V samem mestu, neposredno ob obali je hotel Almis, ki je odprt vse leto in ima 24 dvoposteljnih sob. K temu moramo prišteti še dvesto privatnih sob z okoli 400 ležišči - v glavnem prve kategorije. 3 km od Kraljevice pa je na polotoku Oštro camp, kjer je prostora za približno 500 šotorov ali camp-prikolic. V campu so tudi vile s 40 sobami ali 80 ležišči. Camp in vile so v čudovitem borovem gozdičku, pred katerim je prostrana peščena plaža. V tem lepem okolju pa je tudi hotel Praha, ki ima prostora za 82 gostov v 43 sobah.

Zaradi izredno ugodne klime (januarska temperatura je v povprečju 6 stopinj, povprečna julijska pa 24° C) je v Kraljevici tudi slovenski dom - Zavod za zdravljenje alergičnih bolezni, kjer vsako leto prijetno preživi več sto otrok z različnimi alergičnimi boleznimi, boleznimi dihal in diabetesom svoje počitniške dni ob skrbni zdravstveni in fizioterapevtski negi ter dobri kuhinji.

V vsakem mestu pa živijo tudi ljudje, zato je prav, da povemo nekaj tudi o njih. Kot v vseh obmorskih krajih, so tudi v Kraljevici ljudje izredno prijazni in ni jim težko za trenutek odložiti delo in spregovoriti nekaj besed s človekom. Tak je tudi Rempešić Ivan, dolgoletni šef kraljeviške izpostave luške kapetanije Rijeka. Ta nam kljub zaposlenosti - saj se v Kraljevici zaradi 5 tonskega dvigala in čudovite okolice (izredno členovite obale) odloči sploviti svoja plovila vsako leto več tujih in domačih turistov in začeti križarjenje po Jadranu - pove, da je v Kraljevici eden večjih problemov dobiti mesto za privez svoje barke. Število tistih domačinov ki so se odločili kupiti barko, je v zadnjih letih namreč zelo naraslo - riva- pa je ostala enaka, ker denarja za njeno ureditev še ni.

MATJAŽ GALJOT

VELENJSKI UPOKOJENCI

PROTI OSAMLJENOSTI

Potrebovali bi več sredstev

Društvo upokojencev iz Velenja bi bilo s svojo zagnanostjo lahko marsikomu za vzgled. Lani so praznovali 25-letnico delovanja, ena njihovih zadnjih akcij pa je bilo srečanje z ravniki upokojenci na Navrškem vrhu nad Ravnanmi. To ni bilo prvič, da so se sestali, zato je bilo vzdušje toliko bolj prijetno. Velenjski upokojenci pa sodelujejo tudi v društvo iz Varaždina in Slovenj Gradca, se z njimi srečujejo in izmenjujejo izkušnje. Za mnoge so takšni izleti tudi edina zabava in sprostitve. Društvo pa lahko svojim članom ponudi poleg

izletov in piknikov tudi druge vrste zabave kot je na primer sodelovanje pri pevskem zboru ali pri balinarski, kegljaški in šahovski sekciji. Želijo pa si, da te sekcije ne bi imele tekmovalnega značaja, ampak bi pomenile možnost sprostitve.

Društvo pa svojim članom pomaga pri reševanju različnih problemov, tako na pravnem kot socialnem področju. Med člani je namreč 2% takih, ki prejemajo varstveni dodatek in so torej socialno ogroženi. Za te ljudi so lani namenili preko 110.000 din, vsako leto pa jih peljejo na brezplačni piknik. Socialno

varstvena komisija je uredila tudi problem dolgega čakanja pri zdravniku. Tako imajo upokojenci ob določenih urah prednost.

Razveseljivo je, da ima društvo svoja stanovanja, tako da ni upokojenca s stanovanjskim problemom, pri čemer pa jim je pomagala tudi samoupravna stanovanjska skupnost s solidarnostnimi stanovanji. Imajo pa še celo vrsto načrtov, med njimi ureditev posmrtninskega zavarovanja, pri katerem bi zavarovalna premija znašala 10.000 din in bi bila namenjena stroškom pogreba.

TATJANA PODGORSEK

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE

obveščata kandidate za izobraževanje ob delu, da je še možen vpis za šolsko leto 1981/82 in sicer v usmeritev:

1. kovinsko predelovalno usmeritev (program kovinar - strojnik)
2. elektrotehniško usmeritev (program elektroenergetika)
3. gradnja (program gradbenec II)
4. kemijsko usmeritev (program kemik)

Izpolnjene prijave (obrazec 1.20) oddajte v tajništvo enote za odrasle na Tehniški šoli Celje, Pot na Lavo 22, od 15. 8. 1981 do 30. 8. 1981.

Potrebni dokumenti: rojstni list, spričevalo o zaključnem izpitu poklicne šole in potrdilo o zaposlitvi.

CELJE: PRIZIDEK NARED SEPTEMBRA

Bivalna enota ali prizidek pri Domu upokojencev v Celju, kjer bodo namestili nepokretne starostnike bo vseljiva prvi teden v septembru. Oprema že stoji, zdaj urejajo higienska dela, ki bodo končana ta mesec.

Vezni hodnik je le provizorično urejen, toliko da bo omogočal dohod v staro stavbo. Sicer pa se bodo na njem dela nadaljevala do predvidoma maja meseca prihodnjega leta. Takrat bo tudi uradna otvoritev nove bivalne enote.

Z. S.

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

POSOJILA OBČANOM NA PODLAGI PRODAJE KONVERTIBILNIH DEVIZ

Spet nekaj novega, zanimivega, aktualnega in privlačnega, posebej za občane, ki imajo na svojih deviznih računih ali deviznih hranilnih knjižicah konvertibilne valute.

Izvršilni odbor Ljubljanske banke Splošne banke Celje je na svoji redni seji 29. julija letos sprejel v skladu s sporazumom o kreditih občanom na podlagi prodaje deviz Združenja bank Jugoslavije in v skladu z usmeritvami samoupravnega sporazuma o temeljnih planov bank, združenih v Ljubljansko banko - združeno banko v obdobju 1981 do 1985 pravilnik o posojilih občanom na podlagi prodaje konvertibilnih deviz.

Namen pravilnika je na dlani - pospešiti priliv deviz in devizno varčevanje občanov ter povečanje odkupa deviz od občanov.

Po določitih tega pravilnika dobi občan posojilo, če proda banki konvertibilne devize s svojega deviznega računa ali devizne hranilne knjižice in nepreklicno veže njihovo dinarsko protivrednost za določen čas. Razumljivo je, da za tako odločitev sklene z banko ustrezno pogodbo.

Višina posojila znaša največ 200 odstotkov vezane dinarske protivrednosti prodanih konvertibilnih deviz.

Višina posojila je odvisna od dinarske protivrednosti prodanih konvertibilnih deviz, vendar ne more biti višja od kreditne sposobnosti občana in ne nižja od 8000 dinarjev.

Doba vezave dinarske protivrednosti prodanih konvertibilnih deviz je odvisna od dobe vračanja posojila.

Banka pa sprosti občanu vezana sredstva po plačilu celotnega dolga, vendar ne prej kot v šestih mesecih od dneva vezave.

In še nekaj drugih zanimivih pogojev za uresničitev tega pravilnika:

- najdaljša doba vračanja posojila je pet let;
- zneska dinarske protivrednosti prodanih konvertibilnih deviz banka ne obrestuje, posojilo pa daje po 8-odstotni letni obrestni meri;
- občan lahko porabi posojilo po tem pravilniku z virmanom na podlagi ustrezne dokumentacije ali s prenosom na hranilno knjižico ali tekoči račun;
- občan vrača posojilo banki v enakih mesečnih obrokih s pripadajočimi obrestmi.

In še na nekaj je treba opozoriti in posebej poudariti: posojila po tem pravilniku so zavarovana pri zavarovalni skupnosti ali s solidarnim jamstvom kreditno sposobnih porokov.

To je na kratko vse, kar prinaša novi pravilnik o posojilih občanom na podlagi prodaje konvertibilnih deviz. Če je v teh stvkih kaj nerazumljivega, menimo pa, da ni, še en nasvet: vsa pojasnila v zvezi s tem pravilnikom dajejo enote Ljubljanske banke Splošne banke Celje.

GOSTIŠČE GAJŠEK JOŽICA ŠENTVID PRI GROBELNEM

IMATE RADI HRUSTLJAJOČO KOŽO PEČENEGA ODOJKA?

Če jo imate, potem ob sobotah zavijte v gostišče Jožice Gajšek v Šentvidu pri Grobelnem, telefon (063) 821-348, kjer vam bodo rade volje postregli s to iskano, a v naših gostiščih še prereditko gurmansko poslasticco. Gostišče je odprto vsak dan od 12. do 22. ure, razen ob torkih, ko je zaprto.

Dobro gostišče je kar redkost v današnjih časih. Bolj pogosta so kakšna manjša gostišča, kjer gostu postrežejo s hladnim narezkom in pijačo, takšnih, ki pa imajo celotno ponudbo za hrano in pijačo, pa je malo. Na srečo je eno takšnih gostišč tik pred strnjemim naseljem Šentvid (če prihajamo iz strani Grobelnega). Lepa velika nova hiša že na prvi pogled daje videz, da so jo zgradile marljive roke. Videz ne vara. Jožica Gajšek je z možem delala polnih devet let v Švici in sicer kot kuharica v hotelu. Zdaj ima gostinško obrt že tri leta in dobro ve, kako se streže izbranemu okusu. Zaposleno ima še eno kvalificirano kuharico. Gostišče sprejema tudi zaključene

družbe do 50 oseb.

V vsakem trenutku imajo na voljo domače narezke (salama, hladna pečenka, kaj iz zaseke in budjolo), sicer pa lahko naročite jedila, ki so običajna pri nas in seveda vse z nepogrešljivega žara. K dobri hrani sodi tudi dobra kapljica. Na voljo so vam najboljše zaprta vina in odprto domače vino iz virštanskega okoliša, kar je skoraj že samo po sebi zagotovilo za kakovost.

Načrti segajo tudi v jutrišnji dan. Do konca leta namerava Jožica Gajšek urediti tudi kletne prostore, da bi v njih bil ob sobotah zvečer tudi ples in celotna gostinska postrežba. Glasba tudi danes ni tuja v gostišču, saj na željo večjih družb organizirajo muzikante, ki jim nikoli ne zmanjka not.

Jožica Gajšek ve, kaj mora nuditi dobro gostišče. To je v celoti široka izbira dobre hrane, ki naj ne zadovoljuje samo apetita, ampak mora vzbujati v gostu tudi občutek, da je vse pripravljeno duhovito, izborno, s kančkom

domišljije in seveda domačnosti. Kdor pride v gostišče, išče toplino in prijazno besedo. Dobro vino je bilo že od nekdaj čislano. Znano je, da najboljša gostišča slovijo po dobri vinski kapljici, kajti družbe, ki ostajajo dalj časa, ki mnogo pojedjo in tudi nemalo spijejo vina, kaj rade zjutraj po prečuti noči ocenjujejo vino po tem ali povzroča glavobol ali ne. Ob dobri hrani in dobrem vinu se nam to nikoli ne more zgoditi.

Glasba, ob sobotah ples (ko bodo urejeni kletni prostori) in ob sobotah pečen odojek, vse to so dobrote, o katerih kaže temeljito razmisliti. Šentvid, prijazen kraj ni daleč. Novo zgrajene in urejene hiše dajejo že na daleč vedeti, da tod živijo marljivi in dobri ljudje. Biti nekaj časa v njihovi družbi je prav prijetno. Eno takšnih priložnosti vam ponuja gostišče Jožice Gajšek.

To si velja zapomniti! Dnevi, ki so pred nami, ne več prevroči, lepo jesensko obarvani, so kot nalašč za obisk v takem gostišču.

Trgovska delovna organizacija

SOZD merx CELJE

»TEKO«

63000 Celje, Gubčeva 2

V veleblagovnici T, Salonu T in Novosti Celje

SEZONSKA PRODAJA PO ZNIŽANIH CENAH

40%

Vse vrste konfekcije, pletenin, usnjena galanterija od 15. 8. do 15. 9. 1981

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

72

Ptiči tu so skoraj vsi brez peruti oziroma brez takih peruti, ki bi mogli z njimi letati. Njihovo perje je bolj podobno lasem, po tleh pa tečejo kot blisk. Še pred nedavnim je živel na Novi Zelandiji ptič moa, ki je bil veliko večji kot noj. Noge je imel kot drevesna debla, na dolgem vratu pa mu je tičala majhna glava, ki je imela zelo malo možganov. Danes so od tega ptiča ohranjena samo številna okostja. Od te vrste ptič žive še rjavi kivi. Samica zleže tako velika jajca, da pri tem pogosto pogine, če pa ga srečno izleže, je zelo izčrpana, zato se usede na jajce gospod kivi in sedi na njem, dokler se mladič ne izleže. Kivijev se ne sme streljati, ker je njihovo število že zastrašujoče nizko.

Potomec nekdanjih dinosavrov, ki pa je na srečo majhen, je tuatera. Njegovi notranji organi so podobni želvinim, njegovo tretje oko, ki je nekoliko nad drugima dvema, je v vsakem pogledu popolno, je pa prevlečeno s tenko mrežo; tuatera je najstarejše bitje na svetu, ki se je ohranilo iz pradavnih časov. Žival leži štirinajst mesecev v jajcu, preden prileze iz njega, palec dolga stvarca pa na jesen znova zleze v lupino in v njen prezimi. Odrasla žival je dvanajst do štirinajst palcev dolga, je nekoliko lena in ponosna na svoj mnogo milijonov let star rodovnik. Ta čisto tuji živalski in rastlinski svet je glavni čar otoka, ki ga je baje nekega dne potegnil iz morja bog Maui in ga zato tudi imenujejo Mauijeva riba.

Voznja je v resnici prekrasna, kajti oblike gora so nenavadne: tu so koničaste kot stožec sladkorja, tam razjedene alj pa okrogle, kot bi jih orjak brusil z brusom. Vasice alj pa izgledajo za palmami in za nekoliko temnejšimi miroji, ki imajo akacije podobne liste, le da so drobneje narezani. Tu

in tam vidiš nikauško palmo, edino vrsto palm, ki uspeva še do dvainštiridesete stopinje pod ekvatorjem. Čeprav leži severni otok pravzaprav že v zmernem pasu, rastejo na njem subtropske rastline in ima subtropsko podnebje.

V KATOLIŠKEM DOMU

V Aucland sem se pripeljala zjutraj zadnjega ali predzadnjega aprila, kljub temu pa je bilo nenavadno hladno in tudi skodelica čaja v domu me ni ogrela. Prekrižarila sem vse ulice, ki se zdaj dvigajo zdaj spuščajo, občudovala veličastne stavbe, se jezila na bolelni nedeljski popoldan in premražena pristala na širokem mostu, ki povezuje oba dela mesta. V globokem in širokem prepadu, ki se nahaja sredi mesta, rastejo najnenavadnejši grmi, ovijalke in drevesa, ki so zbudila mojo radovednost. Iz tega rastlinskega spleta pa so se dvigale visoke, od sonca obsijane drevesaste praproti kot svetlo zeleni vilinski dežniki.

Opoldne se v domu nismo usedli k skupni mizi, marveč smo vzeli lesen pladenj, postavili nanj krožnik, pribor, krožniček za maslo, skodelico in kozarec ter šli vzdolž bifeja, kjer so nam naložili jedi. Potem smo si izbrali mizico, pojedli in pri blagajni plačali. To je zelo praktično. Hudo udobno in poceni pa ni.

Zvečer so me peljali v sobo, kjer so ležala že štiri dekleta. Kljub temu da so bila okna odprta, so mi dali samo štiri odeje. Naslednjega dne sem osem ur iskala sobo in jo nazadnje našla. Bila je majhna kot mišnica in razsvetljevala sem jo lahko samo s svečo.

Naslednjega jutra sem obiskala gospo Jonesovo, urednico ženske strani v listu »Aucland Star«, ki je prijazno poročala o meni in me seznanila z gospo, ki sem po njenem nasvetu prišla do udobnejše in cenejše sobe. Tu sem smela kuhati na plin, kar je bilo sicer prijetno, a me ni vzpodbujalo k ničemer drugemu kot k temu, da sem na štedilniku pražila star kruh in si na njem skuhalo čaj. Da bi skuhalo kaj več, za to nisem imela denarja; finančni minister mi je dovolil, da smem porabiti za hrano samo šest do osem penijev na dan. Za zelo svetlo sobo, ki je gledala na dvorišče neke šole, sem plačevala deset šilingov na teden, tako sem torej z enim funtom krila vse stroške, tudi stroške za drobne stvari, kot so sukanec, papir in podobno. V kopalnici sem si sama prala in sama sem si tudi pospravljala sobo. Nekaj časa sem v hiši stanovala sama, pozneje pa se je v dve sobi vselila mati s trinajstletnim sinom, ki je bil vajenec v neki trgovini in je že zaslužil funt na teden. Včasih je moral tudi kaj prepisati in na to je bil zelo ponosen. Imel je svojega konjička, ukvarjal se je z rezljanjem in zbiral je denar. Poklonila sem mu nekaj novcev. V kolonijah postanejo otroci zgodaj samostojni.

GOSPODA NA VISOKEM POLOŽAJU

Po naravi sem zelo plašna - tega mi bralec, ki prebira moje dogodivščine, morebiti ne verjame - in ko bi vedela, da gospod, ki sem mu bila tako pogumno pisala, drži v rokah usodo Auclanda, bi se mu gotovo ne bila upala izreči prošnje, tako pa sem ga prosila - ker sem slišala samo o njegovi botanični dejavnosti - ali bi ne bil tako ljubezniv in me vpeljal v novozelandski rastlinski svet. In gospod se je res podal z mano na dolgo krožno pot in me prijazno seznanjal s posebnostmi novozelandskih rastlin. Naredila sem si drevesni rodovnik, ki je vseboval osemindeset vrst - lepa žetev štirimesečnega zbiranja.

Toda to še ni bilo vse. Gospod P. me je nekega dne povabil tudi na kosilo in ob tej priložnosti sva se osebno zelo lepo ujela in to s tolikšno toplino, ki je drug pri drugem nista pričakovala. Gospod P. je imel psa, ki je bil gosposdarjev ponos in bog, in pripovedoval mi je o njegovem duševnem življenju, in ker sem tudi jaz nekoč imela psa s podobnimi pojavi globokega mišljenja, sva se pogovarjala o vrednosti štirinožcev, jo primerjala z vrednostjo ljudi in prišla do zaključka, da je razočaranje tem manjše, čim večje je število nog. Osebno sem prepričana, da me je moj pes ljubil bolj nesebično, kot pa sem to kdaj koli opazila pri ljudeh, pa čeprav so bili mnogi dobri do mene...

Toda dobrota, kajpak, še ni ljubezen.

Potem sva se s polnim želodcem in zvrhana prepričanja vrnila k novozelandskim drevesom, ki so tako svojevrstna, ker so ostanki potopljenega dežele. Pred tremi milijoni leti je bila Nova Zelandija baje del ogromne ekvatorialne celine, ki se iz še neznanega razloga ni preveč drobila in ki je tudi počasi izgubljala žareče tropsko podnebje, da so se rastline lahko polagoma prilagajale podnebnim spremembam. Tako so se tudi palme privadile mrzlemu podnebjju, zimzelena drevesa pa so prenesla rahle zmrzali novozelandske zime.

Araukarije, ki jih je mogoče najti samo v Južni Ameriki in v Avstraliji, so se prvič pojavile že v juri, ime pa imajo po divjem plemenu v današnjem Čilu, po Araukarijih, ker so se ti tako divje in trdovratno upirali Špancem in so bili tako nedostopni, kot so ta drevesa.

Urednica pri »Aucland Staru«, gospa Jonesova, je včasih obiskala majhno gostilno v prvem nadstropju neke stavbe, ki so v njej stregla ljubka dekleta v črnih oblekah in belih predpasnikih in čipkah; tu si dobil odlično govedino in ledvični puding, ki mu je sledila še boljša kava. Nekega dne me je prosila, naj pridem v to gostilnico in prinesem s sabo svojega malika, češ da se zanj zelo zanima neki angleški duhovnik.

LAŠKO PIVO ŽE ČETRTEIČ MED NAJBOLJŠIMI PIVI NA SVETU

Zlati medalji Monde Selection za Termalni desert in Laški golding, srebrna medalja pivu Zlatorog

Pivovarna Laško se je odlično odrezala tudi na nedavni dvajseti svetovni razstavi piva in brezalkoholnih pijač v Amsterdamu, kjer je dobila zlati odličji za Termalni desert in Laški golding ter srebrno medaljo za pivo Zlatorog. To je v resnici že četrta potrditvena najvišje kakovosti za pivo, ki ima sloves tudi doma in ki je rezultat 150-letne tradicije, tehnoloških posebnosti in znanja strokovnjakov.

Samo eno je laško pivo. V njegovem svojskem okusu so združeni:

- tradicija varjenja
- voda in njene izjemne lastnosti
- prvovrsten svetovno znani savinjski hmelj Golding
- aromatične sestavine
- grenke smole in kisline
- izbrani soj pivskega kvasa, ki ga uporabljajo izključno v Pivovarni Laško
- kakovostni pivski ječmen, ki ga doma po posebnem postopku predelajo v slad
- značilna pena

Vse to je v kemični analizi, s kakršno na svetovni razstavi določajo kakovost, dalo toliko točk, da so tudi laškim izdelkom morali podeliti najvišje mednarodno priznanje.

Ceprav se vse dobro samo hvali, je nemara še boljše, če pohvali kdo drug. Pri tem seveda ne gre, da bi pretiravali s kakšno ceneno reklamo. Poznavalci menijo, da je popularnost piva odvisna od njegovega okusa ali okusa tistega, ki ga pije. Res pa je tudi, da vsak okus ne prenese strogih meril in zato ne more biti nagrajen.

Zlate medalje za kakovost izdelkov na svetovnem ocenjevanju piva

Kakovost laškega piva nedvomno potrjuje tudi vsako leto večja prodaja. Do konca letošnjega julija so ga prodali 425.000 hl v sodih in 1.100.000 steklenic dnevnega kar je v celoti največ v zadnjih letih. Do konca leta ga bodo zvarili kakih 720.000 hl.

Ceprav se bo povpraševanje z vremenom vred ohladilo, je zanimivo, da prodaja Pivovarni Laško po sezoni štirikrat, nekaterih drugih pivovarnah pa celo tu desetkrat manj piva kot v sezoni.

Sicer pa se je rast proizvodnje po letih gibala takole:

1974	458.000
1975	444.000
1976	515.000
1977	560.000
1978	640.000
1979	682.000
1980	691.000

V tem srednjeročnem obdobju bodo vsako leto skušali povečati proizvodnjo za 34.000 hl, upoštevajoč faktor splošne rasti potrošnje piva. Tako je Pivovarna Laško na obsegu proizvodnje na petem mestu med 20 pivovarnami v državi.

Laško pivo prodajajo po vsej Sloveniji in delu sosednje Hrvaške.

Približno 7.000 hl piva izvozijo v Italijo (letos enkrat več kot lani), prav tako pa tudi v sosednjo Avstrijo.

Od 1972. leta je pivovarna odprla nad 1.000 prodajnih mest, kjer točijo odprto pivo.

Distribucijske centre imajo v Mariboru, Varaždinu, Celju, Rijeki, Radečah, Krškem, Rogaški Slatini, Ljubljani in na Jesenicah.

Začetnik pivovarstva v Laškem je bil Franc Gayer, ki je 1825. leta uredil malo pivovarno v zgradbi današnjega hotela Savinja. Leta 1866 je podjetje kupil češki pivovarnar Larisch, ki je še isto leto pod Šmihelskim hribom zgradil sodobnejšo pivovarno z letno zmogljivostjo 10.000 hl. Pivovarna je nato menjala več lastnikov, zadnji je bil Simon Kukec iz Žalca, ki je varil pivo svetovnega slovesa in ga izvažal celo v Egipt in Indijo. S prehodom v dvajseto stoletje je pivovarno prevzela delniška družba, ki je vedno bolj nazadovala in v tridesetih letih tudi propadla. Potem so slovenski gostilničarji dali pobudo za graditev nove pivovarne, ki naj bi bila namenjena zavednim Slovencem in za najprimernejšo lokacijo so izbrali Laško. Slovesna otvoritev nove pivovarne je bila 8. decembra 1938. V letih 1944–1945 ob bombnem napadu na železniški most, so pivovarno skoraj povsem porušili. Delavci so se z vneto lotili obnove in že poleti 1946 je zopet stekla proizvodnja. Danes je Pivovarna Laško že skoraj popolnoma avtomatizirana, kljub temu pa je proizvodni postopek ostal zvest tradiciji, ki vari pivo tako visoke kakovosti.

Pivovarska tradicija je v Laškem stara več kot 150 let

AKE 81 V ZAGREBU

KRALJICA BREZ KRONE

Stanka Prezelj in Mojca Četina v reprezentanci

Koncem prejšnjega tedna je bil stadion v Maksimiru v Zagrebu prizorišče osrednje letošnje evropske atletske prireditve - velikega finala za atletski pokal Evrope, kjer je v vsaki konkurenci nastopilo po osem najboljših reprezentanc. Zbrala se je domala smetana evropske atletike, med katero so bili tudi naši reprezentantje, ki pa so bili vse drugo prej, kot »smetana«. V finale smo se uvrstili kot gostitelji in tako smo se tudi izkazali. Bili smo prijetni gostitelji za številne goste iz vse Evrope in izven nje (preko 400 novinarjev), žal pa slabi tekmovalci.

Ce pravimo, da je atletika kraljica športov, potem imamo mi kraljico brez krone! Osvojili smo eno samo tretje mesto, nekaj petih in šestih pa sedmih, medtem ko smo bili pravi abonenti na zadnja, osma mesta. Nič nam ni pomagalo, da so se naši atleti za letošnjo sezono pripravljali po Mehiki, Švici in drugih mondenih središčih ter zapravljali denar! V Zagrebu so bili z eno slabo besedo slabi! Naši trenerji so pravi fenomen: eni imajo atlete v formi aprila, drugi sredi sezone, tretji oktobra, četrti pa sploh nikoli. Cela vrsta »odličnih« atletov je poškodovanih, drugim pa na velikih in odgovornih tekmovanjih ne gre in ne gre. Kako čudno, da se to nikoli ne dogaja tujcem! Imamo Stekića, Temima, Živkovića, Zdravkovića in druge. Sami »atletski kalibri«! Dobesedno! »Kalibri« v slabem pomenu besede. Znova so razočarali in to na domačem terenu ter pred domačimi gledalci, ki so toliko pričakovali.

Vse kaže, da je v naši atletiki nekaj krepko narobe. Oba zvezna kapetana Dare

Korica in Ivica Matijević sta se sredi Zagreba prijemala za glavo, saj nista mogla verjeti, kaj vse se dogaja. Potreben bo carski rez. V ekipo naj pridejo mladi, perspektivni in neobremenjeni atleti, ki se bodo vsaj BORILLI, ne pa zvezde in zvezdice, ki bolj računajo na denar, kot pa na boj za dres z našim grbom. Žal vse to ugotavljam že nekaj let, spremeni se pa nič. Verjetno naši mladinci po konstrukciji niso nič drugačnejši od vrstnikov iz NDR, SZ, Velike Britanije, ZRN, Bolgarije in drugod, pogoje za delo tudi imajo, torej mora »škripati« nekje drugje. Kako si naj sicer razlagamo n. pr. primer osemnajstletne Bolgarke, ki je doslej svetovni rekord v metu kopja, z atletiko pa se ukvarja komaj štiri leta! Vrsta ugank je, verjetno pa ni »čarovnika« v naši sredini, ki bi vedel odgovor.

V naših reprezentancah smo pred AKE 81 imeli tri reprezentante. Rok Kopitar je »odpadel« že pred tekmovanjem zaradi starih po-

škodb. Dobri poznavalci pravijo, da je poškodba izredno resna in vprašanje je, kako bo z Rokovo atletsko kariero v bodoče. Nastopili sta Stanka Prezelj v skoku v višino in mlada Mojca Četina v štafeti 4 x 100 metrov. Stanka je preskočila 181 cm in med osmimi resnično odličnimi atletinjami osvojila zadnje mesto. Mojca je tekla v štafeti, ki je bila sedma pred Poljsko. Obe sta upravičili svoj nastop v naši najboljši vrsti.

Vprašanje je, kako bomo sestavili naši državni reprezentanci za bližnje Balkanske atletske igre, ki bodo od 16. do 18. septembra v Sarajevu, kjer sta za vsako disciplino potrebna po dva tekmovalca! »Nasmih« se nam doslej najtežji poraz v tej skromni konkurenci in še to na domačih tleh.

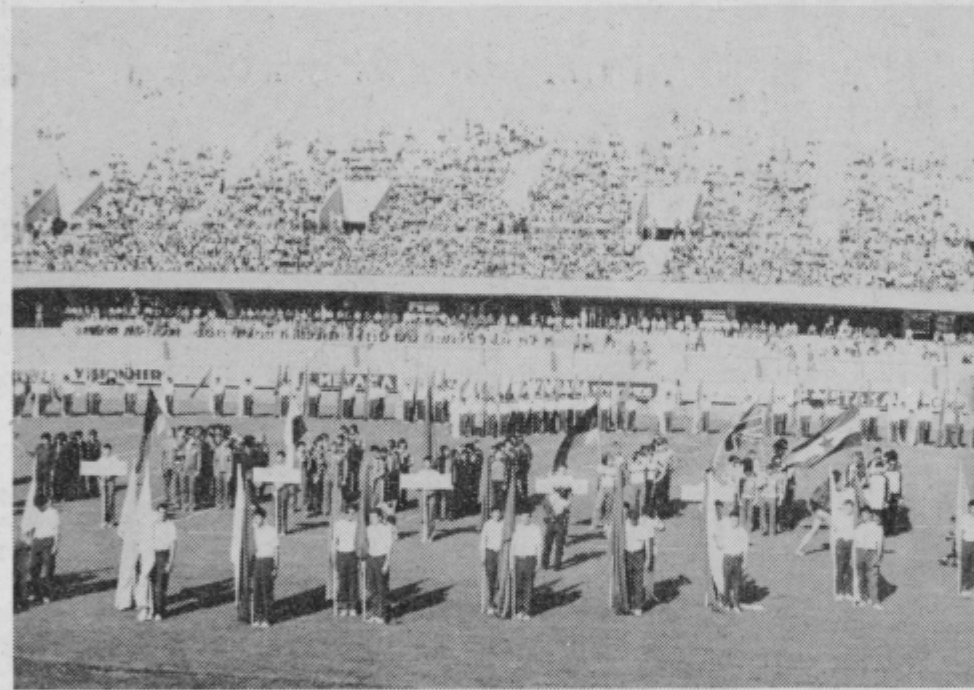
Letošnja sezona je čisti dokaz nemoči naše atletike. Redki biseri vse prereditko posejajo in še hitreje ugašajo. Zagreb je dvojni dokaz: naše moči, znanja in sposobnosti nekaj organizirati (pa čeprav so tudi tu

Na otvoritvi se je zbralo več kot 15 tisoč gledalcev, ki so prisostvovali lepemu uvodu v kvalitetno tekmovanje, kjer so žal zadnje violino na stezah, skakališih in metalističnih igralih naši atleti in atletinje.

bile premočne pomanjkljivosti in šibkosti) in popolne tekmovalne nemoči. Žal imamo (in bomo verjetno še dolgo imeli) kraljico brez krone. Kdo in kdaj jo bo povrnil?

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

V otvoritveni povorki so sodelovali vojaki z živopisanimi zastavami, ki so sredi stadiona izoblikovali srce, simbol letošnjega tekmovanja, in atleti ter atletinje vseh sodelujočih reprezentanc. Skrajno desno je naša ekipa.

»DOPOLDNE
Z VAMI«
JE VAŠA
ODDAJA

NAJBOLJŠI SLOVENSKI PIŠTOLARJI V REČICI PRI LAŠKEM

Vinko Lavrinc, eden izmed najbolj prizadevnih strelcev in strelskih delavcev v Rečici pri Laškem ter med drugim tudi dobitnik Bloudkove plakete, nam je sporočil:

»Minilo je leto dni, kar smo otvorili naše novo strelišče, v katerega je vloženega veliko našega prostovoljnega dela. V počastitev prve obletnice novega športnega objekta bomo v soboto, 22. in v nedeljo, 23. avgusta pripravili veliko meddruštveno strelsko tekmovanje. Ekipe se bodo pomerile v treh disciplinah: streljanju z MK pištolo proste izbire, MK Drulow serijske izdelave in MK puško. Oba dneva se bo tekmovanje začelo že ob 8. uri zjutraj in bo trajalo domala ves dan. Nastopili bodo najboljši slovenski strelci na čelu z olimpijcem Francem Peternelom iz Kranja.«

Ste v zadnjih dneh kje nastopili?
»Bili smo na tekmovanju v Zagorju ob Savi, kjer so zmagali v streljanju z MK vojaško puško domačini, mi pa smo med osmimi ekipami osvojili četrto mesto. Med posamezniki sem bil sam peti, Alojz Pušnik iz naše strelske družine pa šesti.«

T. VRABL

TONI ŠPILJAK V MEDULINU

V Medulinu je bilo v okviru letnega karate seminarja tudi memorialno tekmovanje v semi kontaktu, ki se ga je udeležilo osem članov Karate kluba Slavko Šlander iz Celja. Dosegli so izjemen uspeh saj se je kar trojica članov uvrstila med najboljše štiri. Drugi je bil Toni Špiljak, njegov brat Jani (lanskoletni zmagovalc te tekme) se je uvrstil na tretje mesto, četrti pa je bil komaj sedemnajstletni Zdravko Grahut. Med 35 tekmovalci so še nastopili naslednji Celjani: Zec, Ibrić, S. Špiljak, B. Grahut in Pestivšek.

DARKO SNEDIC

TRIM AKCIJA NA BAZENU

V nedeljo bo v Celju ponovno trim akcija v plavanju pod geslom »Za vitko postavo je plavanje zdravo«, ki se bo pričela ob 7.30 uri in bo trajala do 11. ure.

Vsak udeleženeec, ki bo preplaval v poljubnem slogu za njegovo starostno dobo določeno dolžino proge, bo prejel značko trimčka.

Zanimivo pa je tudi družinsko plavanje, ko bodo lahko nastopili trije ali več članov družine. Za skupaj opravljeno nalogo dobi vsaka družina še posebno diplomo.

PRED 60 LETI

Za devetnajsto šahovsko nagradno igro je prispevala nagrade DO Keramična industrija Liboje, prejeli pa so jih:

1. nagrada: DRAGO BRADAČ, Ljubljanska 10, Celje.
2. nagrada: ROZA HUŠ, Vojkova 4, Celje in
3. nagrada: STJEPAN IVANOVIĆ, Ilica 71, Zagreb.

Za to nagradno igro smo prejeli 127 kuponov, med katerimi je bila velika večina pravih. Ponovno opozarjamo, da nam kuponov NE pošiljate v kuvertah, temveč nalepljene na dopisnice. Zdaj je na vrsti že dvajseta nagradna šahovska igra, torej gre za mali jubilej. Nagrade bo prispevala DO Cinkarna, odgovore pa pričakujemo do 10. septembra.

In še zanimivost povzeta iz knjige SLOVENSKI ŠAH:

Celjski šahovski klub je bil ustanovljen leta 1920 in je najprej deloval v nekdanji kavarni Central, kasneje pa se je prestavil v hotel Evropa, kjer se je začelo pravo klubsko življenje. To je bilo leta 1921, torej natančno pred šestdesetimi leti!

Celjski šahovski klub je bil od vsega začetka izredno delaven. Dal je pobudo in v soglasju z nekaterimi vodilnimi jugoslovanskimi središči organiziral in izvedel 14. avgusta 1921 (pred šestdesetimi leti!) v Celju ustanovni kongres Jugoslovanske šahovske zveze. Po kongresu so v Celju odigrali od 15. do 27. avgusta I. zvezni glavni turnir. Torej je Celje zibelka jugoslovanske osrednje šahovske zveze.

TONE VRABL

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 20

Šahovska sekcija Cinkarne Celje je leta 1973 ob 100 letnici ustanovitve tega velikega delovnega kolektiva organizirala tekmovanje v brzoturnirju z udeležbo ekip iz vse Slovenije. Katera izmed navedenih ekip je takrat presenetljivo osvojila prvo mesto? (pravilni odgovor obkroži, izreži in pošlji do 10. septembra na naše uredništvo).

ŽALEC

CELJE

MARIBOR

Odgovore pričakujemo do 10. septembra v našem uredništvu. Tokrat nagruje vse, ki sodelujejo v šahovski nagradni igri, CINKARNA!

J. KUZMA

ROKOMET

SKROMNO IN ODLIČNO

V Sevnici zmagali Šoštanjčani

Rokometaši Šoštanja in Aera Celja so že pričeli z resno vadbo za novo sezono. Medtem, ko so Šoštanjčani pričeli nekoliko dni prej kot Celjani pa so eni kot drugi letos nekoliko okrepili svoje vrste. Aero Celje je Šoštanju za letošnjo sezono odstopil odličnega vratarja Darka Zupanca in veznega igralca Miša Toplaka, ki se je odlično vključil med Šoštanjčane. Celjani pa so dobili v svoje vrste Vlada Bojovića in mladega Djurina iz Slovenj Gradca. Tako okrepljeni oboji pričakujejo novo sezono.

Obiskali smo Aero Celje. Vlado Privšek, tehnični sekretar, nam

je zaupal, da so s pripravami šele pričeli in da pravega treninga ter uigravanja še ni bilo. V nedeljo so igralci prvega moštva odšli na Pohorje na Pungart! Šele po povratku v Celje pa bodo pričeli delati z žogo. Zato tudi nekoliko slabši rezultati na turnirju v Sevnici in Kozini niso dejanski prikaz vrednosti celjskega moštva.

Drugače je v Šoštanju. Obiskali smo to moštvo, ki je letos osvojilo naslov republiškega prvaka in si zadalo cilj, da doseže čimboljši rezultat v medrepubliški II. zvezni ligi. Ekipa je kompletna in jo zelo uspešno vodi Bojan

Levstik iz Celja. Predsednik društva Franc Plaskan:

»Rokomet je postal šport številka ena v Saleški dolini. Vse bolj se mladina navdušuje za to športno igro. To je potrdil prvi šaleški rokometni tabor na katerem je sodelovalo preko 55 učencev osnovnih šol in to iz 5., 6. in 7. razreda. Takšno delo z mladimi nam je prineslo letos naslov kadetskega republiškega prvaka, mladinci so bili četrti v republiki, pionirji pa med šolskimi ekipami ponovno najboljši. Ker pa so tudi člani osvojili naslov republiškega prvaka so tako ob koncu sezone osvojili na lestvici uspešnosti vseh slovenskih rokometnih kolektivov tretje mesto za Kolinsko Slovanom 127 točk, Aerom Celje 124 in Šoštanj 77 točk.«

V Šoštanju imajo tokrat zelo močan odbor, ki skrbi za delo v društvu. V prvenstvu bodo nastopili v popolni postavi in njihovi rezultati, zmage na turnirju v Sevnici ter nad Inlesom in minimalni poraz proti Kolinski Slovanu v Ljubljani potrjuje, da bodo v Šoštanju uspeli na svoji poti k vrhu. Kot zanimivost naj povejmo, da bodo Šoštanjčani vse svoje tekme v II. ligi igrali v Velenju.

V RADEČAH NAJBOLJŠI PARTIZAN

Zelo kvaliteten turnir je bil tudi v Radečah, kjer so nastopile ekipe Medveščak iz Zagreba, Partizan iz Bjelovarja, Varteks iz Varaždina in domača ekipa Radeč. Ker so igralci Varteksa presenetili Medveščaka so se pomerili v finalu proti Partizanu Bjelovar. Igralci Partizana so bili boljši in so postali zmagovalci turnirja, Varteks je bil drugi, Medveščak tretji in Radeče četrte.

PRIČELI S PORAZOM

Nogometaši Rudarja iz Velenja so letos slabo startali v novem prvenstvu v II. zvezni ligi, saj so v I. kolu doma izgubili proti Jedinstvu iz Brčkega 1:0. Ker so gostje lansko leto bili tako kot Velenjčani med kandidati za izpad je njihov uspeh toliko bolj dragocen, medtem ko so Velenjčani že takoj v začetku sezone potrdili, da se bodo tudi letos borili za obstanek v ligi. V II. kolu gostujejo v Bihaču proti Jedinstvu.

FRIZERSKI SALON ELA

Kamenšek Tonči
Celjska 4
Rogaška Slatina
Telefon (063) 811-396

DELO DRUŽINSKE TRADICIJE

Tonči Kamenšek je spoznal frizersko delo kar doma in mu ni bilo treba iti daleč, da bi spoznal vse skrivnosti opravila, na katerega smo vsi tako moški kot ženske še kako vezani pravzaprav vse življenje. Že oče in mati sta imela frizersko obrt in to od leta 1938, sam pa ima frizersko obrt od leta 1974. Izučil se je kar doma, izpopolnjeval in še bolj spoznaval podrobnosti pa pri mojstru Nedeljkičevu v Beogradu, ki je vodilno ime na tem področju v Jugoslaviji. Že kot vajenec je sodeloval na raznih tekmovanjih in tudi na mednarodnem tekmovanju v Opatiji leta 1959, kjer je zasedel prvo mesto med Jugoslavlani. Pozneje je tudi ena njegovih učenc pod njegovim vodstvom zasedla prvo mesto na republiškem tekmovanju.

Trenutno so zaposlene v salonu ELA štiri pomočnice in tri učence. Težave so z delavci, saj je delo naporno, tu je tudi prisoten deljen delovni čas, popoldnevi in sobote, ki v mnogih drugih poklicih pomenijo proste

dneve. V salonu Ela delajo vse dneve razen nedelje in ponedeljka.

Tonči Kamenšek pravi, da je delo frizerja zahtevno. Kako ne bi bilo, saj je treba ustreči najrazličnejšim okusom, pogledom pa tudi muham, pa vendar ob vsem tem še uveljavljati modne novosti, svetovati strankam ustrezne rešitve, saj se zgodi tudi to, da posamezniki niso prepričani o pravilnosti svojega mnenja, kar pomeni, da včasih kdo misli, da mu pristaja takšna frizura, v resnici mu pa ne. Tu se izkaže izkušeno oko in roka pravega mojstra, pa naj gre za ženske ali moške frizure. V zahodnih državah imajo salona urejene po načelu unisex, kar pomeni, da nimajo ločenih prostorov med moškim in ženskim delom frizerstva. Moda pričesk in frizur je dobila takšne razsežnosti pri oblikovanju, da je včasih že kar težko potegniti ločnico med enim in drugim. Zato je potrebno tudi nenehno strokovno izpopolnjevanje, po-

trebno je obiskovati pomembne prireditve strokovnega značaja, da spoznaš nove dosežke, saj je za takšne stvari strokovna ali modna revija premalo.

Tonči Kamenšek je tudi predsednik Obrtnega združenja v šmarnski občini in podpredsednik zbora združenega dela pri občinski skupščini, pa mu tudi ni tuj položaj obrtnikov v naši družbi. Zato tudi ni naključje, da obstoja med frizerji v šmarnski občini dobro medsebojno sodelovanje in dogovarjanje, ki je menda bilo razvito še pred ustanovitvijo Obrtnega združenja, je pa to sodelovanje dobro razširjeno na celotno celjsko območje in presega občinske meje.

Tako dela nikoli ne zmanjka. Prihajajo stranke iz Smarja, Celja, Sentjurja, tudi mnogi zdraviliški gostje. Dobro opravljeno delo je tudi najboljši porok za to, da se tudi vračajo, ker zaupajo v svojega mojstra in delo vseh, ki so pod njegovo streho.

KMETOVALCI

Z uporabo plastičnih »Midren« cevi lahko tudi vaše do sedaj neizkoriščene, močvirne, nedostopne površine spremenite v rodovitna polja.

Izdělajte sami drenažno mrežo, uspeh vas bo presenetil. Na do sedaj izvedenih drenažnih površinah so bili pridelki tudi do 50% večji kot na ostalih površinah. Z izvedbo cevne drenaže boste dosegli, da boste lahko intenzivno izrabili vaše doselej neizkoriščene površine, povečali boste pridelke, uporabili boste lahko težjo mehanizacijo tam, kjer je do sedaj niste mogli in padavine vas ne bodo več ovirale, saj bodo drenirane površine že po treh dneh po dežju dostopne za obdelavo.

Izvedba drenaže ne bo težka. Potrebno je le izkopati drenažne järke, kar lahko storite ročno ali z dosegljivimi stroji, in vanje pod primernim padcem položite midren cevi. Paziti je treba le, da bo cev imela

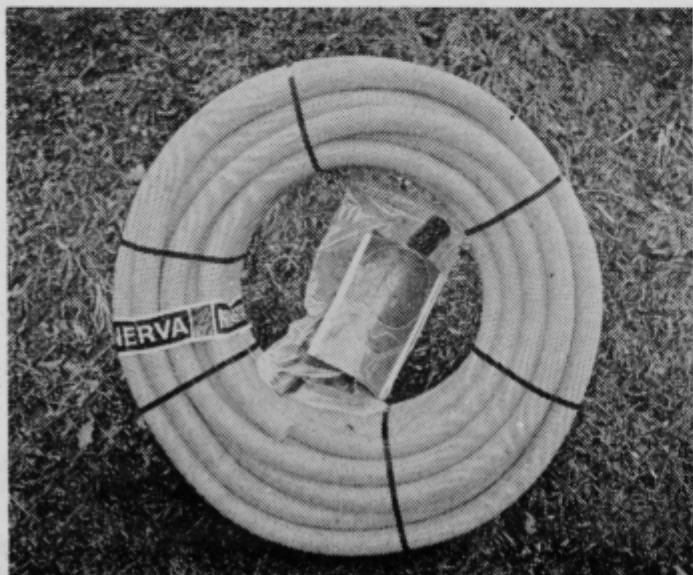
odtok v odprti jarek in da bo globina, v katero polagate cevi, poprečno 1,0 metra. Če boste dali cevem na 100 m dolžine 20 cm padca, bo drenaža zanesljivo delovala.

Glede na kvaliteto zemljišča, še posebej na propustnost, položite cev v razmakih med 10 do 20 m. V posebno težkih pogojih jih zasujte z gramoznim ali drugim filterskim materialom, sicer pa samo z izkopnim materialom.

Priporočamo, da ta dela izvedete v suhem vremenu in uspeh bo zagotovljen.

Če želite podrobnejša navodila, zahtevajte našo brošuro z navodili za drenažo, pri vašem prodajalcu:

KOVINOTEHNA Celje
HMEZAD Žalec
ERA Velenje
ali pa pri proizvajalcu MINERVI Žalec - Zabukovica (063) 707-160

MINERVA

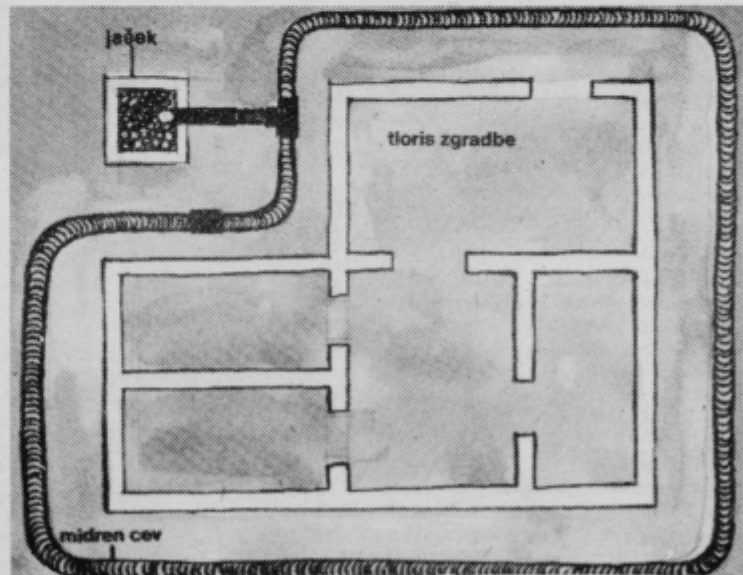
tovarna za predelavo
plastike p. o.
63310 Žalec - Zabukovica
telefon (063) 707-160
telex: 33542 yu mineva

GRADITELJI

Sodobne umetne snovi omogočajo proizvodnjo lahkih fleksibilnih ter odpornih drenažnih cevi.

Znano prstenasto lovilno drenažo, ki omogoča zanesljivo zaščito pred vdorom vlage v kletne prostore zgradbe, najlaže

izvedete s pomočjo paketa hišne drenaže. Paket je lahak in prikladen za transport ter zaradi fleksibilnosti cevi enostaven za vgraditev. Cevi in spojni elementi so odporni proti morebitni agresivni sestavi tal ter nizkim temperaturam.

STROKOVNJAK SLOVENIJALESA SVETUJE

GRADITE HIŠO
S POMOČJO
SLOVENIJALESA

VSE ZA HIŠO V ENI HIŠI!

Gradnja hiše - to so skrbi, iskanje materiala za gradnjo pa je tisto, kar najbolj mori.

Zato se je Slovenijales odločil in v svojih trgovinah z lesnim in gradbenim materialom prodaja vse, kar je za gradnjo potrebno.

Celo hišo - opremljeno in ogrevano - lahko kupite na enem mestu: pri Slovenijales, seveda v delih: vrata, okna, garažna vrata, parket, rezani gradbeni les, ladijski pod, vse vrste lesnih in gradbenih plošč, keramične ploščice, sanitarno keramiko in armature, kopalne kadi, bojlerje, izolacijske materiale, salonit položaje in cevi, betonske in opažne izdelke in vse ostale materiale za gradnjo. Stavbno pohištvo je na potrošniško posojilo.

Ob sredah odprto tudi popoldan.
Slovenijales Medlog vas vabi in pričakuje.

STROJNO
KLJUČAVNIČARSTVO

Ivan Kidrič
Mestinje 85
63241 Podplat
te.: (063) 824-153

NAPREJ Z
RAZVOJEM
ZOBOTEHNIČNE
OPREME!

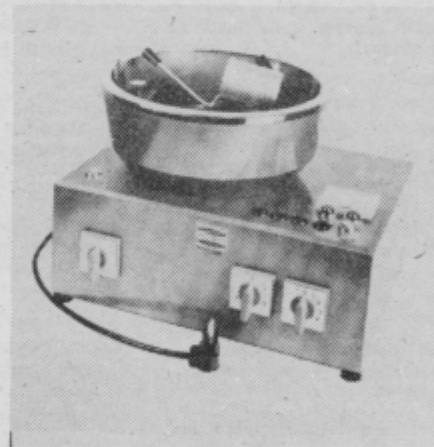
Nenavadna, celo edinstvena je dejavnost strojnega ključavničarja iz Mestinja. Kot kooperant Zlatarne Celje izdeluje Ivan Kidrič skupno s šestimi delavci opremo za zobotehnične laboratorije, opremo, ki je v Jugoslaviji ne proizvaja nihče drug - ne zasebnik in ne združeno delo. Vso opremo, ki jo izdeluje, je bilo potrebno prej uvažati.

Izdelki, ki jih razstavlja Zlatarna Celje na specializiranih sejnih dentalnega programa in prihajajo iz delavnice Ivana Kidriča, so predvsem LIVALNIK, aparat za centrifugalno precizijsko litje, IZBIJAČ, priprava za izbijanje vložne mase in PESKALNIK za peskanje fiksoprotetičnih ulikatov. Razvoj na področju zobotehnične opreme pa je izredno hiter in potrebe po novih pripomočkih za laboratorije so velike.

Ivan Kidrič ne stoji ob strani. Vključen je v razvoj in pripravlja nove izdelke. V tem času razvija aparat za polimerizacijo s pritiskom CELEMAT. Prototip je že narejen, prihodnje leto pa bo stekla redna proizvodnja.

Ravno spremljanje razvoja stroke, za katero izdeluje opremo, pa povzroča tudi težave. Razvoj je izredno hiter in mu je le težko slediti, še zlasti pa ne le z amortizacijskimi sredstvi, saj se ta izračunavajo na daljše obdobje, kot pa so posamezni izdelki še zanimivi za tržišče.

Posluh za potrebe trga, posluh za razvoj opreme za zobotehnične laboratorije, pa je tisto, kar daje delu Ivana Kidriča še posebno vrednost.

LIVALNIK TIP CF1 je aparat za centrifugalno precizijsko litje. Postaviti ga je mogoče v vsak zobotehnični laboratorij brez posebnega pritrjevanja, kar je njegova prednost. Služi za precizijsko litje enodelnih ulitih konstrukcij s centrifugalno silo, poleg tega pa lahko tali vse vrste dentalnih zlitin, ki imajo tališče do 1150 stopinj Celzija. Zlitine se talijo v grafitni retorti, torej v reduktivni atmosferi, taljenje pa je kapacitivno.

AFRODITA

kozmetika in pedikura
Danica Zorin-Anderlič
Hotel Donat Rogaška Slatina
Telefon (063) 811-711

ODGOVORNO DELO DO KULTURE
TELESA, NE PA ČUDEŽNO
POMLAJEVANJE

Roko na srce: čeprav se je v zadnjih letih že mnogo spremenilo, pri nas še vedno, kadar teče beseda o kozmetiki, najpogosteje pomislimo nanjo v obliki dvoma v njene uspešne učinke, še pogosteje pa v obliki zavistne ugotovitve, da je to pač nekaj takega, kar si lahko privoščijo le petičneži, ki jim je nečimrnost itak ena glavnih življenjskih lastnosti.

Obisk pri Danici Zorin-Anderličevi v Rogaški Slatini, točneje v Hotelu Donat, kjer ima svoj kozmetični in pedikerski salon, vas bo prepričal prav o nasprotnem. Toda svoj obisk morate prej telefonsko najaviti, kajti natančno delo, ki zahteva svoj čas in temeljito pozornost vsaki stranki, ne dovoljuje anarhije in preskakovanja vrste.

AFRODITA, ime salona je vabljivo, kot spomin seveda, na antično boginjo lepote. Toda pogovor z Danico Zorin-Anderličevo je razkril sicer ne več tako mlado resnico, da je danes kozmetika, zlasti tista, ki je bolj medicinske narave in manj nagnjena zgolj k lepoticenju, zelo tesno povezana tudi z zdravjem. Zato sodijo obiski v kozmetičnem salonu pravzaprav v redno povezano celoto naše splošne skrbi za lepo in seveda tudi zdravo urejenost. Zato tudi ni naključje, če v Afroditi sodelujejo tudi s celjskim Zdravstvenim centrom pa tudi s samimi proizvajalci kozmetičnih in sicer farmacevtskih izdelkov, tako kot sta na primer Lek ali novomeška Krka. Sodobna nega obraza in telesa terja mnogo znanja. Danica Zorin-Anderličeva je končala kozmetičarsko šolo v Ljubljani in že enajst let dela v Rogaški Slatini. Odkar je bil postavljen nov hotel Donat, ima Afrodita svoje prostore v njem. Kajti zdraviliški gosti se ob shujševalnih kurah in tudi drugih opravilih v skrbi za zdravje in dobro počutje svojega telesa, kaj radi poslužujejo tudi uslug kozmetičnega salona, zlasti pa pedikerskih uslug, ki so na celotnem celjskem območju že prava redkost. Posebnost pedikerskega dela v Afroditi je tudi v tem, da imajo na voljo posebno pripravo, ki preprečuje, oziroma zdravi

nadlogo, ki jo mnogi poznajo: na palcu noge se kaj rado zgodi, da se noht zaraste v meso. Če je nadloga huda, jo morajo zdravniki celo kirurško odpraviti. Zdaj te nadloge odpravlja Afrodita, tudi v sodelovanju z zdravniki.

Delo kozmetika je odgovorno in terja celega človeka. V Afroditi so poleg Danice Zorin-Anderlič še štiri kozmetičarke, ki dobro poznajo svoje delo in zahteve strank. Ne smejo poznati slabe volje, delo mora biti opravljeno temeljito. Da je temu res tako, najbolje potrjuje dejstvo, da ima Afrodita že več kot deset let stare goste, ki se vedno znova vračajo. Zadovoljni. Navajeni rednega obiska v kozmetičnem salonu, kjer na strokovni podlagi skrbijo za nego obraza, telesa, odpravljajo celulit, na voljo pa je tudi solaris, s posebnimi filtrirnimi (UV) žarki, ki omogočajo takojšnjo porjavenje in ne povzročajo neprijetnih opeklin. Vsaka kozmetična »operacija« traža uro in pol, poprečna cena zanjo pa je 300 dinarjev, kar nikakor ni pretirano. V Afroditi seveda ne delajo nobenih čudežev. Nihče, ki obišče salon, ne bo živel zaradi tega sto let ali še dlje in tudi iz starca ne morejo narediti mladeniča ali iz starke brhko mladenko. Je pa redno obiskovanje kozmetičnega salona izredno koristno za uspešno in učinkovito ohranjanje mladostnega in predvsem zdravega videza, kajti vsi kozmetični postopki (razen zgolj lepoticnih, oziroma tistih, ki so zgolj lišp), so opravljeni na osnovi učinkovitih zdravilnih snovi, ki jih medicinska kozmetika pozna že nekaj časa in niso nobena skrivnost. Seveda pravijo v salonu, da je osnova za vse kozmetične posege temeljita osebna higiena in brez nje nobena pomada ne pomaga, pa če je še tako draga in lepo dišeca.

Marsikdo v Afroditi najde tudi koristen nasvet. Posebno tuji iz Zvezne republike Nemčije, Italije in Avstrije radi zaidejo v Afrodito, ker vedo, da se jim bodo kozmetičarke temeljito posvetile, to pa je tudi važen sestavni del te vrste opravila: da ima stranka občutek, da je vzpostavljena občutljiva vez med njo in strokovnimi rokami, ki ji naj pomagajo, marsikdaj tudi v psihičnih težavah.

Sicer pa se prepričajte sami. Nobena beseda ne more nadomestiti lastne izkušnje.

M

OGLASI

PRODAM

Ugodno prodam BRAKO prikolico za kampanje. Informacije od 6-14 ure na tel. 24-843
DVA MOPEDA Rog in Puh prodam. Kotnik, telefon 701-276.

KARAMBOLIRAN F 126 P, I. 1976 prodam ali zamenjam za HI-FI studio. Informacije od 19. ure na tel. 27-347.

PRODAM dobro ohranjen vitrino, omaro, 2 kavča, 2 fotelja, kuhinjski stol. Ogled petek popoldan, sobota in nedelja. Pero Vukadinovc, Košnica 25, Celje.

FIAT 126, 2 leti star prodam. AMON, Popovičeva 50 (Selce).

POCENI prodam odlično ohranjeno 100W pevsko ozvočenje FBT. Tel. (063) 27-811 (50), 24-900 (325).

OSEM TEDNOV stare pujske prodam. Marija Golobranc, Blagovna 30.

NOVO, nerabljeno centralno peč STADLER 50.000 Kcal ugodno prodam. Anton Jug, Stopče 16, Grobelno.

7 let star vinograd urejen z žličnico v izmeri 30 arov - sončna lega - na Bizeljskem ter motorno škroplilnico PANONIJA prodam. Informacije osebno od 15. ure dalje ali pismeno na naslov Jože Kovačič, Ob železnici št. 1, 63000 Celje.

HIŠO prtilično z vrtom v Celju prodam najboljšemu ponudniku. Telefon (063) 21-008 do 10. ure dopoldan.

UGODNO prodam Škodo. Klcati vsak popoldan na telefon 707-231.

ODLIČNO ohranjen pralni stroj in štedilnik Gorenje - 4 električni, 2 plin ugodno prodam. Telefon 737-209.

ŠIVALNA stroja PFAFF, SINGER, prodam. Telefon 24-196.

BELO domače vino prodam. Hinko Čoki, Zibika 3.

ODPRT KAMIN Schiedel - nov prodam. Cena 7.000 din. Ogled pri Lorbek, Prežihova 3/B, telefon 25-578.

RABLJENO štiridelno omaro in dve postelji z nočnimi omaricami ugodno prodam. Gregorin, Celje, Malgajeva 20.

KOSILNICO LAVERDO prodam. Franc Razdevšek, Studence 33, Žalec.

VINOGRAD na Anskem vrhu in 200 kg bike za nadaljnjo rejo prodam. Karel Knez, Babno 19 B, Celje.

OSTREŠJE ugodno prodam. Obloge dolge 12 m, široke po 6 m. Cena po dogovoru. Ivan Moško-telec, Kompole 58, Štore (po domače Cvilej).

AVTO WARTBURG-turist karavan prodam. Telefon 737-159 od 17. do 20.

RAHLO karamboliran avtomobil FORD TAUNUS 17 M prodam. Registriran do decembra 1981. Zdenko Krajnc, Čopova 4, Žalec ali po telefonu 707-151 od 6. do 14. ure.

UGODNO prodam 16 m² parketa - hrast. Krofi, Stanetova 19, Celje.

FIAT 126 P, letnik 1979; 12.000 km, registriran do jul. 1982, 7,3 M in betonski mešalec - benzinski 150 l prodam. Informacije vsak dan od 19. do 21. ure na tel. 26-906.

DOBRO ohranjeno kosilnico BCS prodam. Ivan Mikšič, Bukovžlak 16, Teharje.

MOTORNO KOLO BMW tip R-25/2 ali R-26 ugodno prodam. Alojz Kolar, Razgorce 3, Vojnik.

DYANO, letnik 77 ugodno prodam. Bojan Bombač, Tumova 6, Škofja vas.

TELIČKO za pleme ali pitanje prodam. Anton Podergajs, Zagrad 1, Celje.

MLADO KRAVO SIMENTALKO, premirano, četrtega teleta brejo 7 mesecev prodam. Jože Voga, Gorica pri Silvnicu.

3-FAZNI el. motor 220/380 V, 5,5 KW, 960 obratov prodam. Kračun, Lahovna 15, Škofja vas.

LESENO GARAŽO, dvojček ugodno prodam. Pokličite na telefon 21-120 interno 620.

NEŠKROPJENE BRESKVE prodajam - ponedeljek, sredo, petek, nedelja - v popoldanskem času. Lisce 3 (Anaki vrh) Celje.

NOVI TOMOS 15 SLC elektronik motor prodam. Cena 2 M. Ali zamenjam za novega 4 brzina APN 14. Franc Plevnik, Sopotce 59, trt Podčetrtak

PEČ EMO-central 20 za etažno centralno kurjavo 20.000 kcal, novo prodam. Iva Živanović (24-700-355 dopoldan).

HLADILNO skrinjo 310 litrov »Gorenje« prodam. Ogled vsak dan od 15. do 19. ure. Gorkič Ludvik, Celjska c. 31, Vojnik.

JAWO 350 letnik 1980, prevoženih 4000 km prodam. Dušana Kvedra 36, Celje.

SILOKOMBAJN znamke Pöttinger prodam. Podgoršek Ivan, Stopče 4, 63231 Grobelno.

8-Tednov stare prašiče bekone, sorta odlična 10-12 komadov prodam. Kmetec Franc, Cirkovce 35 pri Pragerskem.

OTROŠKO posteljičico s posteljnino in tranzistor radio z uro budilko prodam. Tel. 28-136.

RENAULT 12, letnik 75 ugodno prodam. Petan, Trubarjeva 56, Celje, tel. 26-460.

FIAT 126 letnik 77 karamboliran in čoln s prikolico in T 18 prodam. Koklič, Kajuhova 7, Celje.

TRAKTOR Stayer 18 KM, novi tip s kosilnico, registriran do maja 1982 prodam. Kramer Anton, Latkova vas 24, Prebold.

TRAKTORSKO prikolico, kolesa 15 col in prikolico za osebni avtopokrito in s ključavnico ugodno prodam. Zadobrova 71 c.

ZASTAVO 128 prodam, letnik 1980. Tel. 28-805.

ZASTAVO 101, letnik 1975, prevoženih 75.000 km ugodno prodam. Šuster, Latkova vas 83, Prebold.

HIŠICO za psa, malo rabljeno, izolirano poceni prodam. Šifra: »BOKSAR«.

NOV zadnji zaščitni odbijač za VW in lepo ohranjeno sadno prevozno škroplilnico prodam. Gračar Viljem, Okrogarjeva ulica 2, Celje.

HIŠO v Celju, Cesta na Lokrovec 11 prodam. Sumrak Anton, Dobrova 30, Celje, tel. 28-187.

Z-101 ugodno prodam. Letnik 74 registriran do oktobra. Tel. 737-239 pop.

FIAT 750, dobro ohranjen prodam. Ogled: Pondor 23, 63304 Tabor.

DEL hiše, gospodarsko poslopje z vrtom, zazidalna parcela, sadovnjak, del njive prodam. Ugodno tudi za obrt. Samo resni kupci. Sp. Grušovlje 21, Šempeter.

KATRCO na novo registrirano, letnik 1974, prevoženih 65.000 km prodam za 50.000 din, Povalej Rudl, Bukovje 15, 63264 Vinski vrh.

AMI 8, letnik 1974, registriran v voznem stanju in menjalnik za enako vozilo prodam. Franc Tamše, Breg 26, Polzela.

KUPIM

TOČILO za med staro kupim. Ven-gust Janez, Na Otoku 11, Celje.

STANOVANJA

DRUŽINA išče stanovanje ali sobo v Celju ali okolici. Ponudbe na Novi tednik pod: »NUJNO 81«.

DIJAKINJAMA oddam sobo. Šifra: »UGODNO«.

DRUŽINI iščeta stanovanje ali sobo v Celju ali okolici. Ponudbe na Novi tednik pod: »NUJNO«.

GARSONJERO ali enosobno stanovanje v Celju vzamem v najem za najmanj dve leti. Šifra: »NUJNO Ir«.

ZAMENJAM sončno 2,5 sobno stanovanje s centralno, l. nadstropje, v Trubarjevi ulici, za 1 do 2-sobno, brez centralne, po možnosti s telefonom in večjim balkonom. Šifra: »Z DOPLAČILOM«.

ZAMENJAM dvo in polsobno stanovanje s centralnim ogrevanjem za enako ali večje. Ogrevanje lahko na trdo gorivo. Šifra: »ZAZELJEN TELEFON«.

OPREMLJENO sobo oddam intelektualcu. Šifra: »CELJE«.

Razpisna komisija pri

Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Žalec

po sklepu zborov skupščine z dne 18. 6. 1981 ponovno razpisuje opravila in naloge

SEKRETARJA

Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Žalec, ki je istočasno tudi vodja delovne skupnosti strokovnih služb.

Na razpis se lahko prijavi kandidat, ki izpolnjuje pogoje iz 35. člena statuta skupnosti in sicer:
- da ima najmanj višješolsko izobrazbo ekonomske, gradbene, organizacijske ali pravne smeri,
- da ima 5 let delovnih izkušenj pri opravljanju podobnih opravil in nalog,
- da je moralno-politično neoporečen in družbeno aktiven.

Pisne vloge z dokazili naj kandidati pošljejo v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov: Razpisna komisija pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Žalec, Štandrovo trg 20.

Kandidati bodo o izidu obveščeni v roku 30 dni po odločitvi pristojnega organa.

Istočasno

delovna skupnost strokovnih služb

objavlja opravila in naloge

finančnega knjigovodja

za določen čas (nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom)

Pogoji: končana ekonomska srednja šola, 3 leta prakse v stroki.

MLADA DRUŽINA išče stanovanje od Šmarja do Rogaske. Šifra: »PREDPLAČILO 2199«.

MLAD slovenski par srednje izobražen išče manjše stanovanje v Celju - Laškem ali okolici. Pripravljena sva pomagati pri manjših opravilih in nudiva 6-mesečno predplačilo. Šifra: »NUJNO Kr«.

ODDAM sobo dijakinji. Ul. 8 Črno-gorske brigade 17, Celje.

STANOVANJE in hrano nudimo upokojenki na deželi za manjšo pomoč starejšemu upokojenju. Ponudbe pod šifro: »SEPTEMBER«.

NUJNO iščem večjo sobo oziroma kabinet ali enosobno stanovanje s sanitarijami po možnosti opremljeno. Celje in bližnja okolica. Pišite Mehle Ivan, Svetil dol 7, Štore.

RAZNO

NA CESTI v Letušu (blizu Gostišča Pirnat) sem v nedeljo 9. avgusta 1981 izgubila fotoaparata. Pošte-nega najditelja prosim, da ga vrne proti nagradi na naslov: Marovt Nevenka, Letuš 11, Šmartno ob Pakli.

V ČERVARJU odstopim 4-posteljno garsonjero od 22. 8. do 3. 9. Vprašati na telefon 24-204.

OPRAVLJAM manjša ključavničarska dela in popravila vodovoda - popoldan. Jurc, Škofja vas 52 f.

ODDAM vrstni red za Jugo 45. Dobava september, oktober. Tel. 21-067, dopoldan do 11. ure ter po 21. uri.

TAKOJ sprejem KV ali PK stavbnega ključavničarja s 3-letno prakso in voznikim izpitom B in NK delavca za priločitev. Zglasite se dnevno od 12. do 14. ure, ali pismeno. Ključavničarstvo Knez Mihael, Šmarjeta 4a, tel. 22-172.

VIO Žalec, TOZD Osnovna šola Petrovče

razpisuje prosta dela in naloge za nedoločen čas

- učitelja razrednega pouka, PRU

Rok prijave je 15 dni.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po preteku razpisnega roka.

Nastop službe 1. septembra.

NUDIMO VAM ODKUP MONTAŽNE GRADISOVE HIŠE GMH 2.2

KI JE KOT REKLAMNI OBJEKT POSTAVLJENA V ŽALCU - SOSESKA V.

PODROBNEJŠE INFORMACIJE DOBITE PRI: GIP GRADIS TOZD GE CELJE - KOMERCIALNI, ODDELEK, telefon 26-634.

HMEZAD CELJSKA MESNA INDUSTRIJA CELJE Cesta v Trnovlje 17

Komisija za delovna razmerja TOZD Prodaje, Proizvodnje, DS Skupnih služb in TOZD Združena hladilnica

objavljajo naslednja prosta dela in naloge

1. PLANIRANJE IN ANALIZIRANJE
2. DELA NA VODOVODNIH INSTALACIJAH
3. UPRAVLJANJE HLADILNEGA SISTEMA
4. PREVOZ Z VILIČARJEM - za določen čas
5. NAKLADANJE IN RAZKLADANJE - za določen čas
6. POMOŽNA DELA V SKLADIŠČU
7. VARNOSTNA DELA

Poleg ostalih pogojev, ki jih za posamezna dela določa razvid del in nalog, se za objavljena dela in naloge zahtevajo še naslednji pogoji:

- pod 1: visoka izobrazba ekonomske ali živilsko tehnološke smeri in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj
pod 2 in 3: poklicna šola kovinarske stroke in 1 leto delovnih izkušenj
pod 4: tečaj za upravljanje z viličarjem in 2 leti delovnih izkušenj
pod 5 in 6: delavec brez poklica
pod 7: dokončana osemletka in 1 leto delovnih izkušenj

OBČANI,

če imate željo in čutite potrebo po izpopolnitvi vašega znanja, potem je za vas pravi naslov:

DELAVSKA UNIVERZA ŽALEC,

kjer se lahko vpišete v eno od naslednjih izobraževalnih oblik:

1. osnovna šola, 5., 6. in 7., 8. razred
2. poklicna administrativna šola, 2. 1.
3. poklicna kovinarska šola, 2. 1.
4. upravna administrativna šola, 4. 1.
5. ekonomska srednja šola, 2., 3., in 4., 1.
6. strojna tehniška šola, 2., 3., in 4. 1.
7. višja upravna šola, 1. in 2. 1.

ali pa tečaje:

- kuhanja in priprave hrane
- šivanja in krojenja
- strojnega pletenja
- kurjenja centralnih naprav
- strojepisja
- tujih jezikov (nemščina in angleščina)

Pogoji za šolanje so izredno ugodni, saj so predavanja le dvakrat tedensko, ostalo pa se pripravljate doma ob učbenikih in skriptah, ki vam jih priskrbimo.

Polnino oziroma tečajnino lahko poravnate v obrokih.

Čas za vpis je do konca avgusta 1981.

Vse ostale informacije lahko dobite osebno pri nas ali po telefonu 710-616.

Steklarsko podjetje Steklarsko »STEKLAR« podjetje Celje, Tomšičev trg 3/II

razpisuje po sklepu delavskega sveta

JAVNO LICITACIJO

za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

- kamioneta 430 T, nosilnosti 600 kg, leto izdelave 1976, nevoznega - izklicna cena 7.000,00 din
 - tovornega avtomobila IMV 1600 R, nosilnosti 1000 kg, leto izdelave 1975, voznega - izklicna cena 18.000,00 din.
- Javna licitacija bo v ponedeljek, dne 24. 8. 1981 ob 8. uri v prostorih del. organizacije Celje, Kosova ul. 6 - Čret.
- Javne licitacije se lahko udeležijo pravne in fizične osebe, ki morajo pred pričetkom licitacije položiti 10% pologa od izklicne cene.
- Ogled je možen isti dan od 6. do 8. ure.

Steklarsko podjetje Steklarsko »STEKLAR« podjetje Celje, Tomšičev trg 3/II

razpisuje naslednje kadrovske štipendije za šolsko leto 1981/82:

- 1 štipendijo za šolanje na TSS - gradbena smer 4. letnik
- 1 štipendijo za prodajalca gradb. materiala (stekla) za trgovino v Celju, Ozka ulica
- 1 štipendijo za stavbnega ključavničarja za obrat v Celju, Čert

srednji program, od tega 1 za obrat v Celju, Čret in 1 štipendijo za obrat v Velenju

Kandidati morajo prošnji za dodelitev kadrovske štipendije priložiti še:

- prijavo za štipendiranje na obr. DŽS 1,65 z vsemi potrdili oz. dokazili
- potrdilo o vpisu v šolo
- fotokopijo zadnjega šolskega spričevala.

Prošnje z vsemi ustreznimi dokumenti pošljite na gornji naslov v 15 dneh po objavi.

TV SPORED

NEDELJA, 23. 8.

9.10 POROČILA (Lj)
 9.15 SEZAMOVA ULICA, otroška serija (Lj)
 10.15 G. Mihič: ŠOFERJA, nadaljevanka TV Beograd (Lj)
 TV KAŽIPIOT (Lj)
 11.10 NARODNA GLASBA (Zgb)
 11.30 KMETIJSKA ODDAJA (Bgd)
 12.00 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (Zgb)
 13.10 POROČILA (do 13.50) (Lj)
 13.45 POROČILA (Lj)
 15.25 PARNI VALJAK, oddaja rock glasbe (Lj)
 16.30 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
 17.20 NA KRALJEVSKI POTI ZA SONCEM, amer. španski film (Lj)
 17.30 RISANKA (Lj)
 18.20 CIKCAK (Lj)
 19.22 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
 19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 M. Vučetič: BILO JE, PA JE MINILO, nanizanka TV Novi Sad
 NAŠE ZGODBE, nanizanka TV Bgd (Lj)
 21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.05 UMETNOST RAŠKE ŠOLE, dokumentar. odd. TV Beograd (Lj)
 21.35 POROČILA (Lj)
 21.40 ŠPORTNI PREGLED (Zgb)

PONEDELJEK, 23. 8.

17.30 POROČILA (Lj)
 17.35 V GOSTEH PRI ZBORU "SUNCOKRILJ", otroš. odd. TV Titograd (Lj)
 18.00 MOZAIK KRATKEGA FILMA: Kipar - angleški film (Lj)
 18.35 OBZORNIK (Lj)
 18.45 MLADINSKA ODDAJA (Bgd)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.24 TV IN RA NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 Z. Dirnbach-V. Kljaković: HUDIČEVO SEME, zadnji del drame TV Zagreb (Lj)
 21.20 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.25 ALI SE MED SEBOJ DOVOLJ POZNAMO, odd. TV Bgd (Lj)
 22.25 V ZNAMENJU (Lj)

TOREK, 25. 8.

17.45 POROČILA (Lj)
 17.50 BELI DELFIN, francoska risana serija (Lj)
 18.05 GORSKA FOLKLORA: Poljska (Lj)
 18.35 OBZORNIK (Lj)
 18.45 ČAS, KI ŽIVI (Lj)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)

Komisija za medsebojna delovna razmerja delavcev **Obrtnega podjetja »OBUTEV«** Celje, Teharska c. 33
 razpisuje prosta dela in naloge
1. kurjač in razna dela v proizvodnji
 POGOJI: izpit za kurjača centralne kurjave in 3 leta delovnih izkušenj.
 Kandidati naj svoje prijave pošljejo v 15. dneh po objavi na naslov: "OBUTEV", Celje, Teharska c. 33

KOMUNALNO CESTNA SKUPNOST ŠENTJUR PRI CELJU
 - razpisna komisija
 objavlja prosta dela in naloge
sekretarja Komunalno cestne skupnosti
 POGOJI:
 - višja strokovna izobrazba ekonomske oziroma gradbene smeri in 3 leta delovnih izkušenj ali srednje strokovno izobrazbo enake smeri in 5 let delovnih izkušenj,
 - opravljen strokovni izpit
 Za ta dela in naloge velja 3 mesece poskusnega dela.
 Za razpisano delo in naloge velja delo za nedoločen čas in polnim delovnim časom.
 Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje naj k prošnji priložijo dokazilo o strokovni izobrazbi in o opravljenem strokovnem izpitu in jo pošljejo razpisni komisiji Komunalno cestne skupnosti Šentjur pri Celju v roku 15 dni od dneva objave.
 O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni od dneva objave.

19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 KAJ JE TO VSE, dokumentar. rec meseca (Lj)
 20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.55 Colette: CLAUDINE, zadnji del francoske nadaljevanke (Lj)
 22.25 V ZNAMENJU (Lj)
 22.40 ZA LAHKO NOČ Z ROKOM KLOPČIČEM (Lj)

SREDA, 26. 8.

16.25 Dobjo: ROKOMET BORAC-CSKA - prenos (do 17.45) (Sa)
 17.55 POROČILA (Lj)
 18.00 RDEČA ZORA, otroška nadaljevanka TV Beograd (Lj)
 18.30 OBZORNIK (Lj)
 18.45 PRIJATELJI GLASBE (Zgb)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 REPORTAŽE O MESTU BITOLI (Bgd)
 20.05 Sunderland: IGRE BREZ MEJA (Bgd)
 21.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Bgd)
 21.35 MINIATURE: Zgodba o starih livarni (Lj)
 21.55 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
 18.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
 18.15 DOM IN OTROŠTVO, otroška dokumentar. oddaja (Sa I)
 18.45 PRIJATELJI GLASBE (Zgb I)
 19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Pr)
 20.00 KRATKI FILMI (Zgb II)
 21.25 POROČILA (Zgb II)
 21.30 ŠOFERJA, ponovitev nadaljevanke (do 22.20) (Bgd II)

ČETRTEK, 27. 8.

18.00 POROČILA (Lj)
 18.05 DIVJA LETA, mladinska nadaljevanka TV Beograd (Lj)
 18.35 OBZORNIK (Lj)
 18.45 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 FILM TEDNA: NAŠA HČI, kamerunski film (Lj)
 21.35 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.40 Vj. Ganelin: RDEČELASA

LAŽNIVKA IN VOJAK, opera (Lj)
 22.25 V ZNAMENJU (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
 17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
 18.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
 18.15 BABIČIN VNUK, otroška serija (Bgd I)
 18.45 ZABAVA VAS DAVE ALLEN (Zgb I)
 19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg I)
 20.00 FILMSKI VEČER:
 Tema: SODOBNI PISATELJI IN FILM, Hemingway
 PRIMER MC COMBER, ameriški film (Sa II)
 23.00 STUDIO 2 (do 23.05) (Sa II)

PETEK, 28. 8.

17.30 POROČILA (Lj)
 17.35 GODBA BREZ NOT: Codona - 1. del (Lj)
 18.05 OBZORNIK (Lj)
 18.15 MARX IN ENGELS - POSTAJE NJUNEGA ŽIVLJENJA (Lj)
 19.00 NE PREZRITE (Lj)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 VITEZ V MODREM, ameriška nadaljevanka (Lj)
 20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.55 ŠTIRIDESETLETNIKI, poljska humoristična serija (Lj)
 21.40 V ZNAMENJU (Lj)
 21.55 NOČNI KINO: PEHANJE (delovni naslov), ameriški film (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
 18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
 18.15 PAVICA, otroška oddaja (N. Sad)
 18.45 PESEM, KI TRAJA (Bgd I)
 19.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
 20.00 NAŠ ČAS, dokumentarna serija (Bgd II)
 20.45 POROČILA (Zgb II)
 20.55 NARODNA GLASBA (N. Sad)
 21.25 V PETEK OB 22^h, kulturni mozaik (do 23.25) (Bgd II)

SOBOTA, 29. 8.

15.10 POROČILA (Lj)
 15.15 POTEPUŠKI FANT, japonski film (Lj)
 16.10 Dobjo: ROKOMET KOLINSKA SLOVAN: STEAUA-prenos (Sa, Lj) v odmoru...
 17.25 NOGOMET RIJEKA: OSIJEK - prenos (Zgb, Lj) v odmoru...
 19.10 ZLATA PTICA (Lj)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 POVABILO REVOLVERAŠU, ameriško-japonski film (Lj)
 21.30 MODNI UTRINKI (Lj)
 21.35 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Lj)
 TV KAŽIPIOT (Lj)
 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 ZBOR I. G. KOVAČIČ (Zgb II)
 17.45 GLASBENI ALBUM (Zgb II)
 18.00 RESNA GLASBA (Zgb II)
 19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd I)
 20.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Bgd II)
 20.45 POROČILA (Zgb II)
 20.55 FELJTON (Zgb II)
 21.30 ŠPORTNA SOBOTA (Sa II)
 21.50 DUBROVNIŠKE POLETNE IGRE (do 22.45) (Zgb II)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ

1. LEJLA - SEAD MEMIČ VAJTA
2. DE DO DO DO - POLICE
3. CVITA, CVITA SVITE MOJ - ZLATKO PEJAKOVIČ
4. TI SI BILA SVE ŠTO VALJA - OLIVER DRAGOJEVIČ
5. HOROSCOPES - SHEEBA

KUPON za lestvico zabavnih melodij
 Glasujem za pesem _____
 izvajalec _____
 Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Marjana Kukovič, Trno 11, Sentjur
 Zalka Knez, Lahomno 27, Laško

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
 Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
 Vsakič nagrada mala plošča.

Lestvico domačih melodij vam poklanja SLOVENIJALES - DOM POHIŠTVA Celje, Zidanska 10.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ

1. VSE NA SVETU JE LJUBEZEN - STANKA KOVAČIČ
2. NA ŠMOHOR - SAVINJSKIH 7
3. PRELEPA DOBRNA - CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
4. GODEC - HENČEK
5. SREČA V GORAH - SLAK

KUPON za lestvico domačih melodij
 Glasujem za pesem _____
 izvajalec _____
 Ime, priimek, naslov _____

RADIO CELJE

SPORED OD 20. 8. DO 26. 8. 1981

ČETRTEK, 20. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 V četrtek za vas, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 21. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Žveplometer, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 22. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, 8.45 Koledar prirediteljev, 9.00 Poročila, 9.05 Jugotonov express, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Športna sobota, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 23. 8.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Kekčevi prijatelji, 11.00 Vedri zvočki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Poročila, 13.05 Žveplometer (ponovitev), 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz

domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 24. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodnozabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 17.45 Glasbene novosti, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 25. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz delovnih organizacij, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Odmevi, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 26. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.45 Koledar prirediteljev, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Za delavce iz bratskih republik, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zbirnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

POIŠČITE V... ŽELEZNINARJU

Tokrat vas, drage gospodinje, vabi Kovinotehna v prodajno enoto ŽELEZNINAR, kjer imajo bogato izbiro vseh vrst posode, ki je v gospodinjstvu ni nikoli preveč.

kovinotehna tozd tehnična trgovina

TRADICIJA, NIČ NOVEGA

V Braslovčah, prijetnem kraju pod Dobrovljami so v nedeljo praznovali 19. Dan hmeljarjev. Kljub pravi polletni vročini se je na prireditvenem prostoru, s katerega je lep pogled na obširna hmeljišča, zbralo precej obiskovalcev.

Že po ustaljenem programu so najprej napravili predajo starešinstva, ki ga je za to leto prevzel Anton Goropevšek iz Griž, spremljala pa ga bo kot hmeljarska princeza Renata Cokan iz Sempetra. Zbrane je pozdravil predsednik Turističnega društva Braslovče Branko Šporn, nato pa sta o prazniku in o hmeljarstvu spregovorila ing. Vinko Kolenc, predsednik Mednarodnega biroja za hmeljarstvo in Edi Omladič, predsednik Izvršnega odbora Poslovne skupnosti za hmeljarstvo SRS.

Dopoldne je bilo tekmovanje mladih zadruženikov v obiranju hmelja, obešanju

vrvic in zapikovanju, priprave kmečke malice, hoji po hoduljah ter pitju piva. Pomerilo se je le šest ekip, dve pa sta tekmovanje odpovedali. V končnem seštevku točk je prvo mesto osvojila ekipa mladih zadruženikov iz Polzele, sledila je Trnava, Braslovče itd.

Kot pri nekaterih drugih podobnih prireditvah tudi pri tej pogrešamo domiselnosti, ki bi jo naredile vsako leto novo in zanimivo. Program je ustaljen, tudi posamezne točke tako pri tekmovanju kot drugod se ponavljajo. Prirediteljem bi se gotovo izplačalo povabiti k sodelovanju ljudi, ki se na ljudsko dediščino spoznajo in bi znali tudi tukaj program osvežiti in popestriti, ter mu dati več izvirnosti. Vedeti namreč moramo, da je v Braslovčah še pred leti prihajalo tudi po več tisoč obiskovalcev.

T. TAVČAR

Obiranje hmelja je vsakoletno tekmovanje

Hoja po hoduljah zahteva precej spretnosti

NOVE CESTE V RAVNAH

Te dni so delavci DO za hidrogradnje, gradnjo prometnih objektov in hortikulturo HPH Velenje, položili v Ravnah pri Soštanju preko 2,5 km asfaltnih trakov v skupni vrednosti okrog šest milijonov dinarjev. Tako so sredstva samopriprave, lastna sredstva in prostovoljno delo združili v novo, pomembno pridobitev, ki je povezala vse zaselke tega kraja s centroma Soštanjem in Velenjem. Precej izdelano glavno cesto v Sp. in Zg. Ravne, ki je bila pred leti že asfaltirana (pa je od nje ostalo bore malo) bodo posodobili postopoma, ko bodo za to zbrana potrebna sredstva.

JOŽE MIKLAVC

V CELJU RASTEJO BANANE

Po naključju smo izvedeli, da se na Lavi pri Flisovih ukvarjajo z redkim konjičkom – gojenjem tropskih rastlin. Ivo Flis mi je pokazal vrt in kaj kmalu je beseda stekla o gojenju teh edinstvenih primerkov.

Pred osmimi leti je izgradil hišo in začel z vzgajanjem tropskih rastlin. Idejo za takšen tropski vrt je dobil v naravi. Sploh pa ima rad naravo, tako živali kot rastline. Toda z živalmi so problemi, zato se je raje odločil za vzgajanje tropskega drevja. Na njegovem vrtu najdemo fige, limone, kaktuse, palme vseh vrst, katerih si imen žal nisem zapomnil. Najbolj pa je ponosen na palmo z bananami.

Na vprašanje, ali so pri tem delu kakšne težave, je odgovoril, da je edina težava prostor, morda pa tudi to, da se rastline težko dobijo. Vsekakor, pa je potrebno veliko veselja in še več trdnega dela, da bi se rastline obrzale in nemoteno uspevale.

Posebne pomoči nima. Pomaga mu le žena, ki se ukvarja bolj z domačimi rastlinami. Seveda, vseh rož ne more imeti doma ker mu tega prostor ne dopušča. In to je tudi vzrok, da jih ima pri prijateljih. Za tako lepo ureditev okolice je že dobil nagrado Hortikulturenega društva. Upajmo, da jih bo še več.

MATJAŽ GUČEK

LEPA TROFEJA

Pred nedavnim se je nasmehnila ribiška sreča Franca Horvatu. Na Šmartinskem jezeru je ulovil 107 cm dolgo ščuko, na tehtnici pa je pokazalo 12 kilogramov. »Pročnica« je zgrabila na rep zelenke in Franci je porabil več pol ure preden jo je spravil na suho. Pri tem mu je pomagal ribiški sotovariš Andrej Podjavoršek.

Gradovi in graščine na celjskem območju

28

Piše: dr. IVAN STOPAR

PILŠTANJ (Peilstein), grad

Na strmem griču nad istoimenskim naseljem na Kozjanskem. Občina Šmarje.

Pilštanj nedvomno sodi med najstarejše gradove v deželi. Njegovo ime razlagajo s starovisokonemško besedo **bil**, ki pomeni obrambo, boj – pomenilo naj bi torej grad, ki vzbuja grozo. Že 963 in 980 je bil tu sedež mogočnega grofa Engelberta Pilštanskega in njegove žene Tute. Njuna hčerka Ema, soproga Viljema, grofa Breže-Selskega, je Pilštanj skupaj z drugimi svojimi posestmi v Savinjski krajini 1042 izročila na novo ustanovljenemu samostanu v Krki na Koroškem, 1071 pa jih je prevzela na novo ustanovljena krška škofija. Grad je bil posledaj v njeni posesti.

1158 se omenja prvi po gradu imenovani krški ministerial vitez Ernst Pilštanski – **Ernest de Bilenstein**. 1185 se v neki darilni listini krškega škofa Ditrika prvič posebej omenja grad – **castrum de Pilstain**. Isti škof imenuje Pilštanj v listini iz 1186 **castrum nostrum Pylstein**, morda že isto leto pa je papež Urban III. potrdil škofu Ditriku krška posestva, med katerimi se omenja tudi Pilštanj v ogrski marki – **in marchia Vngariae Pislten**. Že 1187 se je škof Ditrik osebno mudil na pilštanskem gradu, kjer je potrdil žičkemu samostanu neka posestva. V naslednjih letih se grad še večkrat omenja, tako 1348 **vest Peilstain**, 1463 in 1466 **gesloss Paylnstain** in **gesloss Payllenstain**. Na njem so gospodovali krški gradniki, pilštanski vitezi: 1197 Walfried Pilštanski, 1208 Gotpold, 1241 Herman in 1256 Raspo Pilštanski. Rod pilštanskih vitezov je verjetno kmalu nato izumrl, zakaj na gradu srečamo druge kaste lane: 1286 Wulfing Prežinski, 1348 Perchtold Lozniški (Losnitzer) in 1404 Eberhard Golienz. 29. septembra 1353 je krški škof Pavel s pismom in pečatom obljubil vojvodi

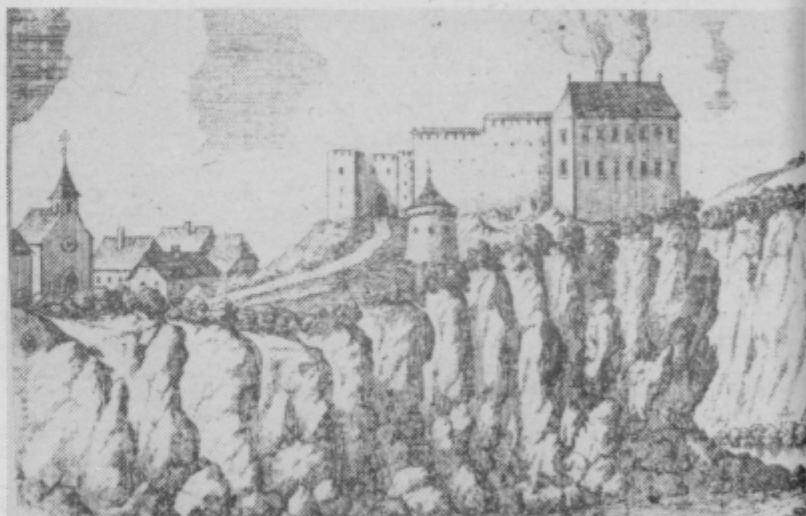
Albrechtu II, da mu bo s svojimi gradovi Podčetrtek, Pilštanj, Ploštanj, Važenberk in obema vitanjskima utrdbama vedno na voljo. 1384 se je na Pilštanju mudil krški škof Johann. 12. novembra 1441, za časa premirja med cesarjem in celjskimi grofi, je škof Johann izročil cesarju svoje gradove Pilštanj, Podčetrtek, Bizeljsko in Mokronog, verjetno iz strahu, da bi jih Celjani znova napadli; v cesarskih rokah so ostali gradovi do 1445, pilštanski grad pa je tudi posledaj pogosto menjal kaste lane. 1492 ga je od krškega škofa Raimunda dobil Andrej iz Višprij, njegov naslednik Ulrik Višprijski pa ga je 1501 za 3.900 fl. izročil v oskrbništvu Lorenzu Bonomu, ki je ob tej priložnosti zagotovil zvestobo cesarju Maksimilijanu in njegovim dedičem.

Nekaj let pozneje je grad postal plen upornih kmetov. Ob velikem puntu 1515 so ga kmalu že pred 31. majem zavzeli in pri tem bržčas ravnali podobno, kot na gradu v Podčetrtku, ki so ga izropali in se obenem znesli tudi nad njegovimi prebivalci. Predpostavljamo lahko, da je pri

tem tudi stavba, ki so jo morali kmalu nato vrniti lastnikom, utrpela precej škode, saj jim je posadka gotovo ni prepustila brez odpora.

1548 je bil grajski oskrbnik Kristof Wildensteiner, 1552 in 1563 pa Hanns Trauner. 1570 je krški škof Urban Sagstetter obnovil tedaj že hudo derutni grad. 1617 sta imela Pilštanj v najemu Jurij pl. Reising in njegova žena Judita, pozneje, 1629, pa sta ga kupila. Njuni dediči so si 1672 razdelili posest. Grad je dobila hči Johanna pl. Reisinga, Ana Krescencija, por. Wintershofen. Skupaj s svojim možem Godefriedom Honoriusom pl. Wintershofnom se namreč še 1692 omenja kot lastnik Pilštanta. Grad je posledaj v rokah Wintershofnov, ki so svoj delež dediščine združili z gosposčino Kozje, utrdbo pa pustili propasti.

Podoba v renesančni dobi predelanega gradu nam kažejo Clobucciarichevi skici in Vischerjev bakrorez. Že na prvi pogled nas presenetni njegova mogočna zasnova. Grad je očitno zavzemal vso umetno izravnano ploščad vrh grebena nad naseljem. Na južni, proti vasi obrnjeni strani, kjer so še danes vidni sledovi nekdanjega obrambnega jarka, ga je varovalo nenavadno visoko obzidje z delno zastrešenimi cinami, pred njim pa je kot samostojni branik stala okrogla renesančna bastija s konzolnim vencem pod strešnim napuščem. Vhod, na straneh zavarovan z večnadstropnima, nezastrešenima stolpoma, je držal na notranje dvorišče, kjer je stal v ozadju, v zavetju tik nad pečino, dvonadstropni palacij. Zanimivo je, da grad ni imel bergfrida, ampak je težo obrambe v celoti prevzemalo obzidje, ki je s svojo višino doseglo višino palasa.

Grad Pilštanj na Vischerjevem bakrorezu iz okoli leta 1681

OBJAVO JE OMOGOČIL STC – JAVNA SKLADIŠČA CELJE